

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION USING LOVE MODEL FOR
REDUCING RISK SEXUAL BEHAVIORS TO ADOLESCENTS

ศุพรรณษา สงนิม

มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

3872160548

BUU .IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

60920300_3872160548

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ สุพรรณษา สงคิม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

โชน อภัย อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)
โชน อภัย อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. วัลลภ ใจดี)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

วรา อิศรางกูร ณ อยุธยา ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา)
โชน อภัย กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์)
โชน อภัย กรรมการ
(อาจารย์ ดร. วัลลภ ใจดี)
เสาวนีย์ ทองนพคุณ กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวนีย์ ทองนพคุณ)

คณะสาขารณสุขศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

ชวดี รอดจากภัย คณบดีคณะสาขารณสุขศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชวดี รอดจากภัย)
วันที่ 24 เดือน 12/12/66 พ.ศ. 2563

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ศุพรรณษา สงนิม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2563

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION USING LOVE MODEL FOR
REDUCING RISK SEXUAL BEHAVIORS TO ADOLESCENTS

SUPANSA SONGCHIM

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER OF PUBLIC HEALTH
FACULTY OF PUBLIC HEALTH
BURAPHA UNIVERSITY

2020

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

3872160548

BUU iThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

60920300: สาขาวิชา: -; ศ.ม. (-)

คำสำคัญ: โมเดลเลิฟ/ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ/ วัยรุ่น

ศุภรรรษา สงฉิม : การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น. (LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION USING LOVE MODEL FOR REDUCING RISK SEXUAL BEHAVIORS TO ADOLESCENTS) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: เอ็มอัชมา วัฒนบุรานนท์, Ed.D., วัลลภ ใจดี, Ph.D. ปี พ.ศ. 2563.

การวิจัยกึ่งทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษาภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังทดลอง และ 3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เลือกแบบเจาะจง 70 คน กลุ่มทดลอง 35 คน และ กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ 8 ครั้ง ที่มีเนื้อหาเรื่องการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเรื่องเพศศึกษา ใช้ประเมินจากแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, Repeated Measure One-way ANOVA และ LSD ซึ่งกำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย 1) หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีและดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา สูงกว่าก่อนทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกับหลังการทดลอง

60920300: MAJOR: -; M.P.H. (-)

KEYWORDS: LOVE MODEL/ SEX RISK BEHAVIORS/ ADOLESCENCE

SUPANSA SONGCHIM : LEARNING MANAGEMENT ON SEX EDUCATION USING LOVE MODEL FOR REDUCING RISK SEXUAL BEHAVIORS TO ADOLESCENTS. ADVISORY COMMITTEE: AIMUTCHA WATTANABURANON, Ed.D, WANLOP JAIDEE, Ph.D. 2020.

This quasi-experimental research aimed to 1) compare the mean scores of the sexual risk behaviors and the learning achievement before and after treatment between the experimental group and the control group 2) compare the mean scores of the sexual risk behaviors and learning achievement of the experimental group and the control group before and after treatment and 3) compare the differences of the mean scores of the experimental group before and after treatment and 4 weeks after treatment in sexual risk behaviors and learning achievement in sex education.

The sample was selected by the purposive sampling method consisting of 70 grade 7 students : an experimental group of 35 students and a control group of 35 students. The experimental group received 8 sex education learning management by using LOVE Model. The sexual risk behaviors test and the sex education learning achievement test were employed. The data obtained were analyzed by using frequency, standard deviation, t-test, repeated measure one-way ANOVA and LSD. which determined the statistically significant differences at the .05 level

The findings were as follows: 1) After treatment, the experimental group had the high mean scores of sexual risk behaviors which were better than the control group in statistically significant at .05. level. 2) After treatment, the experimental group had the higher mean scores of learning achievement in sex education than before treatment which were higher than the control group in statistically significant at .05. level. 3) The mean scores of sex risk behaviors and learning achievement in sex education were not different between 4 weeks after treatment and after treatment.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของวัยรุ่น สำเร็จลงได้ด้วยดี จากความกรุณาจาก ศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ ดร.วัลลภ ใจดี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ในส่วนที่บกพร่องด้วยความละเอียดถี่ถ้วน พร้อมทั้งให้ความรักและความเมตตา ส่งเสริมให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณท่านประธานและคณะกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา ศาสตราจารย์ ดร. เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ ดร.วัลลภ ใจดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ ทองนพคุณ ที่ให้คำแนะนำชี้แนะในส่วนที่บกพร่องให้งานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ ทองนพคุณ อาจารย์นวิรัตน์ รัชญญศิริ อาจารย์มิ่งขวัญ ศิริ โชติอาจารย์จรัญชัย ลพพื้นที่ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำปรึกษาจนได้เครื่องมือที่มีคุณภาพ สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนสระแก้ว ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลและขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน

กราบขอบพระคุณ บิดมารดาและครอบครัว ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ฝากความอดทน ความมุ่งมั่นตั้งใจ และเป็นกำลังใจเมื่อเกิดความท้อแท้ กราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความมานะ อดทน ทั้งยังคอยช่วยเหลือ สนับสนุน เป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนทำวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี

สุพรรณษา สงจิม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉุ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	4
สมมุติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ”	7
ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ.....	12
ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551.....	14
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
กรอบแนวคิดในการวิจัย	26
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	28

ระเบียบวิธีวิจัย	28
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	29
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	30
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	35
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายการทดลอง	55
ข้อเสนอแนะ	57
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	61
ภาคผนวก ก	62
ภาคผนวก ข	66
ภาคผนวก ค	130
ภาคผนวก ง	148
ประวัติย่อของผู้วิจัย	162

3872160548

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โมเดลเลิฟ และการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ	31
ตารางที่ 2	ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม	41
ตารางที่ 3	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 35) และกลุ่มควบคุม (n = 35) ก่อนการทดลอง	44
ตารางที่ 4	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 35) และกลุ่มควบคุม (n = 35) หลังการทดลอง	45
ตารางที่ 5	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุม (n = 35)	46
ตารางที่ 6	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนและหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)	47
ตารางที่ 7	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังการทดลองและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)	48
ตารางที่ 8	เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)	49

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนภาพโครงสร้างโมเดลเลิฟ.....	9
ภาพที่ 2 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย	27

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหาในการวิจัย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทยในปัจจุบันเป็นปัญหาที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงและกระจายตัวในวงกว้างมากขึ้น ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีและความสะดวกสบายในการเข้าถึงสื่อต่าง ๆ นักเรียนในช่วงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มวัยที่ได้รับผลกระทบในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ นักเรียนกลุ่มนี้เป็นวัยที่อยากรู้ อยากรลองสิ่งใหม่ ๆ แต่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ จนทำให้เกิดการกระทำที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น การลอกเลียนแบบ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมั่วสุมทางเพศ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนเป็นวัยที่มีความต้องการและแรงขับทางเพศสูงอันเป็นเหตุให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักอนามัยเจริญพันธุ์, 2560) ระบุว่าในปี พ.ศ. 2556 ไทยเคยมีปัญหาแม่วัยรุ่นสูงเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และเป็นที 2 ของโลก และแม้ในปัจจุบันจะมีการแก้ปัญหามากมายจนอัตราแม่วัยรุ่นน้อยลง แต่สถิติก็ยังคงสูงเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว จากรายงานผลการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนประเทศไทย ส่วนสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค, 2560) ได้สำรวจข้อมูลพบว่า ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก มีวัยรุ่นที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยถึงร้อยละ 50 ซึ่งเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการท้องไม่พร้อม

ในปี พ.ศ. 2561 สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ (สำนักอนามัยเจริญพันธุ์, 2561) พบว่า ผู้ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากที่สุดในช่วงอายุ 15-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.9 ซึ่งอยู่ในกลุ่มวัยรุ่น วัยเรียนและวัยเจริญพันธุ์ และข้อมูลจากการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียน นักศึกษาปี พ.ศ. 2560 พบว่า วัยรุ่นมีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น โดยอายุเฉลี่ย 13-15 ปีและไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ประมาณร้อยละ 30 ส่วนข้อมูลพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ร้อยละ 76.9 และ 66.7 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั้งชายและหญิง ร้อยละ 74.1 และ 76.9 ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ร้อยละ 69.5 และ 74.6 จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่าวัยรุ่นยังไม่ตระหนักถึงผลกระทบจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นติดเชื้อโรคติดต่อทาง

3872160548

BUU-1Thesis 60920300 thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

เพศสัมพันธ์ เอชไอวี และการท้องไม่พร้อม โดยสถานที่ที่ใช้สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ บ้านเพื่อนหรือที่พักอาศัยของตนเอง

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรนั้นก่อให้เกิดปัญหา เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เนื่องจากวัยรุ่นยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในปี พ.ศ. 2560 พบว่า แม่คลอดบุตรที่มีอายุ 10-19 ปี มีอัตราร้อยละ 16.5 เมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2550 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 (สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2553; สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2554; สำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค, 2560) ในปี พ.ศ. 2560 พบว่า แม่คลอดบุตรทั้งหมด 656,571 ราย เป็นการคลอดที่เกิดจากนักเรียนหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 84,578 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.9 เฉลี่ยวันละ 225 ราย (กรมสุขภาพจิต, 2560)

จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงสถานการณ์ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มที่ไม่เหมาะสมกว่าในอดีต ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านี้ไม่เพียงจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อสังคม และเศรษฐกิจอีกด้วย จะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ มีองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น เพื่อน สื่อ ครอบครัว สภาพแวดล้อม เป็นต้น และที่สำคัญคือตัวของนักเรียนเอง ที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการใช้ชีวิต การยับยั้งชั่งใจ โดยเฉพาะวัยรุ่นตอนต้น ที่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม หากได้รับสิ่งกระตุ้นที่ผิด การอบรม การเรียนรู้ในด้านวิชาการที่ไม่เหมาะสม อาจส่งให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม

จากการศึกษาของวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นทั่วประเทศไทยจำนวน 1,000 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้อง เป็นสาเหตุหลักในการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในนักเรียน กล่าวคือนักเรียนส่วนมากยังมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาที่ไม่ถูกต้อง หากปล่อยไว้จะทำให้เกิดปัญหาทาง สุขภาพจิต ความล้มเหลวทางการศึกษา การพึ่งพาเสพติด และก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ได้มีการระบุสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่า นักเรียนต้องมีความสามารถในการแก้ไขปัญหา คือนำความรู้มาใช้ในการแก้ไขปัญหา สามารถตัดสินใจโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตการใช้ชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่น รวมถึงการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ไม่พึงประสงค์ ที่อาจส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

เมื่อพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ” (LOVE Model) ซึ่งสร้างและพัฒนาโดยศาสตราจารย์ ดร.เอมอชฌา วัฒนบูรานนท์ (เอมอชฌา วัฒนบูรานนท์, 2561) โมเดลเลิฟเป็น

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในด้านความคิด ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติที่ ถูกต้องเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ตลอดจนการเป็นผู้ที่มีคุณธรรม เพื่อสร้างเสริมความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ที่ประกอบด้วย การ จัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ชั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ชั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้น นักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลนี้ จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วย ใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเอง มีความรักความเมตตาต่อบุคคลและสรรพสิ่งรอบข้าง อันจะ ส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจและ ปัญญา รวมทั้งความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สามารถนำโมเดลนี้ไปใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องกับ สุขศึกษา สุขภาพและชีวิตเพื่อให้นักเรียนมี “คุณธรรมนำ ความรู้” สู่การปฏิบัติ อันจะส่งผลต่อการมี คุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป นอกจากนี้ ควรนำไปศึกษาวิจัยใน ทูกระดับการศึกษา

จังหวัดสระแก้วเป็นจังหวัดที่มีหญิงอายุน้อยกว่า 20 ปีคลอดบุตรสูงเป็นอันดับที่ 10 ของ ประเทศจำนวนร้อยละ 27 กล่าวคือผู้หญิงที่มากคลอดบุตรที่โรงพยาบาล 100 คน เป็นหญิงวัยรุ่นอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 27 คน สูงกว่าเป้าหมายที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ไม่ให้เกินร้อยละ 10 และหญิงที่มารับบริการตรวจครรภ์ในโรงพยาบาล ส่วนหนึ่งที่ติดเชื้อเอชไอวี พบว่า เกือบครึ่งอยู่ใน กลุ่มวัยรุ่น อายุน้อยสุด 14 ปี (อนามัยแม่และเด็กจังหวัดสระแก้ว, 2560) สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสระแก้ว ได้กล่าวถึง สถานการณ์คุณแม่วัยใส จังหวัดสระแก้ว ข้อมูลการเฝ้าระวังการ ตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี (HDC) จังหวัดสระแก้วเท่ากับ 47.8 : 1,000 (ประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี) เมื่อพิจารณาแยกรายอำเภอ พบอำเภอที่มีอัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี มาก ที่สุดได้แก่ อำเภอคลองหาด อำเภอตาพระยา อำเภอเมืองสระแก้ว และอำเภอเขาฉกรรจ์ ตามลำดับ ปีงบประมาณ 2561 อัตราการคลอดมีชีพในหญิงอายุ 15-19 ปี มีอัตราการคลอดในหญิงอายุ 15-19 ปี เท่ากับ 29.58:1,000 (ประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี)นอกจากนี้การตั้งครรภ์ซ้ำในแม่วัยรุ่น จังหวัด สระแก้ว ปีงบประมาณ 2561 เท่ากับร้อยละ 12.53 เกินเกณฑ์เป้าหมาย ร้อยละ 10 ส่วนอัตรา คุมกำเนิดกึ่งถาวรในวัยรุ่น ร้อยละ 75 ต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดร้อยละ 80 (สำนักงาน ประชาสัมพันธ์จังหวัดสระแก้ว, 2561)

จากสถานการณ์ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศดังกล่าว ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงการจากระบบ การศึกษาหรือการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรซึ่งความรู้ ความเข้าใจ ส่งผลต่อพฤติกรรมทางเพศโดยตรง และสืบเนื่องจากการที่ผู้เรียนต้องมี ความรู้ ความเข้าใจและเห็น คุณค่าตนเอง ครอบครั้ว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาในเรื่องการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและเป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอน ในการจัดกิจกรรม ตามแนวคิดโมเดลเลิฟที่สามารถลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดย

1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา
3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่มีความแตกต่างกัน
2. หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มควบคุม แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม
3. ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ไม่มีความแตกต่างกัน
4. ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ไม่มีความแตกต่างกัน

ปัจจุบัน เช่น การใส่เสื้อสายเดี่ยว การนุ่งกระโปรง กางเกงสั้น การใส่เสื้อเกาะอก การใส่เสื้อรัดรูป เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นพฤติกรรมที่ชั่วร้ายให้เกิดแรงขับทางเพศได้

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ หมายถึง เนื้อหากิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประยุกต์ใช้แนวคิด โมเดลเลิฟ ประกอบด้วยทั้งหมด 8 เนื้อหา ดังนี้ 1) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2) ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3) พัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศ 4) ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ/ การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม 5) รู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศ 6) การรู้เท่าทันสื่อ/ การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ทางเพศ 7) ทักษะการปฏิเสธ/ การเจรจาต่อรอง 8) การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

วัยรุ่น หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งเพศชายและเพศหญิง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หมายถึง ความเข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทางเพศ

เจตคติเรื่องเพศศึกษา หมายถึง ความรู้สึกทางความคิดของตนเองที่มีต่อตนเองและสิ่งต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น” นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานทางการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ”

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ “โมเดลเลิฟ”

ความหมายและความเป็นมาของโมเดลเลิฟ

โมเดลเลิฟ เป็นโมเดลหนึ่งที่ใช้จัดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับผู้เรียนในด้านความดี ความจริงและความรู้ปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้น เห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกิจกรรมไม่ยุ่งยาก ไม่สลับซับซ้อน ง่ายต่อการนำไปใช้ สามารถใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถปรับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมได้ตามความเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

โมเดลเลิฟ เป็นการจัดการเรียนรู้ จากการวิจัยและการพัฒนาโดยการนำแนวคิดจิตตปัญญาศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชามรรคศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาคปลายปีการศึกษา 2552 ซึ่งเป็นการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้มรรคศึกษาเพื่อสร้าง ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา” (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2553) ผลการจัดการเรียนรู้พบว่า ผู้เรียนจำนวน 30 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้เรียนได้เรียนรู้ความดีจากการปฏิบัติสมาธิ แผ่เมตตา สวดมนต์และการทำในสิ่งที่ดีให้แก่ผู้อื่น ส่วนความจริงในเรื่องความตายนั้นเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แล่ได้รับความรู้จาก

เนื้อหาการจัดการเรียนการสอนในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความตายใน มุมมองต่าง ๆ พิธีกรรมทางศาสนา การจัดการอารมณ์ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการใช้ชีวิตอย่างมีคุณค่าและมีความหมาย

การศึกษาในเรื่อง “การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้มรณศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา” (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2555) ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมรณศึกษาปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 มีค่าเฉลี่ยของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ระหว่างกลุ่มผู้เรียนมรณศึกษา ปีการศึกษา 2552 และปีการศึกษา 2553 ก็พบว่า มีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ทั้งนี้กลุ่มผู้เรียนมรณศึกษาได้ระบุว่า ได้เรียนรู้ ความดีในด้านความรัก ความเมตตา ความเข้าใจตนเองและผู้อื่น การช่วยเหลือผู้อื่น มองชีวิตมีค่า และรู้จักแผ่เมตตา เรียนรู้ความจริงว่าความ ตายเป็นเรื่องธรรมชาติ ซึ่งต้องยอมรับและได้รับความรู้เกี่ยวกับความตายในมุมมองต่าง ๆ พิธีกรรม ทางศาสนา กฎหมาย การจัดการอารมณ์เกี่ยวกับความตาย การฝึกปฏิบัติการสอนมรณศึกษา และการรู้จักใช้ชีวิตที่มีคุณค่ามีความหมายโดยไม่ประมาท การใช้คำว่า “LOVE” หรือ “ความรัก” เป็นคำที่มีความหมายและเหมาะสมที่สุด ซึ่งบ่งบอกถึง ความรู้สึกทางใจ ความห่วงใย การมีน้ำใจ ความเอื้ออาทร ความผูกพัน ความรู้สึกของการให้ และความเมตตากรุณา ตลอดจนความมีอานุภาพและพลังอันยิ่งใหญ่จะช่วยสร้างให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขได้ในสังคม (เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์, 2555)

แนวคิดและหลักการของโมเดลเลิฟ

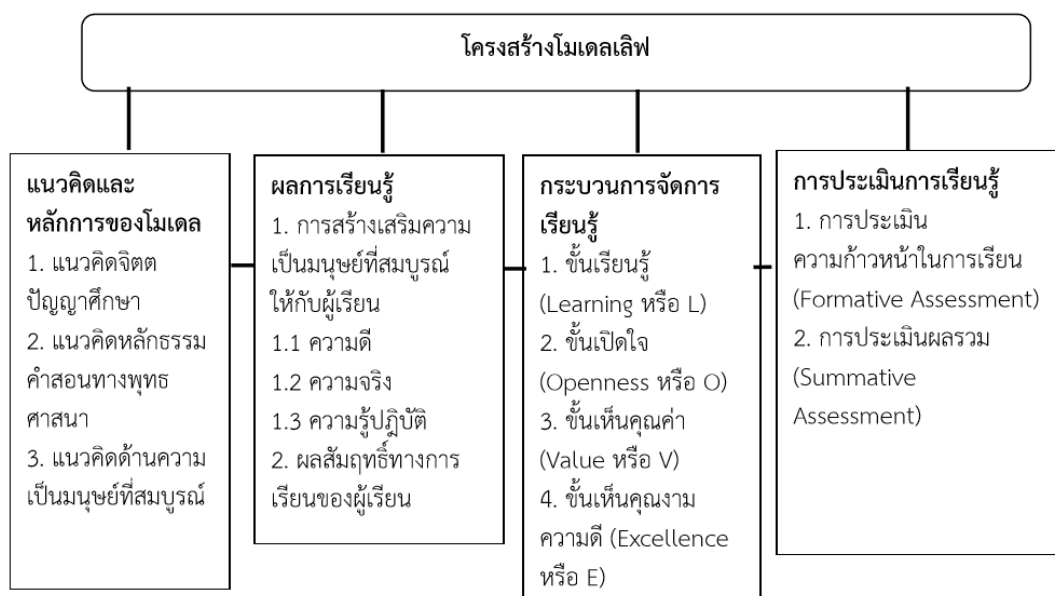
โมเดลเลิฟ (LOVE Model) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้น เห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ด้วยใจอย่างใคร่ครวญ ตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น มีความรักความเมตตาต่อบุคคล และสรรพสิ่งรอบข้าง ยอมรับความจริงในชีวิต ธรรมชาติของชีวิต และความจริงที่พึงปฏิบัติ ตลอดจนเรียนรู้ ในเนื้อหาสาระของศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาทั้งด้านจิตใจ และปัญญา รวมทั้ง ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งหมายถึงการสร้างเสริมในด้านความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ

ทั้งนี้โมเดลเลิฟ เป็นแนวคิดที่พัฒนามาจากแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา (Contemplative Education) แนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาและแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยแนวคิดจิตตปัญญาศึกษานั้นเป็นแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้บุคคล รู้จักตัวเอง รู้จักความดี ความงาม ความเข้าใจธรรมชาติ ความมีสติ รอบคอบ รู้จักใคร่ครวญ เพื่อการ

พัฒนาจิตใจ และปัญญา ส่วนแนวคิดหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวคิดที่มุ่งสอนให้คนทำความดี ละเว้นความชั่วและทำจิตใจให้สงบใสบริสุทธิ์ สำหรับแนวคิดด้านความเป็นมนุษย์นั้น เป็นแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับสถานะของ บุคคลที่มีความเข้าใจตนเอง มีสติและปัญญาในการใคร่ครวญสรรพสิ่งทั้งหลาย และมีความเข้าใจในธรรมชาติของชีวิต ซึ่งประกอบด้วย การทำความดี การรู้จักความจริงของชีวิต และการมีความรู้ปฏิบัติ ในการทำความดีและยอมรับความจริงของชีวิต เพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, 2557)

โครงสร้างของโมเดลเลิฟ

แนวคิดและหลักการของโมเดล ผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินการเรียนรู้ ซึ่งสามารถแสดงด้วยแผนภาพ

ภาพที่ 1 แผนภาพโครงสร้างโมเดลเลิฟ
(เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์, 2557)

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟนั้น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนได้แก่

ขั้นที่ 1 ชั้นเรียนรู้ (Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และประสบการณ์ร่วมกัน โดยใช้กิจกรรมดังนี้

1. การตั้งคำถาม เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนรู้จักคิดเพื่อนำไปสู่การตั้งคำถาม สามารถกระทำได้ทั้งการเขียนและการพูด

2. การทำสมาธิ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนทำสมาธิ เพื่อฝึกจิตใจ ให้สงบ จิตนิ่ง เป็นการตั้งสติให้มีความพร้อมในการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ช่วยระงับอารมณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ประสบการณ์ และความรู้สึกในประเด็นที่กำหนดให้

4. การอภิปราย เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ซึ่งแตกต่างจากการแสดงความคิดเห็นที่อาจเป็นความรู้สึกส่วนบุคคล ไม่ต้องมีเหตุผลที่น่าเชื่อถือ
 ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) เป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น และการยอมรับความจริงของชีวิตในเรื่องการเกิด แก่ เจ็บ ตาย โดยใช้กิจกรรมดังนี้

1. การระบายความรู้สึก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนระบายความในใจหรือความรู้สึกของตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง ผ่านการเขียนบรรยาย การพูดคุยกับสิ่งแวดล้อมหรือวัตถุใกล้ตัว

2. การเล่าประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองหรือประสบการณ์ของผู้อื่นตามที่ได้ยิน ได้ฟัง หรือได้รับรู้มาให้เพื่อนในกลุ่มในชั้นเรียนได้รับฟัง

3. การแสดงความคิดเห็น เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนดให้ผ่านการเขียนใบงาน การทำแบบประเมินชน การบรรยาย การพูด

4. การแสดงความรู้สึก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นที่กำหนดให้ผ่านการเขียน การบรรยาย การพูด การเล่า

5. การจัดสุนทรียสนทนา เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มได้พูดแสดงความรู้สึก หรือความคิดเห็นในหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนดให้

ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของ ตนเอง และผู้อื่น คุณค่าของชีวิต คุณค่าของความรู้ และคุณค่าของการมีสุขภาพดี โดยใช้กิจกรรม ดังนี้

1. การให้น้ำหนักคะแนน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ให้ค่าหรือให้น้ำหนักความรู้สึกเป็นระดับคะแนนตามช่วงที่กำหนดให้

2. การเขียนบันทึก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองอย่างมีอิสระตามประเด็นที่กำหนด

3. การทำสมาธิ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนทำสมาธิ เพื่อฝึกจิตใจ ให้สงบ จิตนิ่ง เป็นการตั้งสติให้มีความพร้อมในการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ช่วยระงับอารมณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทตามที่ผู้สอนกำหนด เพื่อฝึกให้เกิดความเข้าใจ ความชำนาญหรือมีทักษะทั้งในตนเองและสื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจ

5. การแสดงความคิดเห็น เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนดให้ผ่านการเขียนใบงาน การทำแบบประเมิน การบรรยาย การพูด

6. การแสดงความรู้สึก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นที่กำหนดให้ผ่านการเขียน การบรรยาย การพูด การเล่า

ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเห็น คุณงามความดี ความจริง ความรู้ และความสุขโดยใช้กิจกรรม ดังนี้

1. การแผ่เมตตา เป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนแผ่เมตตาแก่ตนเองและผู้อื่น ทำจิตใจนิ่ง นึกถึงผู้อื่น และเข้าใจตนเอง

2. การทำสมาธิ เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนทำสมาธิ เพื่อฝึกจิตใจ ให้สงบ จิตนิ่ง เป็นการตั้งสติให้มีความพร้อมในการเรียนหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน ช่วยระงับอารมณ์ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การสวดมนต์ เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียน จิตใจสงบนิ่ง มีสติ มีสมาธิ โดยใช้บทสวดตามศาสนา

4. การเขียนบันทึก เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกเกี่ยวกับความรู้สึกของตนเองอย่างมีอิสระตามประเด็นที่กำหนด

5. การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีความเอื้ออาทร แบ่งปันช่วยเหลือกันในสิ่งที่ถูกต้อง

6. การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่น

7. การแสดงความรักโดยใช้คำพูด การเขียนข้อความ การวาดภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตร (Card) แสดงความรัก

การประเมินการเรียนรู้จากการใช้โมเดลเลิฟ

ในการประเมินการเรียนรู้จากการใช้โมเดลเลิฟนั้นมีการประเมิน 2 รูปแบบ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) และการประเมินผลรวม (Summative Assessment) ดังนี้

1. การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) เป็นการประเมินพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งกระทำในช่วงการดำเนินการจัดการเรียนรู้ หรือในระหว่างภาคเรียน สามารถประเมินได้จากการสื่อสารส่วนบุคคล เช่น การซักถาม การสนทนา การอ่านบันทึก เหตุการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และผลงานของผู้เรียน

2. การประเมินผลรวม (Summative Assessment) เป็นการประเมินผู้เรียนเพื่อตรวจสอบนักเรียนในเรื่องการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่กำหนด ซึ่งสามารถเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อน การเรียนรู้ ทำให้ทราบผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำไปปรับปรุงวิธีการจัดกิจกรรมและวิธีการเรียนของนักเรียน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence หรือ E) ซึ่งผู้เรียนจะได้รับการส่งเสริมให้มีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ขึ้น ทั้งในด้านความคิด ความจริงและความรู้ปฏิบัติรวมถึงผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในรายวิชาสูงขึ้น ซึ่งแบ่งการประเมินเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้าในการเรียน (Formative Assessment) และการประเมินผลรวม (Summative Assessment)

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

กองแก้ว ช้วนบุญหลิม (2551) พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การแสดงออกหรือการคาดว่าจะเป็นกระทำของพนักงาน เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เช่น การวางตัว การติดต่อสื่อสารกับเพศตรงข้าม การไปเที่ยวตามลำพังในที่ลับตา การจับมือ ถือแขน การโอบกอด การจูบ การมีเพศสัมพันธ์ รวมไปถึงการใช้วิธีการคุมกำเนิด

Kinsey (1996) พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง การสัมผัส การจูบ การมีเพศสัมพันธ์ทั้งแบบปกติ และทางทวารหนัก รวมถึงการกระตุ้น โดยการใช้ปากให้สำเร็จความใคร่

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ที่นำไปก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การจับมือ ถือแขนกับเพศตรงข้าม การจูบ การโอบกอด หรือการสัมผัสสลับคลำ เป็นต้น รวมถึงการแต่งกายของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบัน เช่น การใส่เสื้อผ้าเดี๋ยว การนุ่งกระโปรง กางเกงสั้น การใส่เสื้อเกาะอก การใส่เสื้อรัดรูป เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นพฤติกรรมที่ยั่วยู่ให้เกิดแรงขับทางเพศได้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติที่ทำให้มีผลให้เสี่ยงต่อการเกิดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ การไม่ใช้ถุงยางอนามัย การมีคู่นอนจำนวนมาก การดื่มสุร่าก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว (จันทร์จิตตา พลฤชานานนท์, 2538)

กล่าวโดยสรุปคือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ การกระทำที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ การเที่ยวสถานบันเทิง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การใช้สารเสพติด การใช้สื่อกระตุ้นทางเพศ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การยุติการตั้งครรภ์ หรือการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เกิดจากหลายปัจจัย จากการรายงานสถานการณ์การตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2556 กล่าวคือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตั้งครรภ์และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นไทย แบ่งได้ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น ปัจจัยด้านครอบครัวของวัยรุ่น และปัจจัยแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรม (กรมอนามัย, 2556)

ปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคือปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น ปัจจัยส่วนบุคคลของวัยรุ่น คือ การศึกษาของวัยรุ่น ซึ่งจากการศึกษาของวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศึกษาในกลุ่มวัยรุ่นทั่วประเทศไทยจำนวน 1,000 คน พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ขาดความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นสาเหตุหลักในการตั้งครรภ์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น (บึงปอนด์ รักอำนวยกิจ และคณะ, 2556) ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระหว่าง การศึกษา และการคุมกำเนิด พบว่า วัยรุ่นที่มีการศึกษาสูงมีอัตราการใช้อย่างอนามัยสูงกว่าวัยรุ่นที่มีการศึกษาต่ำ (Haque and Soonthornhdhada, 2009)

จากการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2554 ของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 เคยมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นเพศชายร้อยละ 4.2 และเพศหญิงร้อยละ 3.0 ซึ่งนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมีอายุเฉลี่ย เพศชายเท่ากับ 12.2 ปี เพศหญิงเท่ากับ 12.3 ปี ระหว่าง ปี พ.ศ. 2548-พ.ศ. 2554 จากการศึกษา พบแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น และอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยลง (เฉวตสรร นามวาท และสุปิยา จันทรมณี, 2554) จากการเฝ้าระวังของสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบ วัยรุ่นที่มีประชากรการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบนักเรียนชายที่นเคยมีเพศสัมพันธ์ จากร้อยละ 3.6 ในปี พ.ศ. 2547 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.3 ในปี พ.ศ. 2555 รวมถึงกลุ่มนักเรียนหญิงจากร้อยละ 1.1 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.1 (สำนักอนามัยเจริญพันธ์, 2557)

กล่าวโดยสรุปคือ ในปัจจุบันสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และต้องรีบหาทางแก้ไขและป้องกันอย่างเร่งด่วนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดล เลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพื่อเป็นป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นใน

อนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศว่าจะสามารถมีแนวทางในการแก้ไข และลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านั้นอย่างไร

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาและหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาระดับพื้นฐานพุทธศักราช 2551

เพศศึกษา (Sex education) หมายถึง การศึกษาที่ว่าด้วยกระบวนการต่าง ๆ ของการ สืบพันธุ์เพื่อให้เข้าใจเรื่องเพศและควบคุมพฤติกรรมทางเพศของตนได้ รวมทั้งยังว่าด้วยข้อเท็จจริง ทางชีววิทยาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของเพศชายและหญิงด้วย (Good อ้างถึงใน สุมาลี สวายสะอาด, 2555)

องค์การแพธ (2550) ได้กล่าวว่า เพศศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศ (Sexuality) ที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระและการดูแลสุขอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทาง เพศเป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะ ที่จะ ช่วยให้ สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัยสามารถพัฒนาและดำรง ความสัมพันธ์ กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล

เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2557) สรุปความหมายของเพศศึกษาไว้ว่าเพศศึกษา หมายถึง ความรู้ทั่วไปที่ควรให้บุคคลได้ศึกษาภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยศึกษาปัญหาชีวิต เกี่ยวกับเรื่องเพศ และพฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เพื่อก่อให้เกิดความ รับผิดชอบและความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศหรือเป็นกระบวนการทางการศึกษาเพื่อให้บุคคล ได้มี ความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดี และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลมี ความรับผิดชอบและแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้

เพศวิถีศึกษา (Sexuality Education) ในความหมายของกระทรวงศึกษาธิการ หมายถึง “กระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระ และ การดูแลสุขอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคมและวัฒนธรรมที่มี ผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และ ทักษะที่ จำเป็นสำหรับบุคคล ที่ช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถ พัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล ซึ่งเนื้อหาของ เพศวิถีต้อง ปรับให้เหมาะสมกับบริบททางวัฒนธรรม ขณะเดียวกันก็ต้องครอบคลุมหัวข้อหลัก ๆ ให้ครบ เพื่อให้เพศวิถีศึกษามีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลของเพศวิถีศึกษารอบด้าน (Comprehensive Sexuality Education) (กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย,

2559) แนวทางวิชาการสากลของเพศวิถีศึกษา แบ่งหัวข้อหลักออกเป็น 6 มิติ ได้แก่

- 1) ความสัมพันธ์ 2) ค่านิยม ทศนคติและทักษะ 3) วัฒนธรรม สังคมและสิทธิมนุษยชน
 - 4) พัฒนาการ ของมนุษย์ 5) พฤติกรรมทางเพศ และ 6) สุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์
- โดยมีหลักของ การเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และให้ความสำคัญกับการอบรมครูที่จัดกระบวนการเรียนรู้ เพศวิถีศึกษา เพื่อให้โอกาสทั้งครูและนักเรียนได้ทบทวน ปรับทัศนคติและคุณค่าเรื่องเพศ เพื่อพัฒนา ทักษะในการอยู่ร่วมกันในสังคม (SIECUS, 2004)

ซึ่งงานวิจัยจำนวนมาก พบว่า การสอนเพศวิถี ศึกษาแบบรอบด้านมีแนวโน้มทำให้เยาวชนมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ชะลอการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และมีความรับผิดชอบมากขึ้น มากกว่าการสอนในแบบมุ่งเน้นเรื่องการงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เพียง อย่างเดียว (กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย, 2559) การวิเคราะห์สถานการณ์เยาวชนและวัยรุ่นในประเทศไทย)

ยูนิเซฟประเทศไทยองค์การยูนิเซฟ (2559) พบว่า ผู้ปกครองไทยส่วนใหญ่ไม่สอนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาให้แก่บุตรหลานของตน ข้อจำกัดเกี่ยวกับการให้ความรู้ด้านเพศศึกษาในครอบครัวเกิดจากวัฒนธรรมไทย โดยในวัฒนธรรม ไทยนั้น การให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาไม่ถือเป็นหน้าที่ของผู้เป็นผู้ปกครอง และผู้ปกครองไม่ สามารถพูดคุยในเรื่องเกี่ยวกับเพศได้ นอกจากนี้ยังมีความเชื่อว่าการพูดคุยเรื่องเกี่ยวกับเพศจะเป็น การส่งเสริมให้เยาวชนทดลองมีเพศสัมพันธ์ในบรรดาปัญหาเกี่ยวกับสุขอนามัยและปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นนั้น

การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นถือเป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดประเด็นหนึ่งในสังคมไทย จากความตระหนักถึงความรุนแรงของสถานการณ์ตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจึงมีการตราพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ขึ้น เพื่อกำหนดบทบัญญัติต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดให้มีการ เรียนการสอนเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ โดยในปี 2558 องค์การยูนิเซฟได้ สนับสนุนมหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการการศึกษาทบทวนการสอนเพศวิถีศึกษา รอบด้านในสถานศึกษาไทย (Comprehensive Sexuality Education: CSE) ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยเป็น โรงเรียนสายสามัญจำนวน 373 โรงเรียน และ โรงเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 25 โรงเรียน โดยมีนักเรียนอายุ ระหว่าง 13-18 ปี ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้บริหารสถานศึกษา เข้ารับการศีกษาโดยใช้วิธี การศีกษาทั้งที่เป็นเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในการศีกษานี้ มีการสำรวจว่า มีการสอนเนื้อหาเพศวิถีในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้หรือไม่ (พัฒนาการ สุขภาวะทางเพศ ความสัมพันธ์ พฤติกรรม เพศภาวะ บทบาททางเพศ ความรุนแรง สิทธิทางเพศและความเป็นพลเมือง และหัวข้ออื่น ๆ) โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนกล่าวว่ามีการสอนเนื้อหา เหล่านี้ร้อยละ 63-90 แต่เนื้อหาที่มีการสอนน้อยที่สุดคือสิทธิทางเพศ และความเป็นพลเมือง ขณะที่ มีการสอนที่เน้นเรื่อง

การป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ สรีระและพัฒนาการทางเพศ เป็นส่วนใหญ่ มีการคัดเดือนให้เห็นผลกระทบเชิงลบและอันตรายของเพศสัมพันธ์โดยอยู่ในกรอบความสัมพันธ์ต่างเพศ ขณะที่มีการสอนเรื่องรักเพศเดียวกันน้อย และนักเรียนส่วนใหญ่ประเมินว่าตนมีความรู้ดี เกี่ยวกับการคุมกำเนิดและการมีประจำเดือน แต่เมื่อสอบถามความรู้ พบว่า มีเพียงนักเรียนจำนวนน้อยที่สามารถตอบคำถามปรนัยเกี่ยวกับการมีประจำเดือนได้อย่างถูกต้อง ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า นักเรียนหญิงมีการใช้ยาคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินและไม่ถูกต้อง โดยไม่กล้าต่อรองกับคู่นอนให้ใช้ถุงยางอนามัย เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติระหว่างครูกับนักเรียนในเรื่อง “เพศสัมพันธ์โดยไม่แต่งงานของวัยรุ่น ที่รักกัน และมีการป้องกัน” พบว่า ครูเห็นด้วยกับเรื่องนี้ (ร้อยละ 31-45) น้อยกว่านักเรียน (ร้อยละ 45-66)

ดังนั้น การเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษา ถูกคาดหวังให้เข้ามาแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพและปัญหาทางสังคม ซึ่งในประเทศไทยได้รับการพัฒนาทั้งในแง่คุณภาพเนื้อหา มีการขยายพื้นที่ที่จัดการเรียนการสอนและมีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหลายหน่วย เพื่อลดปัญหาดังกล่าว

ดังนั้น เพศศึกษาจึงหมายถึง กระบวนการทางการศึกษาหรือเป็นการให้การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเป็นระบบแก่บุคคลภายในขอบเขตที่เหมาะสมของแต่ละวัย โดยศึกษาถึงสรีรวิทยาการทำงานของระบบสืบพันธุ์ ปัญหาชีวิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ พฤติกรรมทางเพศในด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ การเห็นคุณค่าและพัฒนาทักษะที่จำเป็นในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องเพศ เพื่อให้บุคคลมี ทัศนคติที่ดีก่อเกิดความรักชอบ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพศและแก้ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศได้ รวมถึงเป็นยอมรับของสังคม

ขอบเขตของเนื้อหาเพศศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้กำหนดขอบข่ายเนื้อหาเพศศึกษาไว้ 6 หน่วยการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หน่วยที่ 1 พัฒนาการทางเพศเน้นสาระเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสรีระเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น สาวพัฒนาการทางเพศการสืบพันธุ์ภาพลักษณ์ต่อร่างกายตัวตนทางเพศและความพึงพอใจทางเพศ

หน่วยที่ 2 สัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีเนื้อหาในมิติครอบครัวเพื่อนการคบเพื่อนต่างเพศ ความรักการใช้ชีวิตคู่การแต่งงานการเป็นพ่อแม่

หน่วยที่ 3 ทักษะส่วนบุคคลที่จำเป็นในการดำเนินชีวิตเพราะความรู้และข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับเพศนั้นไม่เพียงพอที่จะช่วยให้เยาวชนสามารถรับมือกับเหตุการณ์และแรงกดดันต่าง ๆ ที่ประสบในชีวิตจริง

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

หน่วยที่ 4 พฤติกรรมทางเพศมีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่พัฒนาไปตามช่วงชีวิต การเรียนรู้อารมณ์เพศการจัดการอารมณ์เพศการช่วยตัวเองจินตนาการทางเพศการแสดงออกทาง เพศการละเว้นการมีเพศสัมพันธ์การตอบสนองทางเพศ เป็นต้น

หน่วยที่ 5 สุขภาพทางเพศเป็นสาระเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์จาก ความสัมพันธ์ ทางเพศในสาระที่เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ ปลอดภัยวิธีการคุมกำเนิดการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอดส์การล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรงทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์

หน่วยที่ 6 สังคมและวัฒนธรรมเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้และการแสดงออกใน เรื่อง เพศของบุคคลที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางสังคมและวัฒนธรรมใน ประเด็นเรื่อง เพศจึงเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้เข้าใจบทบาททางเพศเรื่องเพศในบริบทของสังคม วัฒนธรรมกฎหมาย ศิลปะและสื่อต่าง ๆ ดังนั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจึงนำไปสู่การพัฒนาให้ เยาวชนเกิดทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการ พัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบ ประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐาน ความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4. กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
6. กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรี และนาฏศิลป์
7. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5 ประการ คือ

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

จากการศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาพบว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาพบว่า อยู่ในสาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว (มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจ และเห็นคุณค่าตนเอง ครอบครัวเพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต) การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษาในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 จึงพิจารณาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศศึกษาในสาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว เมื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เน้นเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และพัฒนาการทางเพศ การปฏิเสธจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผลกระทบที่เกิดจากเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และความสำคัญของความเสมอภาค การวางตัวอย่างเหมาะสม

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิงหา จันทน์ขาว (2550) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีอริยสัจสี่จำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติ จำนวน 30 ใช้แผนการสอนจำนวน 4 แผน ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีอริยสัจสี่

พบว่า หลังการเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติสูงขึ้น และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนและหลังการเรียนด้วยวิธี อริยสังคีตก็พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านการปฏิบัติมีความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีตกับการสอนด้วยวิธีปกติพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้ และ ด้านเจตคติของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีตหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียน ด้วยวิธีปกติ ส่วนในด้านการปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ยน้อยกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ แต่ก็มี คะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน และเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีอริยสังคีตกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติก็พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน ความรู้ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านเจต คติ และด้านการปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนที่ เรียนเรื่องเพศศึกษาด้วยวิธีอริยสังคีต มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสังคีต โดย รวมอยู่ในระดับดีมาก

วโรชา คล้ายแจ้ง (2552) ศึกษาผลของการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ทักษะชีวิตด้านการ ตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่เรียน โดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา จำนวน 35 คน และกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติจำนวน 35 คน ใช้แผนการสอนจำนวน 6 แผน ผลการศึกษาสรุป ได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา หลังการเรียนมีคะแนน เฉลี่ยด้านความรู้ และเจตคติสูงขึ้น และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษาก่อน เรียนและหลัง เรียนโดยใช้ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาก็พบว่า คะแนนเฉลี่ยด้าน ความรู้และด้าน เจตคติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่อง เพศศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้ ทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหากับการเรียนด้วยวิธีปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ เจตคติ และด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ทักษะชีวิต ด้านการตัดสินใจและการ แก้ปัญหา หลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธี ปกติ ซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย และคณะ (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมานเกี่ยวกับโปรแกรม เพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะงานวิจัยและ

ขนาดอิทธิพลของลักษณะงานวิจัยโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของเยาวชนในประเทศไทย ประชากรคือ งานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนจำนวน 29 เรื่อง และมีการเผยแพร่รายงานระหว่างพ.ศ. 2543-2552 ผลการวิจัยพบว่า หน่วยงานที่ทำงานวิจัยโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนส่วนใหญ่เป็นมหาวิทยาลัย ($n = 18$) ช่วงเวลาที่มีรายงานวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนมากที่สุด คือ ระหว่าง พ.ศ. 2548-2552 ($n = 20$) ด้านเนื้อหาสาระงานวิจัยส่วนใหญ่มีการใช้ทฤษฎีแบบบูรณาการคือ ใช้ทฤษฎีมากกว่าหนึ่งทฤษฎี ($n = 19$) โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมมากที่สุด ($n = 9$) ส่วนใหญ่ใช้วิธีการอภิปรายกลุ่ม ($n = 20$) การติดตามผลใช้วิธีวัดผลลัพธ์หลังสิ้นสุดโปรแกรมมากที่สุด ($n = 11$) ตัวแปรอิสระ (Intervention) เน้นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษามากที่สุด ($n = 12$) รองลงมาคือด้านเจตคติเรื่องเพศ ($n = 10$) และพฤติกรรมเรื่องเพศ ($n = 5$) การวัดตัวแปรตามที่ใช้วัดผลลัพธ์สุขภาพคือ วัดความรู้การป้องกันมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ($n = 12$) และทักษะชีวิต ($n = 7$) การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามมากที่สุด ($n = 19$) วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ($n = 29$) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษา ($n = 24$) ใช้ตัวอย่างคือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด ($n = 12$) ส่วนใหญ่ใช้ขนาดตัวอย่าง 30-60 คน ($n = 22$) นิยมใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มเข้ากลุ่ม ($n = 16$) ใช้สถิติทดสอบที (t-test) โดยมีการตั้งสมมติฐานแบบทางเดียว ($n = 20$) มากที่สุด

เมื่อวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพลพบว่า คุณลักษณะของโปรแกรมเพศศึกษาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) มี 4 ลักษณะ ได้แก่ การใช้ทฤษฎีหลายทฤษฎี (WES = 0.49) การใช้วิธีการอภิปรายแบบกลุ่มย่อยมีขนาดอิทธิพลสูงที่สุด (WES = 0.53) โปรแกรมเพศศึกษาที่มีองค์ประกอบรวมทั้งด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยมีขนาดอิทธิพลสูงสุด (WES = 0.48) และจำนวนแผนการสอน 6-8 แผน มีขนาดอิทธิพล (WES = 0.31) มากกว่าการใช้จำนวนแผน 1-4 แผน (WES = 0.16)

เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2555) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือ โมเดลเลิฟ เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่เรียนรายวิชาเพศศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 80 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน ใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 16 แผน ผลการวิจัยพบว่า หลังเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” อยู่ในระดับมาก

ที่สุด ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ควรมีนโยบายให้จัดการเรียนรู้โดยใช้ “รูปแบบความรัก” ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษาเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในรายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชา และครอบคลุมทุกระดับชั้น เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรมนำความรู้”

เอ็มอชมา วัฒนบุรานนท์ (2556) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (LOVE Model) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สำหรับการสอนสุขศึกษา : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสวัสดิศึกษา จำนวน 60 คน และรายวิชาเพศศึกษา จำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 140 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา และสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พบว่า หลังเรียนกลุ่ม ทดลองมีพัฒนาการดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้านความดี ความจริง และความรู้ (ความรู้ในเนื้อหา ทศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาและสวัสดิศึกษา) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบ “ความรัก” ในการจัดการเรียนรู้ระหว่างวิชาเพศศึกษาและ สวัสดิศึกษา

พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความดีในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความจริงของชีวิต และความรู้ หลังเรียนของทั้งสองรายวิชา ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และ 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาและสวัสดิศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ระดับมากที่สุดทั้งสองรายวิชา ส่วนข้อเสนอแนะจากการวิจัย คือ ควรมีนโยบายให้จัดการเรียนรู้โดยใช้ “รูปแบบความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ใน รายวิชาต่าง ๆ ทุกรายวิชา และครอบคลุมทุกระดับชั้น เพื่อเน้นให้ผู้เรียนเกิด “คุณธรรมนำความรู้”

รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท้องถิ่น โดยประยุกต์ใช้ โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น: กรณีศึกษาวิชาเพชรบุรีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การทดสอบคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การทดสอบคะแนนเจตคติชุมชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยอดแก้ว แก้วมิ่งสา (2557) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของ แครทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็น

นักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 คน แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในตนเองของกลุ่มทดลอง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ค่าเฉลี่ยความตระหนักรู้ในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย (2557) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวน 26 คน แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจำนวน 13 คาบเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาเรื่องเพศศึกษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินตนา บันลือศักดิ์ (2558) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจและทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม จำนวน 75 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ นักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 37 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 50 นาที และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 38 คน ที่เรียนด้วยวิธีปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศ ในกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูล แรงจูงใจ และทักษะเชิงพฤติกรรมสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นวัตน์ รัชญศิริ (2560) ศึกษาเรื่องผลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน สำหรับเครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟ 2) แบบวัดความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบวัดความพึงพอใจต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้าน ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความรู้และทัศนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟอยู่ในระดับมาก ดังนั้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ช่วยสร้าง เสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมี แนวโน้มในการประพฤติตนไปในทางที่ถูกต้อง และนำไปสู่การลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพหรือทางเพศต่อไปได้

Gail Hornor (2010) ได้ศึกษาผลกระทบของการทารุณกรรมทางเพศใน เด็กโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ โดยปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศได้แพร่ระบาด ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวนของเด็กที่ถูกทารุณกรรมทางเพศมีสำคัญสำหรับแพทย์ พยาบาล ซึ่ง แพทย์ พยาบาลพร้อมที่จะเข้าใจ การรับรู้ปัญหาจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการทารุณกรรมทางเพศ แพทย์ และพยาบาล พร้อมที่จะให้การรักษาด้านร่างกายและจิตใจ และพร้อมที่จะช่วยเหลือเด็กผู้ที่ตก เป็นเหยื่อการทารุณกรรมทางเพศล่วงละเมิดทางเพศเพื่อที่จะไม่ได้เกิดขึ้นอีก

Yun et al. (2011) ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความคืบหน้าของการใช้รูปแบบการสอนเพศศึกษาตามกระแสวัฒนธรรมตะวันตก (The Practical and Progress of Western Mainstream Sex Education Models) โดยรูปแบบการสอนเพศศึกษาในสังคมตะวันตกร่วมสมัย ได้แก่รูปแบบการสอนเพศศึกษาแบบ “การงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น” (Abstinence – Only Sex Education) และรูปแบบการสอนเพศศึกษาแบบผสมผสานความรู้เรื่องเพศและจิตวิทยาเรื่องเพศ (Comprehensive Sex Education) จากการศึกษาการใช้รูปแบบการสอนเพศศึกษาทั้งสอง รูปแบบในประเทศจีนพบว่า

รูปแบบ “การงดเว้นการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น” ใช้การผูกมัดทาง คุณธรรมจริยธรรม เพื่อยับยั้ง พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนซึ่งเป็นการสกัดกั้นหรือเก็บกวดความต้องการทางเพศของวัยรุ่น ในขณะที่การสอนเพศศึกษาแบบผสมผสาน เป็นการให้วัยรุ่นมีแนวโน้มที่ จะเปิดกว้างในเรื่องเพศ และมีพฤติกรรมทางเพศตามอำเภอใจ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึง ได้นำเสนอรูปแบบการสอนเพศศึกษา ใหม่คือ รูปแบบการสอนเพศศึกษาแบบ “คุณธรรม” (Moral Sex Education) ร่วมกับการนำจุดเด่น ของรูปแบบเดิม 2 รูปแบบมาใช้โดยเน้นที่คุณธรรมศึกษาในทางบวกให้กับนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจ รู้จักคิด รู้จักยับยั้งชั่งใจ และรู้จักตัดสินใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมทาง เพศพร้อมทั้งเรียนรู้ถึงการพัฒนาบุคลิกภาพและวัฒนธรรมของสังคมด้วย

Woo and Team (2011) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อเพศศึกษาในระบบโรงเรียนเพื่อศึกษา และอธิบายสถานะปัจจุบันของการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และเพื่อตรวจสอบพยากรณ์ของเรื่อง เพศสัมพันธ์ที่ครอบคลุมหลักสูตรทางการศึกษา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจโดยจัดส่ง แบบสอบถามทางไปรษณีย์ กลุ่มผู้เข้าร่วมการวิจัยคือครูในระดับ 7 และ 8 ได้รับการสำรวจเกี่ยวกับ เนื้อหาที่มีคุณภาพและมีอิทธิพลต่อเรื่องเพศศึกษาปี 2007-2008 โดยใช้การวิเคราะห์สถิติแบบ Chi-Square ANOVA เพื่อตรวจสอบการพยากรณ์ การสอนเพศศึกษาที่ครอบคลุมถึงการ คิดเชิงทาง เพศสัมพันธ์และการป้องกันการตั้งครรภ์ ซึ่งพบว่า ในครูร้อยละ 80 ซึ่ให้เห็นว่าค่านิยม ส่วนบุคคล และหลักสูตรมีอิทธิพลมากกว่าเนื้อหาของหลักสูตร ปัจจัยเฉพาะมีเป็นแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ของการ ให้ความเข้าใจด้านพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนรวมอยู่ในโรงเรียนของรัฐ ประมาณร้อยละ 66.7 เมื่อเปรียบเทียบกับเอกชน ประมาณร้อยละ 34.6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ได้รับการฝึกอบรม อย่างเป็นทางการสอนเพศศึกษา (ได้รับการอบรมร้อยละ 77.8 เมื่อเทียบกับ ไม่ได้รับการ ฝึกอบรม ร้อยละ 50) และมีการติดต่อเมื่อเทียบกับการไม่มีการติดต่อร้อยละ 46.7 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ ดังนั้นในครูส่วนใหญ่จะรวมรูปแบบของการสอนเรื่องเพศศึกษาเพียงครั้งเดียวรวมกันเป็น หลักสูตรที่ครอบคลุมส่วนตัวเช่นเดียวกับทรัพยากรครูที่มีบทบาทสำคัญในเนื้อหาของหลักสูตร

Rijsdijk et al. (2011) ศึกษาโปรแกรม โลกเริ่มที่ตัวเรา: การประเมินผลพหุระดับ โปรแกรม การสอนเพศศึกษาแบบผสมผสานของกลุ่มวัยรุ่นในยูกันดา (The World Starts With Me: A Multilevel Evaluation of a Comprehensive Sex Education Programme targeting Adolescents in Uganda) โดยใช้ชื่อว่า “โลกเริ่มที่ตัวเรา” (The World Starts With Me หรือ WSWM) ในโรงเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษา ประเทศยูกันดา โดยศึกษาตัวชี้วัดด้านสังคมและความรู้ ของการมีพฤติกรรม ทางเพศในเรื่องการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย และการมี เพศสัมพันธ์แบบสมัคร ใจ กลุ่มทดลองประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 853 คน กลุ่ม ควบคุมจำนวน 1,011 คน ผลการศึกษาพบว่า การใช้โปรแกรม WSWM ทำให้กลุ่มทดลองมีความเชื่อในสิ่งที่สามารถหรือไม่

สามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้ บรรทัดฐานทางสังคมที่มีผลต่อการชะลอการมีเพศสัมพันธ์ รวมทั้งทัศนคติ และความตั้งใจเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย และความสามารถในตนเอง ในการจัดการกับความรุนแรงทางเพศ นอกจากนี้คะแนนความรู้ของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการไม่ติดเชื้อ HIV ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้คือ โปรแกรม WSWM ควรมีการปรับปรุงให้เป็นระบบ มากขึ้น ก่อนการนำไปใช้ และคำนึงถึงการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย

ในปี 2013 ต่อมา Rijdsdijk et al. (2013) ได้ศึกษาถึงผลการใช้โปรแกรม The World Starts With Me หรือ WSWM เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยใช้โปรแกรม The World Starts With Me โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูที่สมัครใจใช้โปรแกรมดังกล่าว จำนวน 56 คนจาก 100 คน โดยประมาณ 24 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นของครูในการสอนมีความสัมพันธ์เชิงลบกับปริมาณบทเรียน ส่วนการปรึกษาหารือเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศในชั้นเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวก สำหรับอุปสรรคในการใช้โปรแกรม The World Starts With Me คือ การขาดแคลนเวลา ขาดแคลนคอมพิวเตอร์ ขาดคู่มือนักเรียน ขาดเงินสนับสนุนและรางวัลตอบแทน รวมถึงการฝึกฝนและการให้คำแนะนำ ที่ไม่เพียงพอของครูผู้สอน ส่วนทัศนคติของครูต่อเรื่องเพศของวัยรุ่น การใช้ถุงยางอนามัย และเพศศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการใช้โปรแกรมดังกล่าว

Mitchell et al. (2014) ศึกษาเรื่องการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศออนไลน์: การนำไปใช้ แรงจูงใจ และผลที่ตามมาของเยาวชนที่มีพื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศต่างกัน (Accessing sexual health information online: use, motivations and consequences for youth with different sexual orientations) ผู้วิจัยได้มีการตรวจสอบถึงเหตุผลว่าทำไมเยาวชนที่มีพื้นฐานในเรื่องเพศต่างกันถึงมองหาข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศออนไลน์แตกต่างกัน และพวกเขาทำอะไรกับข้อมูลที่ได้รับเหล่านั้น เทคโนโลยีการศึกษาและสุขภาพของวัยรุ่นได้ทำเซฟเวอร์ออนไลน์ และสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวน 5,542 คน อายุระหว่าง 13-18 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ผลการศึกษาพบว่า เหตุผลที่เยาวชนมองหาข้อมูลสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศมากที่สุด คือ ต้องการ ความเป็นส่วนตัว และความอยากรู้อยากเห็น เยาวชนที่หาข้อมูลสุขภาพทางเพศออนไลน์ส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มที่บอกว่าไม่มีใครให้สอบถามข้อมูลได้ และมีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน ผลการวิจัย ยังระบุว่า ข้อมูลออนไลน์มีค่าต่อเยาวชนที่ไม่มีทางเลือก ดังนั้น จึงต้องมีการดูแลเกี่ยวกับความถูกต้อง ของข้อมูลสุขภาพทางเพศแบบออนไลน์ และมีข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงให้กับเยาวชนกลุ่มน้อย เช่น เกย์ เลสเบียน เป็นต้น

Schutte et al. (2014) ศึกษาเรื่อง “Long Live Love” การบังคับใช้โปรแกรมการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ (Long Live Love. The implementation of a

school-based sex-education program in the Netherlands) ซึ่งโปรแกรม Long Live Love ได้จัดทำ เพื่อเป็นคู่มือในการจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยตรง

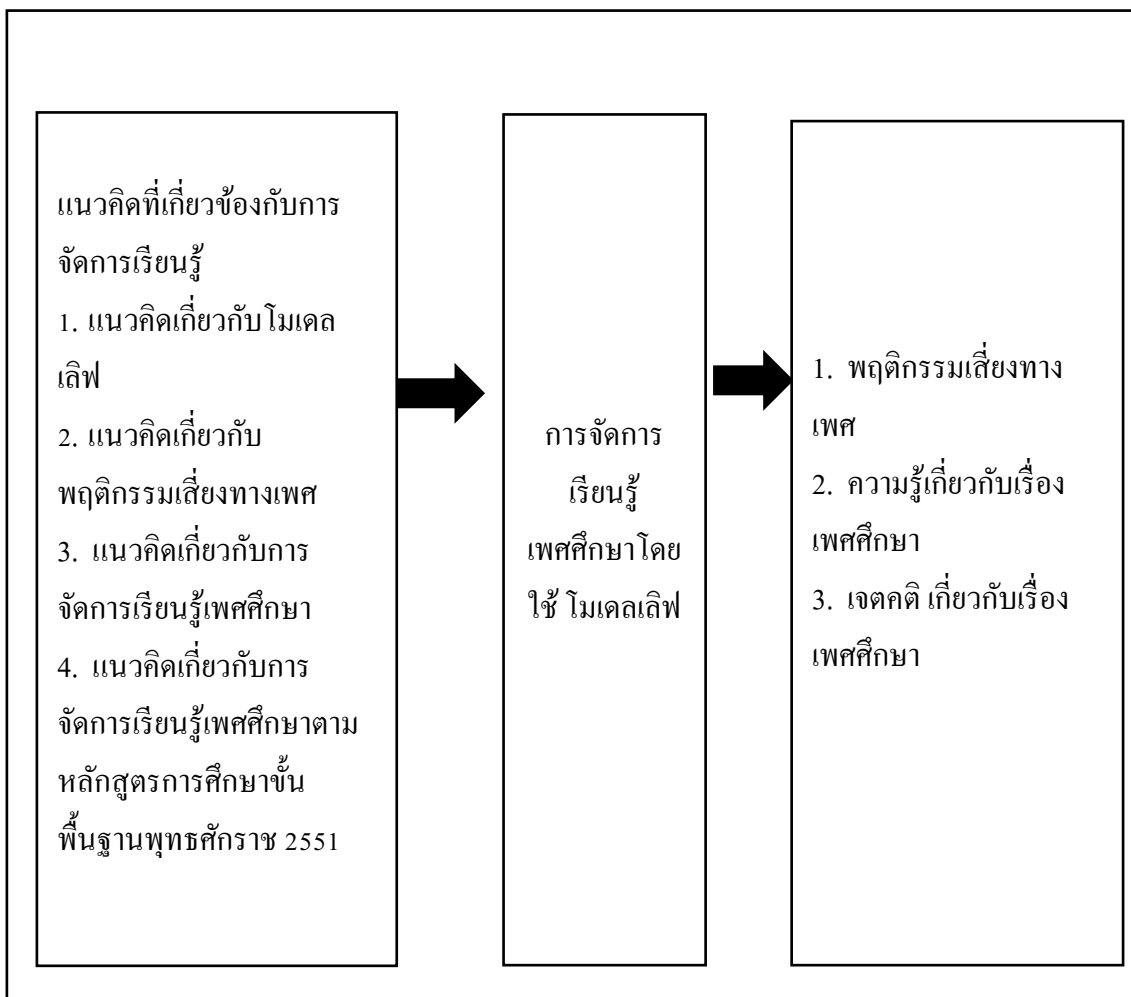
เนื่องจากเดิมแล้วครูผู้สอนมัก เป็นครูที่จบมาทางชีววิทยา คู่มือการจัดการเรียนการสอน Long Live Love ประกอบด้วย 26 กิจกรรม การจัดการเรียนรู้ โดยเป็นกิจกรรมหลัก 22 กิจกรรม และ กิจกรรมเสริม 4 กิจกรรม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ ออกแบบให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารและการต่อรอง เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หรือมี เพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย โดยเน้นการป้องกันการติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ การติดเชื้อเอชไอวี และ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การบังคับใช้โปรแกรม การศึกษาเรื่องสุขภาพมักจะถูกเพิกเฉยและได้รับการพิจารณาเกี่ยวกับการวางแผนการใช้งาน การ พัฒนารูปแบบการใช้งานก่อนข้างน้อย งานวิจัยนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำ โปรแกรมการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษา Long Live Love ไปใช้ในโรงเรียน

ผลการสำรวจจากครูผู้สอนจำนวน 130 คน พบว่า ผลการนำโปรแกรม เพศศึกษาไป ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความเชื่อของครูผู้สอนเป็นหลัก นอกจากนี้ยัง ขึ้นอยู่กับ การ ฝึกอบรมครู นโยบายของโรงเรียน การสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียน และการตอบรับ ของ นักเรียน จากผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดโปรแกรมการ ส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียนต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ ลดลง ด้วยสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนั้นการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาแบบปกติหรือการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิม ๆ อาจไม่ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงใช้แนวคิด โมเดลเลิฟ (LOVE Model) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเรียนรู้ (Learning หรือ L) ขั้นเปิดใจ (Openness หรือ O) ขั้นเห็นคุณค่า (Value หรือ V) และขั้น เห็นคุณงาม ความดี (Excellence หรือ E) เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ในการจัดการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษานั้นเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

ดังนั้นการศึกษารุ่นนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนที่ กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งอยู่ในช่วงอายุ 12-14 ปี เพื่อเป็นการป้องกันเชิงรุกและ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนให้ยั่งยืนต่อไป ซึ่งผู้วิจัยสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

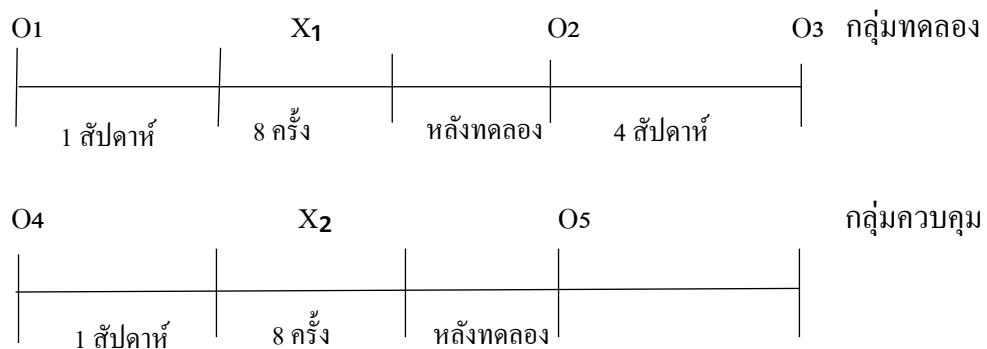
วิธีการดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research)

มีกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาด้วยวิธีปกติ มีการเก็บข้อมูลก่อนทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนภูมิทดลอง

X1 คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ใช้เวลาทั้งสิ้น 8 ครั้ง

X2 คือ การจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติของทางโรงเรียน

O1, O4 คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทดลอง โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

O2, O5 คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลภายหลังการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

O3, คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะติดตามหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มี 44 โรงเรียน นักเรียนจำนวน 7,064 คน

กลุ่มตัวอย่าง

โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาในชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว จำนวน 16 ห้องเรียน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลากเลือก จำนวน 2 ห้อง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ห้องละ 1 กลุ่ม

ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยยึดหลักการกำหนดตัวอย่างที่เหมาะสมกับการวิจัยถึงทดลองของ (Polit & Hunger, 1995) โดยอย่างน้อยที่สุดควรมีจำนวน 30 คน โดยแต่ละกลุ่มควรมีไม่ต่ำกว่า 15 คน ในการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่ม

ผู้วิจัยจึงกำหนดกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 70 คน โดยมีการคัดเลือกพื้นที่การศึกษา เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มดังนี้

การเลือกพื้นที่ทำการศึกษา

1. เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว
2. เป็นโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนในลักษณะสหศึกษา
3. เป็นโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี
4. เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างน้อย 2 ห้องเรียน ที่มีจำนวนนักเรียน 30 คน ขึ้นไป และมีสภาพแวดล้อม และลักษณะทางภูมิศาสตร์คล้ายคลึงกัน
5. เป็นโรงเรียนที่ไม่เคยมีการเรียนการสอนหรืออบรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการคัดเลือกพื้นที่การศึกษา เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มดังนี้
เกณฑ์การคัดเลือกเข้า

1. กลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
2. กลุ่มตัวอย่างได้รับความยินยอมให้เข้าร่วมการวิจัยจากผู้ปกครอง

เกณฑ์การคัดออก

1. ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่ครบตามแผนกิจกรรมทั้ง 8 ครั้ง
2. ไม่อยู่ในวันที่ทำการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ และแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 เนื้อหา

เนื้อหาที่ 1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เนื้อหาที่ 2 ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

เนื้อหาที่ 3 พัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศ

เนื้อหาที่ 4 ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ/ การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม

เนื้อหาที่ 5 การรู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศ

เนื้อหาที่ 6 การรู้เท่าทันสื่อ/ การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ทางเพศ

เนื้อหาที่ 7 ทักษะการปฏิเสธ/ การเจรจาและการต่อรองในเรื่องเพศ

เนื้อหาที่ 8 การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3872160548

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โมเดลเลิฟ และการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อดึงดูดความสนใจ และตั้งใจเรียนของนักเรียน โดยอาจใช้ข่าว หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ใหม่ ๆ การสนทนา การตั้งคำถาม การทายปัญหาการใช้สื่อ วัสดุทัศน</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>ครูทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว หรือใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ การสอนของนักเรียน กล่าวนำเข้าสู่บทเรียน ที่ ต้องการสอน</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้</p> <p>เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล เลิฟ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นเรียนรู้ (Learning) ใช้กิจกรรม ดังนี้การตั้ง คำถาม การทำสมาธิ การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการ อภิปราย</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness) ใช้กิจกรรม ดังนี้ การ ระบายความรู้สึก การเล่า ประสบการณ์ การแสดงความคิดเห็น การ แสดงความรู้สึก และการจัดสุนทรียสนทนา</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value) ใช้กิจกรรม ดังนี้ การให้ น้ำหนักคะแนน การเขียนบันทึก การทำสมาธิ การแสดง บทบาทสมมติ การ แสดงความคิดเห็น และการแสดง ความรู้สึก ซึ่งผู้วิจัยมีการนำกรณีตัวอย่าง สถานการณ์จริง และการเล่านิทานคุณธรรม ประกอบการเรียน การสอน</p>	<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้</p> <p>ดำเนินกิจกรรมโดยใช้การอธิบาย การ บรรยาย การ อภิปราย และทำใบงาน</p>

3872160548

BUU-1Thesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ตารางที่ 1 (ต่อ)

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ	การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบปกติ
<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence) ใช้กิจกรรม ดังนี้ การแผ่เมตตา การทำสมาธิ การสวดมนต์ การเขียน บันทึกลง การจัด กิจกรรมการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การ แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับคุณงามความดี การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ของตนเองและ ผู้อื่น และการแสดงความรัก โดยการใช้คำพูด การเขียน ข้อความ การวาด ภาพ การเขียนคำขวัญ การทำบัตรแสดง ความ รัก ขั้นการจัดการเรียนรู้</p>	<p>ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันเป็นการสรุป เนื้อหาและข้อคิดจากการจัดการเรียนรู้ใน คาบ เรียนนั้น และเชื่อมโยงการนำไปใช้ในส่วนที่ เกี่ยวข้อง กับการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยการตั้งคำถาม และสรุป การนำไป ประยุกต์ใช้</p>
<p>ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันเป็นการสรุป เนื้อหาและข้อคิดจากการจัดการเรียนรู้ใน คาบ เรียนนั้น และเชื่อมโยงการนำไปใช้ในส่วนที่ เกี่ยวข้อง กับการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยการตั้งคำถาม และสรุป การนำไป ประยุกต์ใช้</p>	<p>ขั้นสรุป ครูและนักเรียนสรุปบทเรียนที่เรียนรู้ ให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย</p>

นอกจากนี้ผู้วิจัยมีการมอบหมายงานสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีการจัดการ เรียนรู้
 เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ดังนี้

1. ให้นักเรียนเขียนบันทึกความรู้สึก ข้อคิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การ
 เปลี่ยนแปลงของร่างกาย ปัญหาและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยบันทึก
 อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 8 สัปดาห์ รวมทั้งบันทึกความรู้สึกหลังการเรียนการสอน
2. ให้นักเรียนเปิดใจคุยกับผู้ปกครองเกี่ยวกับเรื่องเพศ และบันทึกคำตอบที่ได้จาก การ
 ปรีกษา พร้อมบรรยายความรู้สึกของตนเองและผู้ปกครองหลังการพูดคุย
3. ให้นักเรียนศึกษาข่าวหรือบทความเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำนวน 1 เรื่อง โดยศึกษา จาก
 หนังสือพิมพ์ วารสาร หรือเว็บไซต์ แล้วสรุปและวิจารณ์ข่าวนั้นในเชิง สร้างสรรค์

4. ให้นักเรียนจัดทำสมุดบันทึกความดีของตนเอง เกี่ยวกับการปฏิบัติตนกับเพศ ตรงข้าม จากประสบการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

5. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ทั้งก่อนเรียน หลังเรียน และระยะติดตาม ได้แก่ การให้ผู้เรียน ทำแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนเรียน หลังเรียน และระยะติดตาม การรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการมีส่วนร่วมของนักเรียนขณะเรียน

6. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

7. อภิปรายผลการวิจัย และเสนอแนะข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ต่อไป

2. แบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.1 ศึกษาเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 สร้างแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศความหมายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเป็นแบบประเมินค่าของลิเคิร์ต 4 อันดับ (Likert's, 1932) จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดตามเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 6-7 ครั้งต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์
ปฏิบัติบางครั้ง	หมายถึง	นักเรียนมีการปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์
ไม่เคยปฏิบัติ	หมายถึง	นักเรียนไม่มีการปฏิบัติเลย

2.3 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการปฏิบัติในแต่ละหัวข้อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนดังนี้

พฤติกรรมที่เป็นข้อความทางบวก กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	1 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้	2 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้	3 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้	4 คะแนน

พฤติกรรมที่เป็นข้อความทางลบกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้ 4 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ให้ 3 คะแนน
ปฏิบัติบางครั้ง	ให้ 2 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้ 1 คะแนน

2.4 กำหนดเกณฑ์การตัดสินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรม	การตัดสินการปฏิบัติ
0 - 15	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ
16 - 30	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง
31 - 45	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูง
46 - 60	มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูงมาก

3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ดังต่อไปนี้

แบบวัดความรู้เรื่องเพศ จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด เลือกตอบ (Multiple Choice) แบบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบความรู้ที่ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาในวัยรุ่น ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเจตคติในเรื่องเพศ (ครอบครัว วัฒนธรรม เพื่อน สื่อ) ปัญหาและผลกระทบที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง การคุมกำเนิด การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (ทักษะชีวิตในการป้องกันตนเองเรื่องเพศ) การวางตัวต่อเพศตรงข้าม ปัญหาทางเพศ และแนวทางการแก้ไขปัญหาทาง โดยผู้ตอบต้องเลือกคำตอบเดียวใน 4 ตัวเลือก คำตอบที่ถูกต้องมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน คำตอบที่ผิดมีค่าเท่ากับ 0 คะแนน

กำหนดเกณฑ์การตัดสินความรู้เรื่องเพศ

ค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้	การตัดสินการปฏิบัติ
0 - 5	มีความรู้เรื่องเพศต่ำ
6 - 10	มีความรู้เรื่องเพศระดับปานกลาง
11 - 15	มีความรู้เรื่องเพศระดับสูง
16 - 20	มีความรู้เรื่องเพศระดับสูงมาก

แบบวัดเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ เป็นแบบสอบถาม ระดับความคิดเห็น โดยให้นักเรียนระดับความคิดเห็นที่แท้จริงของตนเอง ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับ ข้อคำถามนั้นมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นตรงกับ ข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็น ด้วยกับข้อคำถามนั้น
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนมีความคิดเห็นไม่เห็น ด้วยกับข้อคำถามนั้นมากที่สุด

กำหนดค่าของคะแนน ดังนี้

	ความคิดเห็นทางบวก	ความคิดเห็นทางลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	4 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	3 คะแนน	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วยมากที่สุด	1 คะแนน	4 คะแนน

ค่าเฉลี่ยคะแนนทัศนคติ

0 - 20

21 - 40

41 - 60

61 - 80

การตัดสินใจปฏิบัติ

มีเจตคติทางเพศต่ำ

มีเจตคติทางเพศระดับปานกลาง

มีเจตคติทางเพศระดับสูง

มีเจตคติทางเพศระดับสูงมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนเอกสารวิชาการ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้พิจารณาแนวคิด ทฤษฎี กลวิธีทางสุศึกษา แบบวัด พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบ วัดทัศนคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่ สอดคล้องกับลักษณะของปัญหาและ กลุ่มเป้าหมาย

4. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอกับอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5. นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์นำไปตรวจสอบและพิจารณาความตรงตามวัตถุประสงค์ ความ ตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้ แนวคิดการกำกับตนเองเพื่อพัฒนา ความตระหนักรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน โดยกำหนด คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบปริญญาสาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ทางสุศึกษา หรือปริญญาสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ทางสุศึกษา ทางสุศึกษาและ พฤติกรรมศาสตร์ หรือทางสุศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่มี ประสบการณ์สอนในวิชาเพศศึกษา อย่างน้อย 10 ปี นำผลการตรวจสอบความตรง (Validity) และ พิจารณาค่า ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence หรือ IOC) โดยพิจารณาค่าดัชนีความ สอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

6. แก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยง ทางเพศของวัยรุ่น แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่ง ประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ และแบบวัดการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาให้มี ความสมบูรณ์ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อดูความเหมาะสมในเรื่องการจัดการเรียนรู้ แบบสอบถามและเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และนำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อนำไปใช้จริง

8. การตรวจสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

8.1 แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

8.1.1 นำแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจำนวน 15 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์ลักษณะการใช้คำถาม

พฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

8.1.2 นำแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านโดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบปริญญาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทางสุขศึกษา หรือปริญญาสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ทางสุขศึกษา ทางสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ หรือทางสุขศึกษา และส่งเสริมสุขภาพ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนในวิชาเพศศึกษา อย่างน้อย 10 ปีพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

8.1.3 นำแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

8.1.4 นำผลการวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมาทำการวิเคราะห์โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.6

8.2 แบบวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

8.2.1 สร้างแบบวัดความรู้เป็นแบบปรนัยชนิดตัวเลือกจำนวน 20 ข้อมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อคือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน

8.2.2 นำแบบวัดความรู้ที่สร้างขึ้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลงพฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องด้านภาษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

8.2.3 นำแบบทดสอบความรู้ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิโดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบปริญญาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทางสุขศึกษา หรือปริญญาสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ทางสุขศึกษา ทางสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ หรือทางสุขศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนในวิชาเพศศึกษา อย่างน้อย 10 ปีนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

8.2.4 นำแบบวัดความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

8.2.5 นำผลการวัดความรู้เพศศึกษาของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนและหาค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตร KR20 ของคูเคอร์ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.93 มีระดับความยากง่ายอยู่ในช่วง 0.53-0.77 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป

8.3 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

8.3.1 นำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม พฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

8.3.2 นำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิต้องจบปริญญาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ทางสุขศึกษา หรือปริญญาสาขาวิชา สาธารณสุขศาสตร์ทางสุขศึกษา ทางสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ หรือทางสุขศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์สอนในวิชาเพศศึกษา อย่างน้อย 10 ปีนำมาหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

8.3.3 นำแบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

8.3.4 นำผลการวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มาทำการวิเคราะห์โดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าเท่ากับ 0.79

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้จะให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเอง หลังจากผู้วิจัยได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล และประโยชน์ที่จะได้รับจากการเข้าร่วมแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นให้ทราบแล้ว รวมถึงแจ้งถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่างถือว่าเป็นความลับ และการรวบรวมข้อมูลจะไม่ระบุชื่อหรือที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์ข้อมูลจะวิเคราะห์ในภาพรวมและข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น หากกลุ่มตัวอย่างยินดีเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยจะให้ตอบแบบวัดจนครบพร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่าหากกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องตอบแบบวัดจนครบก็สามารถทำได้ หรือถ้ากลุ่มตัวอย่างปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัยก็จะมีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย รหัส IRB 024/2562 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2562

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ระดับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งประกอบด้วย แบบวัดความรู้ แบบวัดเจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติเชิงอนุมาน

1. เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนระหว่างกลุ่ม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทดลอง และหลังทดลอง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) โดยใช้สถิติ Independent t-test และคำนวณช่วงความเชื่อมั่น 95% ของความแตกต่าง
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภายในกลุ่ม ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนทดลอง หลังทดลอง และระยะติดตามผลในกลุ่มทดลอง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้ เจตคติ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) โดยใช้สถิติ Repeated Measure ANOVA ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วย LSD และคำนวณช่วงความเชื่อมั่น 95% ของความแตกต่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียน การพักอาศัย เพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน สภาพครอบครัวของนักเรียน การพักอาศัย เพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มควบคุม (n = 35)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ				
ชาย	19	54.3	16	45.37
หญิง	16	45.7	19	54.3
2. อายุ				
มากกว่าหรือเท่ากับ 12 ปี	15	42.9	18	51.4
ตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป	20	57.1	17	48.6
\bar{X} (SD), Min, Max	12.63(0.65),12,15		12.49(0.51)12,13	
3. ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการ มาโรงเรียน				
น้อยกว่า 50 บาท	12	34.3	6	17.1
50 บาท ถึง 100 บาท	21	60.0	27	77.1
มากกว่า 100 บาท	2	5.7	2	5.7
\bar{X} (SD), Min, Max	69.43(25.31),40,150		84.86(23.93)50,130	
4. สภาพครอบครัวของนักเรียน				
บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน	21	60	26	74.3
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต หรือ ทั้งบิดามารดาเสียชีวิต	2	5.7	3	8.6
บิดามารดาแยกกันหรือหย่า ร้างกัน	12	34.3	6	17.1

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 35)		กลุ่มควบคุม (n = 35)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่มี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				
มี	7	20.0	2	5.7
ไม่มี	28	80.0	33	94.3
6. นักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่				
สูบ	2	5.7	2	5.7
ไม่สูบ	33	94.3	33	94.3
7. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์หรือไม่				
ดื่ม	8	22.9	4	11.4
ไม่ดื่ม	27	77.1	31	88.6

จากตารางที่ 2 นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีข้อมูลทั่วไปดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 19 คน ร้อยละ 54.3 และเพศหญิง 16 คน ร้อยละ 50.0 และกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 19 คน ร้อยละ 54.3 และเพศชายจำนวน 16 คน ร้อยละ 45.7

อายุ พบว่า กลุ่มทดลอง มีอายุอยู่ระหว่าง 12 – 15 ปี โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีอายุ 13 ปี ร้อยละ 54.3 รองลงมาคือ อายุ 12 ปี ร้อยละ 42.9 และกลุ่มเปรียบเทียบมีอายุอยู่ระหว่าง 12 – 13 ปี ส่วนในกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ อายุ 12 ปี ร้อยละ 51.4 อายุ 13 ปี ร้อยละ 48.6

ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียนต่อวัน พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่ ได้รับค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ระหว่าง 50 – 100 บาท โดยกลุ่มทดลองส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ระหว่าง 50 – 100 บาท จำนวน 21 คน ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 12 คน ร้อยละ 34.3 และกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายต่อวัน อยู่ระหว่าง 50 – 100 บาท จำนวน 27 คน ร้อยละ 77.1 รองลงมาคือ น้อยกว่า 50 บาท จำนวน 6 คน ร้อยละ 17.1

สถานภาพของครอบครัว พบว่า กลุ่มทดลอง สถานภาพของครอบครัวส่วนใหญ่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 21 คน ร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ บิดามารดาแยกกันหรือหย่าร้างกัน จำนวน 12 คน 34.3 และกลุ่มควบคุม สถานภาพของครอบครัวส่วนใหญ่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 26 คน ร้อยละ 74.3 รองลงมาคือ บิดามารดาแยกกันหรือหย่าร้างกัน จำนวน 6 คน 17.1

การพักอาศัย พบว่า กลุ่มทดลองส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดา จำนวน 24 คน ร้อยละ 68.6 ส่วนพักอาศัยกับบุคคลอื่น จำนวน 11 คน ร้อยละ 31.4 และกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่พักอาศัยกับบิดามารดา จำนวน 25 คน ร้อยละ 71.4 ส่วนพักอาศัยกับบุคคลอื่น จำนวน 10 คน ร้อยละ 28.6

นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ พบว่า กลุ่มทดลองมีนักเรียนเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 7 คน ร้อยละ 20.0 ส่วนนักเรียนที่เพื่อนไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 28 คน ร้อยละ 80.0 และในกลุ่มควบคุมมีนักเรียนเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 2 คน ร้อยละ 5.7 ส่วนนักเรียนที่เพื่อนไม่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 33 คน ร้อยละ 94.3

พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พบว่า ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีนักเรียนที่มีพฤติกรรมสูบบุหรี่ จำนวน 2 คน ร้อยละ 5.7 และไม่สูบบุหรี่ 33 คน ร้อยละ 94.3

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า ในกลุ่มทดลองมีนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 8 คน ร้อยละ 22.9 ในส่วนนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 27 คน ร้อยละ 77.1 และในกลุ่มควบคุมมีนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 4 คน ร้อยละ 11.4 ในส่วนนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 31 คน ร้อยละ 88.6

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง (n = 35) และกลุ่มควบคุม (n = 35) ก่อนการทดลอง

	mean	SD	95%CI		t	Sig.
			Lower	Upper		
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ						
กลุ่มทดลอง	46.08	4.30	-2.34	1.71	0.309	0.758
กลุ่มควบคุม	46.40	4.21				
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา						
กลุ่มทดลอง	8.88	3.04	-1.65	1.19	0.319	0.750
กลุ่มควบคุม	9.11	2.93				
3. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา						
กลุ่มทดลอง	43.88	6.56	-5.09	1.72	0.986	0.328
กลุ่มควบคุม	45.57	7.69				

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของทั้งนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของคะแนน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง ($n = 35$) และกลุ่มควบคุม ($n = 35$) หลังการทดลอง

	mean	SD	95%CI		t	Sig.
			Lower	Upper		
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ						
กลุ่มทดลอง	23.31	5.18	-17.74	-11.97	10.28	.000*
กลุ่มควบคุม	38.17	6.79				
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา						
กลุ่มทดลอง	18.77	2.11	1.35	8.89	14.64	.000*
กลุ่มควบคุม	10.94	2.85				
3. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา						
กลุ่มทดลอง	57.08	5.29	7.14	13.02	6.85	.000*
กลุ่มควบคุม	47.0	6.91				

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนหลังการทดลอง พบว่า

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ -14.85 คะแนน (95%CI : 17.74,-11.97) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าประมาณ 11.97 ถึง 17.74 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 6.60 คะแนน (95%CI : 5.39,7.80) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 5.39 ถึง 7.80 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95

หลังการทดลอง 1 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 10.08 คะแนน (95%CI : 7.14,13.02) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 5.7.14 ถึง 13.02 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนกลุ่มควบคุม (n = 35)

	mean	\bar{d}	SD	95%CI		t	Sig.
				Lower	Upper		
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนการทดลอง	46.4	-8.22	8.55	-11.16	-5.29	5.70	.000*
หลังการทดลอง	38.17						
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง	9.17	1.80	3.72	-0.52	-3.07	2.85	0.007*
หลังการทดลอง	10.97						
3. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง		1.42	10.05	-2.02	4.88	0.84	0.407
หลังการทดลอง	45.57						
	47.00						

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มควบคุม พบว่า

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อย

กว่าประมาณ -22.77คะแนน (95%CI : -11.16,-5.29) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ 5.29 ถึง 11.16 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 1.80 คะแนน (95%CI : -0.52,-3.07) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 0.52 ถึง 3.07 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างจากก่อนทดลอง

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนและหลังการทดลอง สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)

	mean	\bar{d}	SD	95%CI		t	Sig.
				Lower	Upper		
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		-22.77	7.71	-25.42	-20.11	17.45	.000*
ก่อนการทดลอง	46.08						
หลังการทดลอง	23.31						
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา		9.88	3.06	8.83	10.93	19.07	.000*
ก่อนการทดลอง	8.88						
หลังการทดลอง	18.77						
3. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา		13.42	7.34	15.95	109	10.82	.000*
ก่อนการทดลอง	44.37						
หลังการทดลอง	57.80						

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 6 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ของนักเรียน ของกลุ่มทดลอง พบว่า

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทาง

เพศ น้อยกว่าประมาณ -22.77คะแนน (95%CI : -25.42,-20.11) มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ 20.11 ถึง 25.42 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 9.88 คะแนน (95%CI : 8.83,10.93) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่า ประมาณ 8.83 ถึง 10.93 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 13.42 คะแนน (95%CI : 10.90,15.95) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 10.90 ถึง 15.95 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังการทดลองและหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของ นักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)

	mean	\bar{d}	SD	95%CI		t	Sig.
				Lower	Upper		
1. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ		0.43	4.00	-0.94	1.80	0.63	0.531
หลังการทดลอง	23.31						
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	23.74						
2. ความรู้เรื่องเพศศึกษา		-0.51	1.83	-1.14	0.11	1.65	0.107
หลังการทดลอง	18.77						
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	18.25						
3. เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา		-1.00	4.76	-2.63	0.63	1.24	0.223
หลังการทดลอง	57.8						
หลังการทดลอง 4 สัปดาห์	56.8						

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 7 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า

หลังทดลอง 4 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไม่แตกต่างจากหลังทดลอง

หลังทดลอง 4 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างจากหลังทดลอง

หลังทดลอง 4 สัปดาห์ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างจากหลังทดลอง

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง (n = 35)

	n	mean (SD)	F	p-value	$\Delta\bar{X}$ (95% CI)
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ			290.16	0.000	
1) ก่อนการทดลอง (1,2)	35	46.08(4.29)		0.000	22.77(20.53,25.00)
2) หลังการทดลอง (2,3)	35	23.31(5.18)		0.705	-0.42(-2.66,1.80)
3) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (3,1)	35	23.74(4.62)		0.000	-22.34(-24.57,-20.10)
ความรู้เรื่องเพศศึกษา			274.18	0.000	
1) ก่อนการทดลอง (1,2)	35	8.88(3.04)		0.000	-9.88(-10.90, -8.86)
2) หลังการทดลอง (2,3)	35	18.77(1.35)		0.319	0.514(-0.50,1.53)
3) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (3,1)	35	18.25(1.65)		0.000	9.37(8.35,10.38)
เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา			87.88	0.000	
1) ก่อนการทดลอง (1,2)	35	44.37(6.74)		0.000	-13.42(-16.00,-10.85)
2) หลังการทดลอง (2,3)	35	57.80(4.98)		0.443	1.00(-1.57,3.57)
3) หลังการทดลอง 4 สัปดาห์ (3,1)	35	56.99(4.25)		0.000	12.42(9.85,15.00)

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 8 เปรียบเทียบพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ความรู้เรื่องเพศศึกษา เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา) ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ของนักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยก่อนทดลองมีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากกว่าหลังทดลอง 22.77(95% CI = 20.53,25.00)มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มากกว่าประมาณ 20.53ถึง 25.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนทดลองและหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังทดลอง 4 สัปดาห์มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่าก่อนการทดลอง -22.34 (95% CI = -24.57,-20.10)มีค่าคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ น้อยกว่าประมาณ 20.10ถึง 24.57 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ความรู้เรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยก่อนทดลองมีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา น้อยกว่าหลังทดลอง -9.88(95% CI = -10.90, -8.86)มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา น้อยกว่าประมาณ 8.86ถึง 10.90 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

ความรู้เรื่องเพศศึกษา หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

ความรู้เรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังทดลอง4 สัปดาห์ มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนการทดลอง 9.37(8.35,10.38) (95% CI = 8.35,10.38) มีค่าคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา มากกว่าประมาณ 8.35ถึง 10.38 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนทดลองและหลังทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังการทดลองมีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนการทดลอง -13.42 (95% CI = -16.00, -10.85) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาน้อยกว่าประมาณ 10.85ถึง 16.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่น

ร้อยละ95

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน

เจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยหลังทดลอง 4 สัปดาห์ มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา มากกว่าก่อนทดลอง 12.42 (95% CI = 9.85,15.00) มีค่าคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามากกว่าประมาณ 9.85ถึง 15.00 ที่มีค่าความเชื่อมั่นร้อยละ95

3872160548

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา และ 3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนภายในกลุ่มทดลอง ก่อนทดลอง หลังทดลอง และหลังการทดลอง 4 สัปดาห์ ในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา โดยมี การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามในทั้งสองกลุ่ม ซึ่งมีการดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 ในกลุ่มทดลอง จำนวนทั้งสิ้น 8 กิจกรรม ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้กลุ่มทดลอง มี จำนวน 35คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ผ่านการตรวจความ ตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดังนี้ แบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ค่าความเชื่อมั่น 0.6 แบบ วัดความรู้เรื่องเพศศึกษา ค่าความเชื่อมั่น 0.93 แบบวัดเจตคติเรื่องเพศศึกษาค่าความเชื่อมั่น 0.79

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป นักเรียนกลุ่มทดลองมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มากกว่า กลุ่มควบคุม โดยมีนักเรียนที่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มทดลอง จำนวน 7 คน ร้อยละ 20.00 ส่วนในกลุ่มควบคุมพบนักเรียนที่มีเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 2 คน ร้อยละ 5.7 ในข้อมูลพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนเท่ากันคือ 2 คน ร้อยละ 5.7 ในกลุ่ม ทดลอง พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวนมากกว่ากลุ่มควบคุม โดยที่กลุ่มทดลองมีนักเรียนที่ มีพฤติกรรมดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 8 คน ร้อยละ 22.9

2. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2.1 ก่อนการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ของกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน

2.2 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 23.31$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 38.17$) นักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรม

3872160548

BUU 1Thesis 60920300 thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

เสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ หลังทดลอง ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับแผนการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรมทำให้กลุ่มทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศน้อยกว่า กลุ่มควบคุม ประมาณ 14.85 คะแนน แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แผน กิจกรรม ทั้ง 8 แผน กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ทำให้คะแนนพฤติกรรมเสี่ยงลดลง

2.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนทดลอง และหลังทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในกลุ่มควบคุมนั้น หลังการทดลอง ($\bar{X} = 38.17$) พบว่า มีคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแตกต่างจากก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 46.40$) เพียง 8.22 คะแนน จากค่าเฉลี่ยก่อนทดลองนักเรียนในกลุ่มควบคุม อยู่ในเกณฑ์มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูงมาก หลังการทดลอง อยู่ในระดับที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูง

ในส่วน of นักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 46.08$) หลังการทดลอง ($\bar{X} = 23.31$) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรม ทำให้คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหลังการทดลอง ลดลง ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับสูงมาก หลังจากการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหลังทดลอง 4 สัปดาห์ไม่มีความแตกต่างกัน

3. ความรู้เรื่องเพศ

3.1 ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่านักเรียน ทั้ง สองกลุ่มมีคะแนนความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

3.2 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 17.54$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 10.94$) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้เรื่องเพศ สูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ หลังทดลอง ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับแผนการจัดการกิจกรรม การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรมทำให้กลุ่มทดลอง มีคะแนนความรู้ เรื่องเพศมากกว่า กลุ่มควบคุม ประมาณ 6.60 คะแนน แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แผน กิจกรรม ทั้ง 8 แผน กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ทำให้คะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาเพิ่มขึ้น

3.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศ ก่อนทดลอง และหลังทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในกลุ่มควบคุมนั้น หลังการทดลอง ($\bar{X} = 10.97$) พบว่า มีคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษา แตกต่างจากก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 9.17$) เพียง 1.80 คะแนน จากค่าเฉลี่ยก่อนทดลอง

นักเรียนในกลุ่มควบคุม อยู่ในเกณฑ์มีความรู้เรื่องเพศมีระดับปานกลางหลังการทดลอง ยังอยู่ในระดับปานกลาง

ในส่วน of นักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศ ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 8.88$) คะแนน หลังการทดลอง ($\bar{X} = 18.77$) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรม ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศ สูงกว่าโดยก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้เรื่องเพศปานกลาง หลังจากการทดลอง กลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่มีความรู้เรื่องเพศระดับสูงมาก มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เรื่องเพศ ก่อนทดลองและหลังทดลอง แตกต่างกัน 9.88 คะแนน

3.4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้เรื่องเพศหลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ พบว่า คะแนนความรู้เรื่องเพศหลังทดลองไม่มีความแตกต่างกัน

4. เจตคติเรื่องเพศ

4.1 ก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเจตคติเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

4.2 หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเรื่องเพศ ระหว่างกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 57.08$) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 47.00$) นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเจตคติเรื่องเพศ สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยที่ หลังทดลอง ของกลุ่มทดลอง ที่ได้รับแผนการจัดการกิจกรรมการ จัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรมทำให้กลุ่มทดลองมีความ มีคะแนนเจตคติเรื่องเพศ มากกว่า กลุ่มควบคุม ประมาณ 10.08 คะแนน แสดงให้เห็นว่า เมื่อใช้แผน กิจกรรม ทั้ง 8 แผน กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ทำให้เจตคติเรื่องเพศ เพิ่มขึ้น

4.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติเรื่องเพศ ก่อนทดลอง และหลังทดลอง ภายในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในกลุ่มควบคุมนั้น หลังการทดลอง ($\bar{X} = 47.00$) พบว่า มีเจตคติเรื่องเพศแตกต่างจากก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 45.57$) เพียง 1.42 คะแนน

ในส่วน of นักเรียนกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศ ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 44.37$) คะแนน หลังการทดลอง ($\bar{X} = 57.80$) โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้โมเดลเลิฟ จำนวน 8 แผนกิจกรรม ทำให้คะแนนเฉลี่ยเจตคติเรื่องเพศหลังการทดลองกลุ่มทดลองอยู่ในเกณฑ์ที่มีเจตคติเรื่องเพศระดับสูงกว่ากลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยเจตคติเรื่องเพศก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกัน 13.80 คะแนน

4.4 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเจตคติเรื่องเพศหลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ พบว่า คะแนนเจตคติเรื่องเพศหลังทดลอง 4 สัปดาห์ไม่มีความแตกต่างกัน

อภิปรายการทดลอง

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง นักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง จากก่อนการทดลอง และแตกต่างจากกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องเพศ และเจตคติเรื่องเพศ เพิ่มขึ้นหลังการทดลอง และแตกต่างจากกลุ่มควบคุม พฤติกรรมทางเพศที่ลดลง ความรู้เรื่องเพศ และเจตคติเรื่องเพศที่เพิ่มขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสอดคล้องกับสมมุติ ข้อ 1 และข้อ 2

ทั้งอาจสืบเนื่องมาจาก กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟที่ คิดค้นและพัฒนา โดย รองศาสตราจารย์ ดร.เอมอชมา วัฒนบูรานนท์ (ตั้งแต่ปีการศึกษา 2552-2557) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรม การแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความรักความเมตตา การฝึกคิด การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วยการพูด การเขียนและการสนทนา รวมทั้งการทำสมาธิ การสวด มนต์ และการแผ่เมตตา ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีสติ เห็นคุณค่าของชีวิต คุณค่าของตนเองและผู้อื่น ส่งผลให้ นักเรียนมีแนวโน้มในการปฏิบัติตนเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในเรื่องความดี ความจริง และความรู้ปฏิบัติ ที่จะช่วยลดปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (เอมอชมา วัฒนบูรานนท์, 2557)

และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นวรัตน์ ธัญญศิริ (2560) หลังเรียน กลุ่มทดลองมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและดีกว่ากลุ่มควบคุมในด้าน ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) หลังเรียน กลุ่มทดลองมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ในด้านความรู้และ ทักษะคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษาสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของ นักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟอยู่ในระดับ มาก ดังนั้น จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ช่วยสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนมีแนวโน้มในการประพฤติตนไปในทางที่ถูกต้อง และนำไปสู่การลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ หรือทาง เพศต่อไปได้

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น หลังทดลอง และหลังทดลอง 4 สัปดาห์ ยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง มีความรู้เรื่องเพศ และเจตคติที่เพิ่มขึ้น อยู่ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 และสอดคล้องตามสมมุติฐาน

อาจสืบเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ให้แก่นักเรียนกลุ่มทดลอง โดย จัดกิจกรรม 8 กิจกรรม ได้แก่ 1) พฤติกรรมเสี่ยง

ทางเพศ 2) ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3) พัฒนาการทางเพศและสุขอนามัยทางเพศ 4) ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ/ การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม 5) การรู้เท่าทันอารมณ์ทางเพศ 6) การรู้เท่าทันสื่อ/ การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ทางเพศ 7) ทักษะการปฏิเสธ/ การเจรจาและการต่อรองในเรื่องเพศ 8) การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทำให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงลดลงอย่างเห็นได้ชัด ทำให้เกิดการเรียนรู้ให้เกิดความรู้ และเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ ส่งผลต่อการรู้จักป้องกันตนเอง จากพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2557) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล เลิฟ ทำให้ผู้เรียนผู้เรียนจะนำความรู้ไปปฏิบัติจริงหรือมีแนวโน้มว่าจะนำไปความรู้ไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งไม่ใช่เพียงแต่มีความรู้เท่านั้น แต่ต้องนำความรู้ไปปฏิบัติจริงด้วย ดังแนวคิดของ Goethe' (Davey and Susser, 2002) ที่เคยกล่าวไว้ว่า "Knowing is not enough, we must apply. Willing is not enough, we must do." ดังนั้น การจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟจึงมีส่วน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากภายในแล้วส่งผลต่อการมีพฤติกรรม ภายนอก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพฤติกรรมภายในทำให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ มี ทักษะคิด เห็นคุณค่าของชีวิต เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น นำไปสู่การปฏิบัติในทางที่ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งเป็นพฤติกรรมภายนอกที่ดี และยังสอดคล้องกับ รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตร ท้องถิ่นโดยประยุกต์ใช้ โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น:กรณีศึกษาวิชาเพชรบุรีศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การทดสอบคะแนนความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) การทดสอบคะแนนเจตคติชุมชนท้องถิ่นของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้เอ็มอัชมา วัฒนบูรานนท์ (2556) กล่าวว่า ปัจจัย ภายในที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ การตระหนักในตนเอง การเห็นคุณค่าของ ตนเองในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้อง มีทัศนคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องในการดูแล สุขภาพ การมีแรงกระตุ้น การมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ ความมุ่งมั่น ความอดทน ความรับผิดชอบต่อ สุขภาพของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ สามารถนำมา ประยุกต์ใช้ในการปรับ พฤติกรรมสุขภาพได้ซึ่งจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในด้านความรู้ปฏิบัติ สูงขึ้นและ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นอีกเหตุผลที่ช่วยยืนยันได้ว่า การ

จัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟทำให้นักเรียนมีความรู้ เจตคติที่ถูกต้องในเรื่องเพศททำให้มี พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง

ก่อนและหลังการทดลองในกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หลังการทดลองมีคะแนนลดลง 8.22 คะแนน และค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องเพศศึกษาหลังการ ทดลองมีคะแนนเพิ่มขึ้น 1.80 คะแนน อาจสืบเนื่องมาจากในช่วงที่ทำทำกิจกรรมให้จัดการ เรียนรู้ทางโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้และการป้องกันโรคเอดส์

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ผู้วิจัยควรเลือกกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้ เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยของนักเรียน แต่ไม่จำเป็นต้องใช้ทุกกิจกรรม ในทุกแผนการจัดการเรียนรู้
2. ครู/ อาจารย์ระดับชั้นมัธยมศึกษา สามารถนำโมเดลเลิฟไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เพศศึกษา หรือในเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและการใช้ชีวิต เพื่อให้นักเรียนมี “คุณธรรม ความรู้” ต่อกฎปฏิบัติ ที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไป
3. ควรนำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ ให้กับ สถาบันการศึกษาอื่น ๆ นำไปทดลองใช้ เพื่อจะได้ทราบถึงผลการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาที่มี สภาพแวดล้อม ที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟในหัวข้อการจัดการ เรียนรู้ใน เนื้อหาอื่น ๆ นอกเหนือจากเนื้อหาเรื่อง เพศศึกษา และในระดับชั้นอื่น ๆ
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดลเลิฟ ในเรื่องเพศศึกษาหรือ เนื้อหารายวิชาด้านสุขภาพอื่น ๆ โดยใช้สื่อออนไลน์เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสังคมออนไลน์ใน ปัจจุบัน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมโรค. (2553). อัตราป่วยติดต่อกทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15 - 24 ปี. (ฉบับที่ 1).
- กรมควบคุมโรค. (2554). ร้อยละของการใช้ถุงยางอนามัยและการคุมกำเนิดด้วยวิธีที่เชื่อถือได้ ปี พ.ศ. 2552 (ฉบับที่ 1 กรกฎาคม 2555).
- กรมควบคุมโรค. (2554). อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์และการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก.
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2557). กรมสุขภาพจิตชวนวัยรุ่นฉลาดรัก รู้จักป้องกัน. กรุงเทพฯ: บริษัทยูเร็นส์อิมเมจ กรุ๊ป จำกัด.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2556). สถานการณ์การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในประเทศไทย 2556. นนทบุรี: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กองแก้ว ช้วนบุญหลิม.(2551). พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์จังหวัดฉะเชิงเทรา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ..
- จักรกฤษณ์ ชวนฤทัย. (2557). การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนด้วยกรณีตัวอย่างและวิธีการสอนตามปกติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา บันลือศักดิ์. (2558). รายงานการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบข้อมูลแรงจูงใจและทักษะเชิงพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตด้านการตัดสินใจและการแก้ปัญหา เรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่าย ประถม. เงินทุนเพื่อการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เพชรน้อย สิงห์ช่วงชัย, ปราโมทย์ ทองสุขและปาณิสสา หมวดเสียว. (2554). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ เสี่ยงกับโปรแกรมเพศศึกษาสำหรับเยาวชนในประเทศไทย. วารสารสภาการพยาบาล, 26(4), 5-16
- ยอดแก้ว แก้วมิ่งสา. (2557). การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาตามแนวคิดของแคทวอลเพื่อสร้างเสริมความตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รุ่งอรุณ ปิยะฤทธิ. (2557). ผลการจัดการเรียนรู้หลักสูตรท่องถิ่น โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟที่มีต่อความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเจตคติต่อชุมชนท้องถิ่น : กรณีศึกษาวิชาเพชรบุรีศึกษา. สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปึงปอนด์ รักอำนาจกิจ, และคณะ. (2556). แม่วัยใส: สถานการณ์และ บริบทในสังคมไทย. โครงการสำรวจและศึกษาเพื่อเฟื่องฟูและเตือนภัย ทางสังคมรอบที่ 1 (มิถุนายน-สิงหาคม 2556). กรุงเทพมหานคร, วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวรรตน์ รัชญศิริ (2560) รายงานการวิจัย การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กองทุนวิจัยคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สิงหา จันทน์ขาว. (2550). ผลการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีอริยสัจสี่ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ. (2540). ทักษะคิดต่อบริการทางเพศ ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตนด้านสุขภาพแลพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีของนักศึกษาอาชีวะและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดขอนแก่น. รายงานการวิจัยองค์การแพช. (2550). แนวคิดในการออกแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับครูและผู้ปฏิบัติงานด้านเพศศึกษา สำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ: เออร์เจนท์แทล.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2550). คุณธรรมนำความรู้: รูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการคุณค่าความเป็นมนุษย์. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (2557). คุณธรรมนำความรู้. กรุงเทพฯ: ปริมายด์ พับลิชชิง.
- เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์. (2553). การจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา. วารสารครุศาสตร์ (ฉบับจิตตปัญญาศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 38(3), 16-29.
- เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้มรดกศึกษาเพื่อสร้างเสริม ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา. วารสารสุขศึกษา. มหาวิทยาลัยมหิดล, 35(20), 31-42.
- เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้รูปแบบ “ความรัก” เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา. สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชมา วัฒนบูรานนท์. (2556). หลักการทางสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2556). รายงานการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ “ความรัก” หรือโมเดลเลิฟ (Love Model) เพื่อสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สำหรับการสอนสุขศึกษาการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างวิชาเพศศึกษาและวิชาสวัสดิศึกษา. สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2561). รายงานการวิจัย เรื่องการวิจัยพัฒนาโมเดลเลิฟเพื่อสร้างเสริม ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ชุดโครงการวิจัยสำหรับนิตระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอัชฌา วัฒนบูรานนท์. (2557). คู่มือการใช้โมเดลเลิฟ (Love Model) : โมเดลสร้างเสริมความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์
- Davey, S. G., & Susser, E. (2002). Zena Stein, Mervyn Susser and epidemiology: observation, causation and action. *International Journal Epidemiol*, 31(1), 3437
- G.W. WOO MD and Team. (2011). *Factors Affecting Sex Education in the School System*. Department of Obstetrics, Gynecology, and Women’s Health, University of Hawaii John A. Burns School of Medicine, University of Hawaii, USA
- Gardner, H. (1999). *Intelligence reformed: Multiple intelligences for the 21st century*. New York: Basic Books
- Kinsey, A. C. (1996). *Sexual Behavior in Human Female*. New York : Philadelphia Saunders
- Orlich, D. C., Harder, R. J., Callahan, R. C., Trevisan, M. S., & Brown, A. H. (2010). *Teaching Strategies: A Guide to Effective Instruction*. Boston : Wadsworth.
- Yun, Lei., Kin, H., & Demin, L. (2011). The Practical Problem and Progress of Western Mainstream Sex Education Model. *Studis in Sociology of Science*, 2(1), 1-5.

ภาคผนวก

3872160548

BUU.IThesis 60920300 thesis / rcv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ภาคผนวก ก
ตารางเปรียบเทียบร้อยละ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อนทดลอง (กลุ่มทดลอง)	n	ร้อยละ
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศปานกลาง	1	2.9
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง	29	82.9
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงมาก	5	14.3
ความรู้เรื่องเพศก่อนทดลอง (กลุ่มทดลอง)		
- ความรู้เรื่องเพศต่ำ	4	11.4
- ความรู้เรื่องเพศปานกลาง	21	60.0
- ความรู้เรื่องเพศสูง	10	28.6
เจตคติเรื่องเพศก่อนทดลอง (กลุ่มทดลอง)		
- เจตคติเรื่องเพศปานกลาง	17	48.6
- เจตคติเรื่องเพศสูง	18	51.4

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศหลังทดลอง (กลุ่มทดลอง)	n	ร้อยละ
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ	2	5.7
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศปานกลาง	29	82.9
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง	4	11.4
ความรู้เรื่องเพศหลังทดลอง (กลุ่มทดลอง)		
- ความรู้เรื่องเพศสูง	6	17.1
- ความรู้เรื่องเพศสูงมาก	29	82.9
เจตคติเรื่องเพศหลังทดลอง (กลุ่มทดลอง)		
- เจตคติเรื่องเพศสูง	24	68.6
- เจตคติเรื่องเพศสูงมาก	11	31.4

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อนทดลอง (กลุ่มควบคุม)	n	ร้อยละ
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ	1	2.9
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศปานกลาง	7	20.0
- พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง	27	77.1
ความรู้เรื่องเพศก่อนทดลอง (กลุ่มควบคุม)		
- ความรู้เรื่องเพศปานกลาง	15	42.9
- ความรู้เรื่องเพศสูง	19	54.3
- ความรู้เรื่องเพศสูงมาก	1	2.9
เจตคติเรื่องเพศก่อนทดลอง (กลุ่มควบคุม)		
- เจตคติเรื่องเพศปานกลาง	9	25.7
- เจตคติเรื่องเพศสูง	25	71.4
- เจตคติเรื่องเพศสูงมาก	1	2.9

3872160548

พฤติกรรมเสียงทางเพศหลังทดลอง 4 สัปดาห์ (กลุ่มทดลอง)	n	ร้อยละ
- พฤติกรรมเสียงทางเพศปานกลาง	28	80.0
- พฤติกรรมเสียงทางเพศสูง	7	20.0
ความรู้เรื่องเพศหลังทดลอง 4 สัปดาห์ (กลุ่มทดลอง)		
- ความรู้เรื่องเพศสูง	11	31.4.1
- ความรู้เรื่องเพศสูงมาก	24	68.6
เจตคติเรื่องเพศหลังทดลอง 4 สัปดาห์ (กลุ่มทดลอง)		
- เจตคติเรื่องเพศสูง	27	77.1
- เจตคติเรื่องเพศสูงมาก	8	22.9

พฤติกรรมเสียงทางเพศหลังทดลอง (กลุ่มควบคุม)	n	ร้อยละ
- พฤติกรรมเสียงทางเพศต่ำ	1	2.9
- พฤติกรรมเสียงทางเพศปานกลาง	11	31.4
- พฤติกรรมเสียงทางเพศสูง	23	65.7
ความรู้เรื่องเพศหลังทดลอง (กลุ่มควบคุม)		
- ความรู้เรื่องเพศปานกลาง	15	42.9
- ความรู้เรื่องเพศสูง	19	54.3
- ความรู้เรื่องเพศสูงมาก	1	2.9
เจตคติเรื่องเพศหลังทดลอง (กลุ่มควบคุม)		
- เจตคติเรื่องเพศปานกลาง	8	22.9
- เจตคติเรื่องเพศสูง	27	77.1

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3872160548

BUU.IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง โต้กันแล้วนะ

ผู้สอน สุพรรณษา สงนิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

พัฒนาการตามธรรมชาติของมนุษย์เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นทั้งหญิงและชายมีการเปลี่ยนแปลงหลายด้านทั้งทาง ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและพัฒนาการทางเพศ การเปลี่ยนแปลงที่ส่งสัญญาณการเป็นหนุ่มสาวคือ ผู้ชายมีฝันเปียก และผู้หญิงมีประจำเดือน ซึ่งหมายถึงการเข้าสู่ภาวะเจริญพันธุ์ ซึ่งหากชายหญิงมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันก็อาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ได้ การเข้าใจพัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจะช่วยให้บุคคลสามารถดูแลตนเองและดำรงตนในช่วงวัยรุ่นได้อย่างปกติสุขและมีสุขภาพทางเพศที่ดี

วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. อธิบายการเปลี่ยนแปลง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพัฒนาการทางเพศของหญิงและเพศชายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นได้
2. บอกความหมายของการมีประจำเดือน และฝันเปียกได้

สาระการเรียนรู้

1. การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม
2. พัฒนาการทางเพศ
3. การมีประจำเดือนและการฝันเปียก

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยนำภาพเด็กวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ มาให้นักเรียนดูโดยให้นักเรียนเลือกว่าชอบภาพใด เพื่อนำเข้าสู่บทเรียน</p>	<p>1. สื่อรูปภาพวัยรุ่น วัยผู้ใหญ่</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนากันว่าขณะนี้นักเรียนอยู่ในวัยใด (ตามภาพที่ครูนำเสนอ) เพื่ออภิปรายถึงลักษณะของวัยรุ่น</p> <p>2. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามเพศ กลุ่มละ 5-10 คนและแจก flip chart หรือกระดาษ A4 พร้อมปากกาเคมี ให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้เวลาระดมสมองในเรื่องต่อไปนี้</p> <p>โจทย์สำหรับกลุ่มหญิง</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่ทำให้รู้ว่า “เป็นสาวแล้ว” - นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับประจำเดือน (ความรู้และข้อปฏิบัติเมื่อมีประจำเดือน) - ยกตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ชีวิตในวัยสาวที่ต่างไปจากวัยเด็ก 	<p>2. ใบความรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาการทางเพศ (การเปลี่ยนแปลงร่างกายเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น อวัยวะสืบพันธุ์เพศชาย/ อวัยวะสืบพันธุ์เพศหญิง) - ประจำเดือน - ผื่นเปื่อย - การปฏิสนธิและการตั้งครรภ์ - กระดาษ flip chart ปากกาเคมี กระดาษกาว

3872160548

BUU-1Thesis 60920300 thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>โจทย์สำหรับกลุ่มชาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ที่ทำให้รู้ว่า “เป็นหนุ่มแล้ว” - เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้างในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมที่ทำให้รู้ว่า “เป็นหนุ่มแล้ว” - นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับฝันเปียก (ความรู้และข้อปฏิบัติเมื่อมีฝันเปียก) 	
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ตัวแทนกลุ่มนำเสนอความเห็นของกลุ่มหรือขออาสาสมัครนำเสนอ 2 กลุ่ม (ชาย 1 กลุ่ม หญิง 1 กลุ่ม) นำเสนอผลการระดมสมองให้ในการเรียนรู้เรื่องการเปลี่ยนแปลงร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และพัฒนาการทางเพศโดยนำเสนอกลุ่มละ 3-5 นาที 2. อาสาสมัครนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ออกมายกตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ชีวิตในวัยหนุ่ม – วัยสาวที่ต่างจากในวัยเด็ก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กระดาษ A4 2. ปากกา
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนแต่ละคน เขียนความรู้สึกของตนเองว่านักเรียนเห็นคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ และสังคม และพัฒนาการทางเพศหรือไม่อย่างไร</p>	

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <ol style="list-style-type: none"> จับคู่นักเรียนและให้บอกประโยชน์หรือความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมทั้งพัฒนาการทางเพศ ผู้วิจัยสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน 	
ขั้นสรุป (5 นาที)	<p>ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม รวมทั้งพัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น เพื่อให้ นักเรียนยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของชีวิต</p>	

การประเมินผลการเรียนรู้

- สังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียน
- การทำกิจกรรมกลุ่ม
- การเขียนความรู้สึกลับ

3872160548

ใบความรู้

การเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพัฒนาการทางเพศ

วัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 8-18 ปี เป็นวัยที่ร่างกายเปลี่ยนจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ เรียกว่าวัยรุ่นหรือ วัยเจริญพันธุ์มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่างทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยมีฮอร์โมนเป็นตัวกระตุ้น การที่จะบอกให้แน่ชัดลงไปว่าเด็กชายและเด็กหญิงเข้าสู่วัยรุ่นเมื่อใดนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างยากเพราะนอกจาก จะแตกเนื้อหนุ่มสาวไม่พร้อมกันแล้วคนเพศเดียวกันยังแตกเนื้อหนุ่มสาวไม่พร้อมกันอีกด้วย แต่พอกล่าวโดยทั่วไปได้ว่า เด็กหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นในช่วงอายุ 13-15 ปี และเด็กชายจะเริ่มเมื่ออายุ 15 ปี โดยเด็กหญิงมีอัตราการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายในช่วงนี้เร็วกว่าเด็กชายประมาณ 1-2 ปี แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะการเจริญเติบโต

วัยรุ่นเป็นวัยที่ร่างกายมีความพร้อมของเซลล์ในการสืบพันธุ์ คนทั่วไปจึงตัดสินใจการเข้าสู่วัยรุ่น โดยพิจารณาจากการมีประจำเดือนครั้งแรก (เด็กหญิงราว 13 ปี) และการหลั่งน้ำอสุจิสองครั้งแรก (เด็กชายอายุประมาณ 11 ปี) แต่ปรากฏการณ์ทั้งสองไม่ค่อยแน่นอนนัก เช่นการ หลั่งน้ำอสุจิจากเกิดขึ้นก่อนหรือหลังการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอื่น ๆ สำหรับการมาของประจำเดือนครั้งแรกของเด็กหญิงก็เช่นกัน การสุกของไข่ (ไข่ตก) ในบางคนอาจไม่มีความสัมพันธ์กับการมีประจำเดือนเสมอไป และการตกไข่ฟองแรก ๆ อาจไม่ทำให้เกิดประจำเดือนก็เป็นได้ รวมทั้งการมีประจำเดือนครั้งแรกอาจเกิดขึ้นก่อนหรือหลังการเปลี่ยนแปลงของร่างกายส่วนอื่น ๆ เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น

การมีประจำเดือนครั้งแรก ปกติเด็กหญิงจะมีประจำเดือนครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 11 -15 ปี โดยขณะแรกคลอด รังไข่ของเด็กหญิงจะมีไข่ที่ยังไม่เจริญอยู่แล้วหลายพันใบ เมื่อนับจากช่วงวัยรุ่นเป็นต้นไป ทุก ๆ 28 วัน จะมีไข่ 1 ใบที่เจริญเต็มที่แล้วหลุดออกมาเข้าสู่ท่อ นำไข่ เรียกว่า การตกไข่ ขณะเดียวกันเยื่อบุโพรงมดลูกจะมีหลอดเลือดงอกมาหล่อเลี้ยงมากมายเพื่อเตรียมรับไข่ที่ผสมกับอสุจิ หากไม่ได้รับการผสม เยื่อบุโพรงมดลูกจะลอกหลุดออกมาเป็นเศษเนื้อเยื่อและมีเลือดไหลออกมาทางช่องคลอด เรียก ประจำเดือน อายุของเด็กหญิงที่ประจำเดือนมาครั้งแรกย่อมแตกต่างกัน ส่วนมากจะมีอายุ 12-13 ปี แต่บางคน อาจเริ่มตั้งแต่อายุ 10 ปี บางคนก็ล่าช้าไปถึง 16 ปี ซึ่งไม่นับว่าเป็นเรื่องผิดปกติ การมีประจำเดือนครั้งแรกนอกจากจะเป็นสัญญาณบอกถึงการก้าวเข้าสู่วัยสาวแล้วยังหมายถึงว่าผู้หญิงคนนั้นสามารถตั้งครรภ์ได้เมื่อได้รับเชื้ออสุจิหรือมีเพศสัมพันธ์กับเพศชาย

ผื่นเปื่อย การหลั่งน้ำอสุจินั้นจะเริ่มเกิดขึ้นในช่วงอายุประมาณ 11 ปี แต่ก็อาจเกิดขึ้นเร็วหรือช้ากว่านี้ ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นขึ้นอยู่กับแต่ละคน ผื่นเปื่อยเป็นลักษณะทางธรรมชาติของเด็กผู้ชายที่แตกเนื้อหนุ่มเมื่อร่างกายผลิตน้ำอสุจิและเก็บสะสมไว้เมื่อมีปริมาณมากเกินไปร่างกายจะขับออกมาตามท่อ ไกธรรมชาติดังกล่าวมักเกิดขึ้นในช่วงที่กำลังผื่น โดยอาจนึกถึงสิ่งที่กระตุ้นอารมณ์ทาง

เพศ เช่น ผื่นผู้หญิงที่ต้นชอบ หรือผู้หญิงโป๊หรือการร่วมเพศ เมื่อตื่นขึ้นมาก็พบว่า มีของเหลวเปียก
ขึ้นตรงเป้ากางเกง หรือเปื้อนบนที่นอน ของนั้นคือน้ำอสุจิ

ผื่นเปียกนั้นไม่ใช่สิ่งผิดปกติ แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงการดูแลรักษาความสะอาดของเสื้อผ้า
กางเกง และเครื่องนุ่งที่อาจมีคราบอสุจิติ้งอยู่ เพื่อสุขภาพอนามัยที่ดี ผื่นเปียกนั้นนอกจากจะ
หมายถึงการก้าวเข้าสู่วัยรุ่นแล้ว ยังบ่งบอกว่าผู้ชายคนนั้นพร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้แล้ว และ
สามารถทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ได้หากมีเพศสัมพันธ์อย่างไม่ป้องกันหรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย

การตั้งครรภ์ เกิดขึ้นจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิง เมื่อมีการหลั่งน้ำอสุจิใน
ช่องคลอดตัวอสุจิจะว่ายเข้าไปในมดลูกจนถึงท่อไข่และพบไข่ของฝ่ายหญิงพอดี ก็จะเกิดการ
ผสมระหว่างอสุจิกับไข่หรือเรียกว่า “การปฏิสนธิ” แต่ถ้าไม่มีไข่ อสุจิจะตายไปเองภายในเวลา
2-3 วัน

ภาพวัยเด็ก

ที่มา: <https://s.isanook.com/ca/0/rp/r/w700/ya0xa0m1w0/aHR0cHM6Ly9zLmlzYW5vb2suY29tL2NhLzAvdWQvMTg4Lzk0MDAzNi8xMDQxOTgyMjkuanBn.jpg>

ภาพวัยรุ่น

ที่มา : <https://lifestyle.campus-star.com/app/uploads/2015/12/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%A3%E0%B8%B8%E0%B9%88%E0%B8%99%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2.jpg>

ภาพวัยผู้ใหญ่

ที่มา : <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/sites/default/files/public/img/general/Adult-2.jpg>

อ้างอิง :

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

คู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาและทักษะชีวิตในนักเรียนแบบบูรณาการ. นนทบุรี: สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2558. 169 หน้า

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง เสี่ยงไหมหรือไม่เสี่ยง(พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคืออะไร)

ผู้สอน สุพรรณษา สงฉิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

วัยรุ่นในปัจจุบันมีค่านิยมทางเพศที่เปลี่ยนไปเช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดปัญหา การตั้งครรถ์ก่อนวัยอันควร โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ และการถูกข่มขืน ทั้งนี้มักเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจ ค่านิยมขาดการควบคุมตนเอง และสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในที่นี้ คือ การจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม การจูบ การโอบกอด หรือการสัมผัส ลูบคลำเป็นต้น รวมถึงการแต่งกายของวัยรุ่นหญิงในได้แก่การใส่เสื้อสายเดี่ยว การนุ่งกระโปรง กางเกงสั้น การใส่เสื้อเกาะอก การใส่เสื้อรัดรูป เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นพฤติกรรมเสี่ยงที่ช่วยทำให้เกิดแรงขับทางเพศได้

วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

1. บอกความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้
2. อธิบายถึงลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สาระการเรียนรู้

1. ความหมายของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. ลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนากันถึงนำตัวอย่างข่าวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>	<p>1. ข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>ให้นักเรียนวิเคราะห์ปัญหาข่าวเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>ในหัวข้อข่าว ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> นักเรียนมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรกับข่าวที่นักเรียนอ่าน สาเหตุที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดปัญหาทางเพศดังกล่าว มีอะไรบ้าง 	<p>2. รูปภาพจากสื่อออนไลน์</p> <p>พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <ol style="list-style-type: none"> ผู้วิจัยเสนอภาพ ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยให้ตัวแทนมาเขียนความคิดเห็นของนักเรียนในชั้นเรียนตามลำดับให้นักเรียนดูภาพดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ภาพผู้ชาย ผู้หญิง อยู่ด้วยกันสองต่อสอง 1.2 ภาพเด็กผู้หญิงวัยรุ่นตั้งครรภ์ 1.3 ภาพคนรักเพศเดียวกัน 1.4 ภาพวัยรุ่นแต่งกายวาบหวี ให้นักเรียนแสดงความรู้สึก / ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพทั้ง 4 ภาพ 	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนตั้งเป้าหมายว่านักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อไม่ให้ตนเองมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศแล้วเขียนบันทึกลงในกระดาษซึ่งเป็นการแสดงคุณค่าของตนเอง</p>	

3872160548

BUU_1Thesis 60920300 thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ผู้วิจัยมอบหมายให้นักเรียนบันทึกความดีของตนเองโดยให้จดบันทึกพฤติกรรมหรือวิธีการปฏิบัติตนที่จะไม่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>	3. ใบความรู้ “พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคืออะไร”
สรุป (5 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปความหมายและลักษณะของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในข้อสงสัยเพิ่มเติม 	

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมของนักเรียน
2. การทำกิจกรรมกลุ่ม
3. การเขียนความรู้สึกลูก

ใบความรู้ เรื่อง พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศคืออะไร

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ(sexual behaviors) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ที่ก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การจับมือ ถือแขนกับเพศตรงข้าม การจูบ การโอบกอด หรือการสัมผัสลึบคล้ำ เป็นต้น รวมถึงการแต่งกายของวัยรุ่นหญิงในปัจจุบัน เช่น การใส่เสื้อผ้าสายเดี่ยว การนุ่งกระโปรง กางเกงสั้น การใส่เสื้อเกาะอก การใส่เสื้อรัดรูป เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือเป็นพฤติกรรมที่ช่วยทำให้เกิดแรงขับทางเพศได้

ภาพที่ 1

ที่มา : https://www.wikihow.com/images_en/thumb/4/40/Know-if-a-Girl-Likes-You-Step-1-Version-3.jpg/v4-728px-Know-if-a-Girl-Likes-You-Step-1-Version-3.jpg

ภาพที่ 2

ที่มา : <https://www.jangkha.org/wp-content/uploads/56003.jpg>

ภาพที่ 3

ที่มา : <https://f.ptcdn.info/637/027/000/1421757043-bradensumm-o.jpg>

ภาพที่ 4

ที่มา : https://cms.kapook.com/uploads/tag/6/thumb_5625_576287d325254.jpg

ภาพที่ 5

ที่มา : <https://www.thairath.co.th/media/NjpUs24nCQKx5e1GyPRHycA2qnbg2sFqKGu6Mndi.jpg>

3872160548

BUU iThesis 60920300 thesis / recv : 25042563 10:55:54 / seq : 17

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ แผนที่ 3

เรื่อง สิ่งที่มา (ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ)

ผู้สอน สุพรรณษา สงนิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางประเพณี วัฒนธรรมทางสังคม รวมทั้งความเชื่อทางเพศที่ผิด ๆ ดังนั้น การเรียนรู้ และเข้าใจถึงผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะสามารถที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาต่าง ๆ และสร้างความตระหนักในตนเอง ถึงผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาต่างกล่าวได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. วิเคราะห์ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้
2. เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สาระการเรียนรู้

1. ปัญหาและผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
2. แนวทางในการแก้ไขปัญหาของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการจัดการเรียนรู้
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยร่วมกับนักเรียนอภิปรายถึงสถานการณ์ที่เกิดจากการมีพฤติกรรมไม่เหมาะสมทางเพศ เช่น การตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การทำแท้ง</p>	<p>1. รูปภาพจากสื่อออนไลน์ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2. ใบความรู้ ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 3. สื่อประกอบการ สอน</p>
<p>ขั้น การจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. ผู้วิจัยเสนอตัวอย่างข่าวที่มีผลกระทบมาจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แล้วซักถามว่านักเรียนเคยพบเจอเหตุการณ์เหล่านั้นหรือไม่</p> <p>2. ให้ตัวแทนนักเรียน 3-4 คน ออกมาเขียนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่กระดานหน้าชั้นเรียน</p>	<p>Microsoft Office Power Point เรื่อง ปัญหาทางเพศ และการแก้ไข ปัญหา ทางเพศ 3. ข่าวปัญหาทางเพศ ในรูปแบบต่าง</p>
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>1. จัดกิจกรรมกลุ่ม สนทนา โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5 กลุ่มแล้วให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากเพื่อเลือกหัวข้อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่าง ๆ</p> <p>2. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ปัญหาในหัวข้อข่าว ดังต่อไปนี้</p> <p>2.1 นักเรียนมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรกับข่าวที่นักเรียนอ่าน</p> <p>2.2 สาเหตุที่นักเรียนคิดว่าทำให้เกิดปัญหาทางเพศดังกล่าว มีอะไรบ้าง</p> <p>2.3 ให้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหา</p>	

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการจัดการเรียนรู้
	3. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการสนทนา	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนทำสมาธิเพื่อบริการถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเพื่อป้องกันและทำให้ตนเองมีคุณค่า</p>	
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ให้นักเรียนแสดงความรู้สึเกี่ยวกับคุณงามความดีของตนเองและผู้อื่นเพื่อเชื่อมโยงกับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น</p>	
ขั้นสรุป (5 นาที)	ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปปัญหา ผลกระทบของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและแนวทางแก้ไขปัญหา	

การประเมินผลการเรียนรู้

สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ใบความรู้ เรื่อง ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ลักษณะความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาพจิตใจและร่างกายซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเกิดอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น แม้เรื่องดังกล่าวจะเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและวัยรุ่นเองก็ไม่ควรพยายามฝืนหรือแสร้งทำเป็นว่าตนเองไม่มีความรู้สึกเช่นนั้น เพราะการกระทำดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่จิตใจและร่างกายของวัยรุ่นได้ แต่อย่างไรก็ตามความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้ก็ควรได้รับการควบคุมและจัดการให้ถูกต้องเหมาะสม เพราะหากขาดการควบคุม และจัดการอย่างถูกต้องแล้วย่อมจะนำมาสู่ผลกระทบในด้านลบ

ผลกระทบด้านลบที่เกิดขึ้นจากการเกิดอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่น จนนำมาสู่ปัญหาทางสังคมที่เห็นได้ชัดคือปัจจุบัน การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น ซึ่งนำปัญหาต่าง ๆ ตามมาเป็นต้นเหตุของการเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ โรคติดต่อทางเพศ โดยปัญหาเหล่านี้ถือว่าเป็นปัญหาที่เป็นผลกระทบที่สืบเนื่องมาจากอารมณ์ทางเพศของวัยรุ่นที่ไม่ได้รับการควบคุมและจัดการอย่างเหมาะสม

ข่าวที่ 1 ที่มา : [https:// news.mthai.com/ general-news/ 635331.html](https://news.mthai.com/general-news/635331.html)

รวบแล้ว! เจ้าของหอพัก ช็อตไฟฟ้าสาว ม.5 ก่อนลงมือข่มขืน ด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีการสอบปากคำและตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อตั้งข้อหา พล.ต.อ.ดร.วิระชัย ทรงเมตตา รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยว่า ขณะนี้สามารถจับกุมตัวผู้ต้องหาซึ่งเป็นเจ้าของหอพักใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ที่ก่อเหตุใช้เครื่องช็อตไฟฟ้าช็อตนักเรียนหญิงชั้น ม.5 ใน จ.สตูล ที่มาเข้าห้องเรียนพิเศษก่อนลงมือข่มขืน และทางพ่อแม่ของนักเรียนหญิงรายนี้ได้เรียกร้องให้ตำรวจเร่งดำเนินการทางคดี จากการสอบสวนนอกรอบ ผู้ต้องหาให้การว่า ในวันเกิดเหตุผู้ต้องหาได้เข้าไปช่วยนักเรียนหญิง ม.5 ซ่อมท่อน้ำภายในห้องพัก ก่อนที่น้ำจะกระเด็นถูกเสื้อผ้าของผู้เสียหาย ทำให้เห็นสัดส่วนรูปร่างจนตนเองเกิดอารมณ์ หลังจากนั้นจึงได้ลงมือใช้เครื่องช็อตไฟฟ้าทำร้ายและลงมือข่มขืน

อย่างไรก็ตาม จากนี้พนักงานสอบสวนจะมีการสอบปากคำและตรวจสอบพยานหลักฐานเพื่อตั้งข้อหา ซึ่งนอกจากจะดำเนินคดีในเรื่องของการข่มขืนแล้ว พล.ต.อ.ดร.วิระชัย ยังระบุว่า จะมีการตรวจสอบว่าอาคารหอพักแห่งนี้อาคารต่อเติมอาคาร หรือดำเนินการเปิดเป็นหอพักถูกต้องหรือไม่ รวมถึงจะตรวจสอบการชำระภาษีว่าถูกต้องหรือไม่เช่นกัน

ข่าวที่ 2 ที่มา [https:// news.mthai.com/ general-news/ 670249.html](https://news.mthai.com/general-news/670249.html)

ตำรวจนครบาลสามเสน นำกำลังเข้าจับกุมตัวผู้ต้องหาอ้างเป็นแกร็บคาร์ ล้วงละเมิดทางเพศเด็กสาว อายุ 15 ปี ผู้สื่อข่าวรายงานว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลสามเสน นำกำลังเข้าจับกุมตัว นายวิษณุ จันทร์ช้อย อายุ 34 ปี ผู้ต้องหาตามหมายจับคดีล้วงละเมิดทางเพศเด็กสาวโดยควบคุมตัวได้ที่ปั้มน้ำมันแห่งหนึ่ง ย่านถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พร้อมของกลางเป็นรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า แจ๊ส สีขาว ทะเบียน ฌศ 1800 กทม. ซึ่งเป็นรถคันที่ใช้ก่อเหตุ

สำหรับการจับกุมในครั้งนี้ สืบเนื่องมาจากผู้เป็นย่าของนักศึกษาหญิง ปวช. อายุ 15 ปี คนหนึ่ง เข้าแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า หลานสาวของตน ถูกนายวิษณุ ซึ่งแอบอ้างว่าเป็นผู้ขับรถยนต์รับจ้าง ที่เรียกผ่านแอปพลิเคชันแกร็บ ล่อลวงไปข่มขืนกระทำชำเรา บริเวณใต้สะพานกรุงธน หรือ สะพานซังอี เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงดำเนินการขอหมายจับและบุกรวบตัวได้ในที่สุด

3872160548

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง เชื่อผิด...มาคิดใหม่

ผู้สอน สุพรรณษา สงนิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ในปัจจุบันพบว่า เด็กวัยรุ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ยังมีความเข้าใจผิดในเรื่องเพศอยู่มาก สาเหตุอาจเนื่องมาจากการที่ไม่ได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างครอบคลุมและถูกต้อง อย่ายไม่กล้าปรึกษาใคร พ่อแม่ หรือครอบครัวจะตำหนิได้หากปรึกษาเรื่องเพศ ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง ต่อสังคมไทยในปัจจุบัน เช่น การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นอาจเป็นเพราะความเชื่อผิด ๆ และความประมาทที่ว่า หากมีเพศสัมพันธ์กันและหลังภายนอกจะไม่ตั้งครรภ์ หรือทั้งหญิงและชายต้องถึงจุดสุดยอดทั้งคู่ถึงจะตั้งครรภ์ เป็นต้น ดังนั้นการปลูกฝังหรือการให้คำแนะนำที่ถูกต้องจะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นได้

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. อธิบายความเข้าใจผิดในเรื่องเพศได้
2. อธิบายถึงอุปนิสัยและการวางตัวของตนเองและเพศตรงข้ามได้

สาระการเรียนรู้

1. ความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ
2. การเข้าใจความต้องการของเพศตรงข้าม

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ตั้งคำถาม“ใครเคยสงสัยหรือไม่เข้าใจในด้านใดเกี่ยวกับเรื่องเพศบ้าง”</p>	<p>1. สื่อประกอบการ สอน Microsoft Office Power Point ความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยแบ่งเป็นหญิง 1 กลุ่มและชาย 1 กลุ่ม แจกใบงานและปากกาเคมีที่จัดเตรียมไว้ โดยให้แต่ละกลุ่มมา เขียนความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ เมื่อครบเวลาที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยให้สัญญาณแล้วให้แต่ละกลุ่ม ส่งตัวแทนออกมานำเสนอความเชื่อที่ผิดในเรื่องเพศ</p>	<p>2. กระดาษ flip chart</p>
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>1. ผู้วิจัยนักเรียนเชื่อหรือไม่เชื่อเกี่ยวกับความเชื่อต่างที่นักเรียนร่วมกันอภิปรายในกลุ่ม</p> <p>2. ผู้วิจัยกับนักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ</p>	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ถ้านักเรียนมีความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศจะส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียนและคุณค่าของตัวเองอย่างไร</p>	
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)นักเรียนจับคู่เขียนการ์ดระบุ ความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ 1 เรื่อง แลกเปลี่ยนและส่งต่อให้ เกิดคุณงามความดีกับตนเองและผู้อื่น</p>	
สรุป (5 นาที)	<p>1. ผู้วิจัยสรุปความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ</p>	

การประเมินผล

สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและการอภิปรายแลกเปลี่ยน

3872160548

BUU.ITthesis 60920300 thesis / rcv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ใบความรู้ เรื่อง เชื่อผิด...มาคิดใหม่

เพศ (Sex) หมายถึง ลักษณะทางชีวภาพ – ภายนอก (หน้าอก, ช่องคลอด, องคชาติ, ทุ่งอัมตะ) ที่แสดงความเป็นชายและหญิง นอกจากนี้ เพศ (Sex) ยังเป็นคำที่ใช้ในความหมายเดียวกับ “การมีเพศสัมพันธ์”

เรื่องเพศ (Sexuality) หมายถึง: การแสดงออกว่าเราเป็นใครในฐานะมนุษย์ปुरुชนเรื่องทางเพศจะหมายถึง ความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมของการเป็นชายหรือหญิง การมีเสน่ห์ดึงดูดเพศตรงข้าม, การตกอยู่ในห้วงรัก และการมีความสัมพันธ์แนบชิดจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ เรื่องทางเพศมีขึ้นก่อนคนเราจะเกิดมาและดำรงอยู่จนเราสิ้นอายุขัย sexuality ของคนเรากำหนดโดย ค่านิยม, ทศนคติ, พฤติกรรม, ลักษณะภายนอกของแต่ละคน ความเชื่อ อารมณ์ บุคลิก ความชอบ ไม่ชอบ จิตวิญญาณ และทุกสิ่งประกอบขึ้นเป็นเขาและเธอในสังคม ผลที่ตามมาคือ Sexuality ของแต่ละคนจะเป็นไปตามอิทธิพลของชาติพันธุ์ จิตวิญญาณ วัฒนธรรม และศีลธรรม ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องเพศ ควรเรียนรู้ให้ครบทั้ง 7 องค์ประกอบของเพศศึกษา

องค์ประกอบของเพศศึกษา มีดังนี้ คือ พัฒนาการทางเพศของมนุษย์ สัมพันธภาพ สุขภาพทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ ทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ บทบาททางเพศ สังคมและวัฒนธรรม

ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศ

การเรียนรู้เรื่องเพศ มีทั้งที่เป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง ความเชื่อ ประสบการณ์ ซึ่งความเชื่อจะส่งผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรม “เพศ เป็นเรื่องธรรมชาติของชีวิต ทุกคนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศที่ถูกต้อง อย่าเชื่ออะไรง่าย ๆ ควรใช้เหตุผล และหาข้อมูลเพิ่มเติม เพราะถ้าเป็นความจริงที่ถูกต้อง จะสามารถอธิบายได้ตามหลักวิทยาศาสตร์” เพราะเมื่อบุคคลเชื่อในสิ่งใดก็มักปฏิบัติเช่นนั้น ดังนั้นหาก เราเชื่อในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร ไม่เหมาะสมอาจนำไปสู่อันตรายต่อสุขภาพหรือ อาจมีผลกระทบตามมา ก็จะทำให้เรามีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพทางเพศ เช่นความเชื่อที่ว่า “การที่ผู้หญิงรับถ่ายปัสสาวะและล้างทันที หลังการร่วมเพศ จะป้องกันการตั้งครรภ์ได้” ทำให้ผู้หญิงมีโอกาสเสี่ยงต่อการรับเชื้อ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ได้

ความเชื่อไม่ถูกต้อง	คำอธิบาย
การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งที่ผิดปกติและทำลายสุขภาพ	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองไม่ทำลายสุขภาพแต่เป็นการระบายความต้องการทางเพศที่ปลอดภัยสำหรับวัยรุ่น
องคชาติใหญ่ทำให้หญิงมีความสุขทางเพศได้มากกว่าองคชาติเล็ก	ความสุขทางเพศของผู้หญิง ขึ้นอยู่กับความรักความอบอุ่นใจ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับของการตอบสนองทางเพศมากกว่าขนาดของอวัยวะเพศ
ผู้ชายของชาติใหญ่มีความสามารถในการสืบพันธุ์สูง	องคชาติมิได้มีหน้าที่ในการสร้างตัวสุจิที่จะใช้ในการสืบพันธุ์ ดังนั้น องคชาติใหญ่/ เล็ก ไม่ได้มีผลต่อการสืบพันธุ์
ฝันเปียกเป็นสิ่งผิดปกติ	ฝันเปียกซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติของเด็กผู้ชายทุกคนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ซึ่งจะต้องผ่านประสบการณ์นี้
การที่เยื่อพรหมจารีขาดหมายความว่าหญิงนั้นไม่บริสุทธิ์	ไม่แน่นอนเสมอไปเพราะ โดยปกติแล้วเยื่อพรหมจารีจะต้องมีช่องให้ประจำเดือนไหลออกมา และเยื่อพรหมจารีเป็นเนื้อเยื่อที่บางมาก จึงสามารถขาดได้จากกิจกรรมโลดโผนต่าง ๆ
คลิตอริสใหญ่จะทำให้หญิงมีความสุขในการร่วมเพศมาก	คลิตอริสเป็นจุดที่ไวต่อความรู้สึกมากแต่ไม่จำเป็นต้องมีขนาดใหญ่ แคมีและได้รับการกระตุ้นอย่างเหมาะสม ก็มีความสุขแล้ว
การร่วมเพศอาจทำให้ช่องคลอดหรือองคชาติชำรุดได้	ยังไม่เคยปรากฏว่าการร่วมเพศตามปกติทำให้อวัยวะชำรุด เพราะการร่วมเพศเป็นธรรมชาติเพื่อการดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ซึ่งจะให้ความสุข หากกระทำด้วยความรัก ความนุ่มนวล
การผ่าตัดตกแต่งช่องคลอดจำเป็นสำหรับผู้หญิงที่เคยผ่านการคลอดบุตร	การผ่าตัดตกแต่งช่องคลอดจำเป็นสำหรับผู้ที่มีกล้ามเนื้อในอุ้งเชิงกรานหย่อนยาน จนทำให้มีผลต่อสุขภาพเช่น กลั้นปัสสาวะไม่ได้ มดลูกหย่อน เป็นต้น

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ความเชื่อไม่ถูกต้อง	คำอธิบาย
ช่องคลอดเป็นอวัยวะที่สกปรก	ช่องคลอดเป็นอวัยวะที่สะอาดมากกว่าปากเพราะธรรมชาติสร้างความเป็นกรด ต่างที่สมดุลภายในช่องคลอด ดังนั้นเราจึงไม่จำเป็นต้องสวนล้างภายใน แต่ปากรับประทานอาหารต่าง ๆ เข้าไปมากมายจึงต้องทำความสะอาดภายในช่องปากทุกวัน
ขณะตั้งครรภ์ไม่ควรร่วมเพศ	ขณะตั้งครรภ์สามารถร่วมเพศได้หากไม่มีโรคแทรกซ้อน เพียงแต่เลือกท่าทางที่เหมาะสม ไม่ทำให้อึดอัดหรือกดทับท้อง
ประจำเดือนคือเลือดเสีย	ประจำเดือนไม่ใช่เลือดเสีย แต่เกิดจากผนังมดลูกที่หลุดลอกตัวออกมาเมื่อไม่มีการฝังตัวของตัวอ่อน เพราะเมื่อไข่ตก ธรรมชาติก็จะสร้างผนังมดลูกให้หนาขึ้นเพื่อรองรับตัวอ่อน หากไข่ไม่ได้รับการผสมและตัวอ่อนไม่มาฝังตัว ผนังก็จะหลุดลอกออกมาเป็นประจำเดือน
ผู้ชายแต่ละคนมีจำนวนน้ำกามจำกัด	ผู้ชายมีจำนวนน้ำกามได้ตลอดชีวิต แต่เมื่ออายุมากขึ้นอาจมีจำนวนลดน้อยลงตามลำดับ
การทำหมันจะทำให้ความต้องการทางเพศของหญิงและชายลดน้อยลง	มีการวิจัยชัดเจนว่าการทำหมันไม่ได้ทำให้ความต้องการทางเพศเปลี่ยนแปลง ปัญหาทางเพศที่เกิดขึ้นมักมาจากความวิตกกังวลหรือปัญหาทางอารมณ์อื่น ๆ มากกว่า
วัยหมดประจำเดือนหรือผ่าตัดเอามดลูกออกคือการสิ้นสุดของชีวิตทางเพศ	วัยหมดประจำเดือนหรือผ่าตัดเอามดลูกออก ทำให้ไม่สามารถที่จะเจริญพันธุ์ หรือมีลูกได้อีกต่อไป แต่ยังคงมีเพศสัมพันธ์ได้ตามปกติ
ผู้หญิงจะต้องมีความสุขสุดขอดจากการร่วมเพศจึงจะตั้งครรภ์ได้	การตั้งครรภ์เกิดจากการที่อสุจิของฝ่ายชายเข้าไปผสมกับไข่ของฝ่ายหญิงเรียกว่าปฏิสนธิ ซึ่งจะเจริญเติบโตเป็นทารกในครรภ์ จะมีความสุขสุดขอดหรือไม่ก็ได้

ความเชื่อไม่ถูกต้อง	คำอธิบาย
<p>การที่ฝ่ายหญิงรีบถ่ายปัสสาวะหลังร่วมเพศหรือร่วมเพศในท่าอื่นจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้</p>	<p>การกระทำดังกล่าวอาจทำให้น้ำอสุจิบางส่วนออกมา แต่การตั้งครรภ์เกิดจากตัวอสุจิที่แข็งแรงที่สุดเพียงตัวเดียวจาก 300-500 ตัว ดังนั้นหากเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมพอดี (ไข่สุก) อสุจิตัวนั้นคงเดินทางเข้าไปในโพรงมดลูกเรียบร้อยแล้ว วิธีนี้จึงได้ผลน้อยในการป้องกันการตั้งครรภ์</p>
<p>การร่วมเพศ 2 ครั้งติดต่อกันจะทำให้ตั้งครรภ์แฝด</p> <p>ผู้หญิงที่รับประทานกล้วยแฝดจะมีลูกฝาแฝด</p>	<p>ฝาแฝดแท้เกิดจากการแบ่งเซลล์ของตัวอ่อนที่เกิดจากการผสมของไข่และอสุจิตัวเดียวกัน ออกเป็นสองส่วนซึ่งจะเติบโตเป็นทารกเพศเดียวกัน หน้าตาเหมือนกัน ส่วนฝาแฝดเทียม เกิดจากการผสมพร้อม ๆ กันของไข่มากกว่า 1 ฟอง และอสุจิมากกว่า 1 ตัว ซึ่งจะเติบโตเป็นทารกเพศเหมือนกันหรือต่างกัน และหน้าตาไม่เหมือนกัน</p>
<p>อาหารหรือยาบางชนิดอาจเปลี่ยนเพศของทารกได้</p>	<p>อาหารหรือยาบางชนิดไม่สามารถเปลี่ยนเพศของทารกได้ เพราะเพศของทารกเกิดจากการ โครโมโซมของไข่ในเพศหญิงและโครโมโซมของอสุจิในเพศชายที่มาผสมกัน ดังนั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้</p>
<p>ตัวอสุจิจากลูกอ้นทะเลคนละข้างจะทำให้เกิดบุตรคนละเพศกัน</p>	<p>เพศของทารกเกิดจากการ โครโมโซมของไข่ในเพศหญิงและโครโมโซมของอสุจิในเพศชายที่มาผสมกัน มิใช่เกิดจากอ้นทะเลคนละข้าง</p>
<p>เราไม่ควรทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ เพราะเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ</p>	<p>อวัยวะสืบพันธุ์เป็นอวัยวะของร่างกายตามธรรมชาติ มิใช่สิ่งที่น่ารังเกียจ</p> <p>เราจึงควรทำความสะอาดตามปกติ คือ หลังจับถ่ายและขณะอาบน้ำ</p>
<p>เรื่องอวัยวะเพศและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกาย ไม่ควรจะนำไปปรึกษากับผู้ใหญ่ เพราะ เป็นเรื่องที่น่าอายและไม่สุภาพ</p>	<p>เรื่องอวัยวะเพศและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของร่างกายเป็นเรื่องปกติธรรมชาติซึ่งทุกคนจะต้องประสบ หากสงสัยไม่เข้าใจควรสอบถามผู้ใหญ่</p>

ความเชื่อไม่ถูกต้อง	คำอธิบาย
การมีประจำเดือนเป็นความผิดปกติหรือเป็นโรคของผู้หญิง	การมีประจำเดือนเป็นธรรมชาติของผู้หญิงทุกคน เมื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์หากไม่มีถือเป็นความผิดปกติ ต้องปรึกษาสูติแพทย์
ผู้หญิงที่ถูกผู้ชายจูบจะตั้งครรภ์ได้	ผู้หญิงที่ถูกผู้ชายจูบมักจะเกิดความต้องการทางเพศและยินยอมให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจ หากเป็นช่วงเวลาที่ไข่ตกก็อาจทำให้ตั้งครรภ์ได้
ผู้หญิงที่ใช้ส้วมร่วมกับผู้ชายจะตั้งครรภ์ได้	โอกาสไม่มีเลย การตั้งครรภ์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ผู้ชายหลั่งน้ำอสุจิในช่องคลอดของฝ่ายหญิงเท่านั้น
การร่วมเพศทางทวารหนักหรือการกลืนน้ำอสุจิอาจทำให้ตั้งครรภ์	โอกาสไม่มีเลย การตั้งครรภ์เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ผู้ชายหลั่งน้ำอสุจิในช่องคลอดของฝ่ายหญิงเท่านั้น
คนเรากเกิดหรือคลอดออกมาทางสะดือของมารดา	คนเรากคลอดออกมาทาง ช่องคลอดของมารดา หรือผ่าตัดทางหน้าท้อง มีไข่ทางสะดือ
ถ้าผู้ชายมีน้ำอสุจิคเลือนออกมาทางอวัยวะสืบพันธุ์ในขณะที่นอนหลับ แสดงว่าร่างกายไม่ปกติ	กรณีเช่นนี้เรียกว่า ผื่นเปียก ซึ่งเป็นภาวะปกติของผู้ชายเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่ม
ความผิดปกติของฮอร์โมนเพศเป็นสาเหตุของรักรุ่มเพศ	สาเหตุของรักรุ่มเพศปัจจุบันเชื่อว่าเกิดจากความผิดปกติของ โครโมโซม และการเลี้ยงดูหรือสิ่งแวดล้อมแต่ยังไม่มียืนยันที่แน่ชัด
การทำขลิบช่วยรักษาปัญหาทางเพศบางอย่างได้	การขลิบอาจช่วยแก้ปัญหาในเรื่องการหลังเร็วในบางคนเพราะเมื่อขลิบองศาจะเคยชินกับการถูกระตุ้นหรือเสียดสีบ่อย ๆ มีผลทำให้ความรู้สึกช้าและหลังช้าลงได้
หนังสือโป๊ทำให้เด็กมีปัญหาทางเพศหรือก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศ	การดูหนังสือโป๊ทำให้เด็ก เกิดอารมณ์เพศ หากไม่รู้จักรับยั้ง หรือหาทางออกที่เหมาะสมโดยช่วยตัวเอง อาจ ก่อให้เกิดอาชญากรรมทางเพศได้

ความเชื่อไม่ถูกต้อง	คำอธิบาย
ผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุมาก ถ้าหากแต่งงานกันแล้ว บุตรที่เกิดมามักจะเป็นคนโง่	หญิงชายที่มีอายุมาก (มากกว่า 35 ปี) หากแต่งงานกันแล้วมีโอกาสสูงที่จะเกิดความผิดปกติของโครโมโซมซึ่งทำให้เกิดเด็กปัญญาอ่อน
ผู้หญิงและผู้ชายที่เป็นญาติสนิท เช่น ลูกเรียงพี่เรียงน้อง ถ้าหากแต่งงานกันบุตรที่เกิดมามักจะเป็นคนโง่	หญิงชายที่เป็นญาติสนิท หากแต่งงานกันแล้วมีโอกาสสูงที่จะเกิดความผิดปกติของโครโมโซมซึ่งทำให้เกิดเด็กปัญญาอ่อน
พวกกามวิปริตมีอารมณ์เพศรุนแรง	คนที่มีอารมณ์เพศรุนแรง ถือว่าเป็นกามวิปริตอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีหลายพฤติกรรมที่ถือเป็นความวิปริตทางเพศ เช่น ถ้ามอง โขว์อวัยวะเพศ ชอบมี Sex กับเด็ก ฯลฯ
การใช้ปากกับอวัยวะเพศเป็นกามวิปริต	ในอดีตทัศนคติของสังคมคิดว่าการใช้ปากกับอวัยวะเพศเป็นกามวิปริต แต่ปัจจุบันมีการยอมรับมากขึ้น โดยถือเป็นการเล่าโลม หรือการกระตุ้นอารมณ์เพศวิธีหนึ่ง

อ้างอิง :

ความเข้าใจผิดเรื่องเซ็กซ์ รู้ก่อนเสนจะได้เปรียบ [อินเทอร์เน็ต]. 2558 [เข้าถึงเมื่อ 15

เม.ย. 2562]. เข้าถึงได้ จาก: [http:// board.postjung.com/ 845877.html](http://board.postjung.com/845877.html)

ความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับเซ็กซ์ (Woman's Story) [อินเทอร์เน็ต]. 2553 [เข้าถึงเมื่อ 15 เม.ย

2558]. เข้าถึงได้ จาก:[http:// women.kapook.com/ view13252.html](http://women.kapook.com/view13252.html)

ความเชื่อผิด ๆ ความเข้าใจผิด ๆ ทางเพศ 12 ประการ[อินเทอร์เน็ต]. 2555 [เข้าถึงเมื่อ17

เม.ย.2562]. เข้าถึงได้จาก: [http:// guru.google.co.th/ guru/ thread?tid =](http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=052bce8514e47ce0)

[052bce8514e47ce0](http://guru.google.co.th/guru/thread?tid=052bce8514e47ce0)

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง สื่อ....2019

ผู้สอน สุพรรณษา สงฉิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ในปัจจุบันพบว่า เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการใช้เพื่อ การติดต่อสื่อสาร หาข้อมูล ฟังเพลง ดูภาพยนตร์ และอื่น ๆ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างย่อมมีทั้งข้อดีและ ข้อเสีย บางคนใช้เทคโนโลยีในการหาข้อมูลด้านการศึกษา แต่บางคนใช้เทคโนโลยีในการหาสื่อลามก หรือใช้ในทางที่ผิดกฎหมายซึ่งบางครั้งผู้ใช้อเองไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำ เหตุเพราะรู้ไม่เท่าทันสื่อและมีข้อมูลไม่เพียงพอและมีขีดจำกัดด้านภาษา

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถอธิบายการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์
2. เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกถึงสื่อที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

สาระการเรียนรู้

1. การใช้สื่อให้เกิดประโยชน์
2. การเลือกสื่อที่เหมาะสม

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>พจนานุกรม</p> <p>พจนานุกรม</p> <p>(5 นาที)</p>	<p>ให้นักเรียนบอกสื่อที่รักเรียนรู้จักและเคยเข้าใช้งาน</p>	<p>1. สื่อประกอบการ สอน Microsoft Office Power Point</p> <p>2. กระดาษ flip chart</p> <p>3. รูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน</p>
<p>ขั้นการจัดการ</p> <p>เรียนรู้</p> <p>(40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มเขียนความคิดเห็นว่าแต่ละสื่อนั้นมีข้อดีและข้อเสียอย่างไร</p>	
	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>1. ผู้วิจัยถามนักเรียนว่าถ้าจะเข้าถึงสื่อออนไลน์หรือสื่อที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ นักเรียนจะเข้าถึงช่องทางใดได้บ้าง และนักเรียนเคยเข้าไปใช้สื่อ นั้น ๆ ไหม และมีความคิดเห็นอย่างไรกับสื่อ นั้น ๆ</p> <p>2. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการเลือกสื่อ</p>	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนร่วมแสดงความรู้สึก การพูดคุยกับเพศตรงข้าม ในโลกออนไลน์ ในหัวข้อเรื่อง “เพศที่เหมาะสม” ให้นักเรียน ลองแชทกับเพื่อนในห้อง</p>	
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้น เห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ให้นักเรียนเขียน การ์ด แลกเปลี่ยน สื่อ เว็บไซต์ ที่มีประโยชน์ ส่งต่อเพื่อนที่นักเรียนอยากให้เพื่อนเข้าไปศึกษาให้เห็นคุณงามความดี</p>	
<p>สรุป</p> <p>(5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องสื่อที่มีประโยชน์ และการเลือกใช้สื่อให้เหมาะสม</p>	

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv : 25042563 10:55:54 / seq: 17

การประเมินผล

สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และการอภิปรายแลกเปลี่ยน

3872160548

BUU.ITthesis 60920300 thesis / rcv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ใบความรู้ เรื่อง การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม

การจำแนกประเภทของสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้สามารถจำแนกออกตามลักษณะได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่แสดงหรือเรียบเรียงสาระความรู้ต่าง ๆ โดยใช้ตัวหนังสือที่เป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์เป็นสื่อในการแสดงความหมาย สื่อสิ่งพิมพ์มีหลายชนิด ได้แก่ เอกสาร หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร บันทึกรายงาน ฯลฯ

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ผลิตขึ้นใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรือเครื่องมือที่เป็น เทคโนโลยีใหม่ ๆ เช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง ภาพนิ่ง สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้สื่อเทคโนโลยี ยังหมายรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนรู้ เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม เป็นต้น

3. สื่ออื่น ๆ นอกเหนือจากสื่อ 2 ประเภทที่กล่าวไปแล้ว ยังมีสื่ออื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยี สื่อที่กล่าวนี้ได้แก่

3.1 บุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ซึ่งสามารถถ่ายทอด สาระความรู้ แนวคิดและ ประสบการณ์ไปสู่บุคคลอื่น เช่น บุคลากรในห้องเรียน แพทย์ ตำรวจ นักธุรกิจ เป็นต้น

3.2 ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งมีอยู่ตามธรรมชาติและสภาพแวดล้อมตัวผู้เรียน เช่น พืชผักผลไม้ ปรากฏการณ์ ห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

3.3 กิจกรรม / กระบวนการ หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการที่ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดขึ้นเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ ใช้ในการฝึกทักษะซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การปฏิบัติ การเผชิญสถานการณ์และ การประยุกต์ความรู้ของผู้เรียน เช่น บทบาทสมมติ การสาธิต การจัดนิทรรศการ การทำโครงการ เกม เพลง เป็นต้น

3.4 วัสดุ เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้นใช้เพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง สถิติ รวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ทดลองวิทยาศาสตร์ เครื่องมือช่าง เป็นต้น

อ้างอิง :

ธาม เชื่อสถาปนศิริ.เปิด 5 แนวคิดรู้เท่าทันสื่อ-รู้ทันตนเอง ก่อนโพสต์ ไลค์ [อินเทอร์เน็ต].

2557 [เข้าถึงเมื่อ 17 เม.ย. 2560]. เข้าถึงได้จาก: [http:// isranews.org/ isranews-article/ item/ 27634-media_27634.html](http://isranews.org/isranews-article/item/27634-media_27634.html)

แผนงานเยาวชนสร้างสรรค์เพื่อการเรียนรู้สู่สุขภาพะ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้าง

เสริมสุขภาพ.วัยมันส์ เท่าทันสื่อ. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ปีนโต

พับลิชซิ่ง; 2552.

3872160548

BUU .IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง แบบนี้ดีกว่าไหม

ผู้สอน สุพรรณษา สงฉิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

การเจรจาต่อรองเป็นทักษะการสื่อสารเบื้องต้นที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยลดพฤติกรรมก่อนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลกระทบอื่น ๆ ที่จะตามมาได้

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. อธิบายการใช้ทักษะในการเจรจาต่อรองได้
2. สาธิตการใช้ทักษะการเจรจาต่อรองได้

สาระการเรียนรู้

การใช้ทักษะเจรจาต่อรอง

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยถามนักเรียนว่าเคยต่อรองเท้ากับผู้ปกครองบ้าง เกี่ยวกับเรื่องอะไร</p>	<p>1. สื่อประกอบการ สอน Microsoft Office Power Point</p> <p>2. กระดาษ flip chart</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. นักเรียนมีหลักการต่อรองเท้าอย่างไร</p> <p>2. นักเรียนรู้อะไรจากการต่อรองเท้าให้นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนประโยคต่อรองเท้า</p>	
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองหรือความรู้สึกที่เคย เจรจาต่อรองเท้า หากถูกชักชวนในทางที่ไม่ดีโดยเฉพาะเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนจับคู่ มอบหมายให้แต่ละคู่เลือกสถานการณ์ เช่น เพื่อนเพศตรงข้ามชักชวนไปเที่ยวกลางคืนหรือดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักเรียนไม่ยอมไป นักเรียนจะต่อรองเท้าอย่างไรเพื่อให้ตัวเองมีคุณค่า (แสดงบทบาทสมมติ)</p>	
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ให้นักเรียนออกมาเขียนคำพูดหรือข้อความ “ต่อรองเท้า” เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อแสดงให้เห็นคุณงามความดีของตัวเองและผู้อื่น</p>	

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
สรุป (5 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปในเรื่องการใช้ทักษะการต่อลง 2. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามในข้อสงสัย 	

การประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วมในชั้นเรียน
2. การแสดงบทบาทสมมุติตรงตามหัวข้อ

ใบความรู้ เรื่อง แบบนี้ดีกว่าไหม

ทักษะการต่อรอง

ทักษะการต่อรอง หมายถึง กระบวนการติดต่อสื่อสาร เพื่อร่วมกันตัดสินใจและแก้ไขปัญหาโดยแต่ละฝ่ายจะแสดงความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็น ตลอดจนความคาดหวังของตนเองให้ทราบ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากความตั้งใจเดิมมาคล้อยตามตนเอง โดยรักษาไว้ซึ่งสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทักษะการต่อรองจะต้องอาศัยทักษะการสื่อสารและทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ซึ่งมีผลต่อการร่วมกันตัดสินใจ การยอมลดระดับความต้องการ เพื่อการคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้น โดยผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากความสำเร็จของการต่อรองนี้ จะต้องเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่าย ทักษะการต่อรองเป็นสิ่งที่เราใช้ปฏิบัติกันในชีวิตประจำวัน การต่อรองราคาในการซื้อขายสินค้า การต่อรองในการยืมคืนสิ่งของ ซึ่งการต่อรองนั้นมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการป้องกันสิทธิของตนเอง เพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์นั้น ๆ
2. เป็นการรักษาสหิทธิของตน เพื่อแสดงถึงจุดยืนหรือความต้องการของตน ซึ่งเป็นสิทธิของบุคคลที่พึงกระทำ
3. เป็นการลดระดับความเสียหายหรือความสิ้นเปลืองที่จะเกิดขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีการต่อรองแล้ว จะเกิดความเสียหาย หรือสิ้นเปลืองมากกว่านี้
4. สร้างความสัมพันธ์ ความเข้าใจระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองฝ่าย
5. เป็นกระบวนการช่วยพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการสร้างตนเองและสร้างกลุ่มอีกด้วย
6. เป็นการปลูกจิตสำนึกในหน้าที่และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการพัฒนา การจัดการและการประเมินตนเองอย่างเหมาะสมในการดำเนินชีวิต
7. เป็นกระบวนการคิด วิเคราะห์ คาดการณ์ ประเมินสถานการณ์ โดยใช้กระบวนการในเชิงบูรณาการทักษะชีวิต เช่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ในขณะที่เผชิญปัญหา และมีการต่อรองได้อย่างรอบคอบ
8. เป็นการก่อให้เกิดความเมตตาต่อกัน รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เคารพสิทธิผู้อื่นอันจะก่อให้เกิดการลดความขัดแย้ง และเกิดความสงบสุขในครอบครัวและสังคม

ตัวอย่างการใช้ทักษะการต่อรอง

สถานการณ์ที่ผู้หญิงถูกผู้ชายลวนลาม ผู้หญิงควรกระทำดังนี้

1. ตั้งสติให้ดี ไม่แสดงความตกใจ ความเครียดและ ความหวาดกลัวมากเกินไป
2. รับฟังข้อเสนออย่างตั้งใจ พร้อมคิดคำตอบและคำพูดโต้ตอบ โดยการขังใจตนในประเด็นต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและ รอบครอบ
3. ไม่แสดงการตอบรับ หรือปฏิเสธโดยทันทีด้วยการแสดงกิริยาว่าทำทางที่ทำให้อีกฝ่ายเกิดความ รู้สึกในทางที่ไม่ดี เช่น กิริยาก้าวร้าว ดูถูก โกรธ อันจะทำให้เขาเกิดความ โกรธ และก่อให้เกิดความเสียหายต่อเราได้
4. การพูดหรือแสดงท่าทางเป็นมิตร และคอยหาทางปฏิเสธด้วยคำว่า “ขอโทษ” หรือ “เสียใจ” ที่เราไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของเขาได้
5. แสดงความรู้สึกของตนเองพร้อมให้เหตุผล โดยแสดงถึงข้อดี ข้อเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากสถานการณ์นั้น ๆ
6. รู้จักพักผ่อนหรือหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ เช่น การขอให้เขาหยุดการกระทำนั้นแต่ ผัดผ่อนไว้โอกาสหน้า พยายามออกไปจากสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยนั้น
7. พยายามใช้ทักษะการสื่อสารด้วยคำพูดที่จะทำให้ตัวเองรอดจากสถานการณ์นั้นให้ได้ก่อน เช่น การพูดหลอกถ่อเพื่อเอาตัวรอด
8. มีการยึดหยุ่นบ้าง รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา คล้อยตามบ้าง จะช่วยให้การต่อรองมีผลมากยิ่งขึ้น

อ้างอิง :

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- พูนลาภ อุทัยเลิศอรุณ. (2550). คู่มือควบคุมอารมณ์คน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วีเลิร์น.
- มูลนิธิแพथทูเฮลท์ (PATH).คู่มือการจัดกระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เออร์เจนท์ เทค;2553.
- คู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาและทักษะชีวิตในนักเรียนแบบบูรณาการ. นนทบุรี: สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2558. 169 หน้า

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง ไม่อย่า หยุด เรียนรู้ที่จะพูด

ผู้สอน สุพรรณษา สงงิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

ทักษะปฏิเสธเป็นทักษะการสื่อสารเบื้องต้นที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยลดพฤติกรรมก่อนที่จะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและผลกระทบอื่น ๆ ที่จะตามมา รวมทั้งสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมของอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นการป้องกันตนเองและเป็นการปฏิเสธ โดยไม่เสียสัมพันธภาพอันดีระหว่างเพื่อน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. อธิบายการใช้ทักษะในการปฏิเสธได้
2. สาธิตการใช้ทักษะการปฏิเสธได้

สาระการเรียนรู้

1. การใช้ทักษะการปฏิเสธ
2. ลักษณะการปฏิเสธ

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยถามนักเรียนว่า “ถ้าเพื่อนหรือบุคคลอื่น มาจับมือนักเรียน หรือเข้ามาสวมกอด นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร”</p>	<p>1. สื่อประกอบการ สอน Microsoft Office Power Point</p> <p>2. กระดาษ flip chart</p> <p>3. รูปภาพที่ใช้ในการเรียนการสอน</p>
<p>ขั้นการจัดการเรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายถึงการปฏิบัติตน เมื่อมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (การจับมือ/ การสวมกอด)</p> <p>2. ผู้วิจัยอธิบายการใช้ทักษะการปฏิเสธเพื่อหลีกเลี่ยงการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>	
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ของตนเองหรือที่เคย ปฏิเสธ หากถูกชักชวนในทางที่ไม่ดี พร้อมแสดงความรู้สึก</p>	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 5-10 คน มอบหมายให้แต่ละกลุ่มเลือกสถานการณ์กลุ่มละ 1 ตัวอย่างเช่น แฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย แฟนชวนไปเที่ยวบ้านตอนไม่มีคนอยู่ และช่วยกันคิดประโยชน์ปฏิเสธ แสดงบทบาทสมมติ แสดงถึงการเห็นคุณค่าของตนเอง</p>	
	<p>ขั้นที่ 4 ขั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ให้นักเรียนทำสมาธิ และร่วมกันเขียนคำปฏิญาณในกระดาษ flip chart ว่าจะใช้ทักษะการปฏิเสธ หากถูกชักชวนในทางที่ไม่ดี เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p>	

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
สรุป (5 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปเรื่องทักษะการปฏิเสธในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2. ผู้วิจัยชี้ให้นักเรียน ปฏิเสธในเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 	

การประเมินผลการเรียนรู้

สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม และการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ใบความรู้ เรื่อง ไม่อย่า หยุด เรียนรู้ที่จะพูด

การปฏิเสธเป็นสิทธิส่วนบุคคล ที่ทุกคนควรเคารพและยอมรับ การปฏิเสธที่ใช้ได้ผลมักเป็นการปฏิเสธในสถานการณ์ที่ถูกชวนไปกระทำในสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์หรือเกิดผลกระทบในแง่ลบตามมา จึงมีหลักในการปฏิเสธเพื่อให้ได้ผลและไม่เสียเพื่อนดังนี้

1. ปฏิเสธอย่างจริงจังทั้งท่าทางคำพูดและน้ำเสียง เพื่อแสดงความตั้งใจอย่างชัดเจนที่จะขอปฏิเสธ
2. ใช้ความรู้สึกเป็นข้ออ้างประกอบเหตุผล เพราะการใช้เหตุผลอย่างเดียวมักถูกโต้แย้งด้วยเหตุผลอื่น การอ้างความรู้สึกจะทำให้โต้แย้งได้ยากขึ้น เช่น ฉันไม่สบายใจเลย เพราะอาจทำให้คนเข้าใจผิดได้ ผมไม่ชอบ ฯลฯ
3. การบอกปฏิเสธให้ชัดเจน เช่น ฉันไม่ไปด้วยหรอก ผมขอไม่ไป ฯลฯ
4. การขอความเห็นชอบและแสดงอาการขอบคุณเมื่อผู้ชวนยอมรับ และเป็นการรักษาหัวใจของผู้ชวน เช่น คุณคงไม่ว่านะ คุณคงเข้าใจนะ ฯลฯ
5. เมื่อถูกเข้ชี้ หรือสบประมาท ไม่ควรหวั่นไหวไปกับคำพูดเหล่านั้น เพราะจะทำให้ขาดสมาธิในการหาทางออก ควรยืนยันการปฏิเสธและหาทางออกโดยเลือกวิธีต่อไปนี้
 - 5.1 ปฏิเสธซ้ำ โดยไม่ต้องใช้ข้ออ้างพร้อมทั้งบอกลาแล้วเดินจากไปทันที หรือหาทางออก โดยเลือกวิธีต่อไปนี้
 - 5.2 การต่อรอง โดยการชักชวนทำกิจกรรมอื่นที่ดีกว่ามาทดแทน เช่น เรากลับบ้านกันดีกว่า
 - 5.3 การผัดผ่อน โดยการขอยืดระยะเวลาออกไปเพื่อให้ผู้ชวนเปลี่ยนความตั้งใจ เช่น เอาไว้วันหลัง โอกาสหน้าก็แล้วกัน ฯลฯ

อ้างอิง :

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย

พูนลาภ อุทัยเลิศอรุณ. (2550). คู่มือควบคุมอารมณ์คน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วีเลิร์น.
มูลนิธิแพथทูเฮลท์ (PATH). คู่มือกำจัดการระบวนการเรียนรู้เพศศึกษาสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เออร์เจนท์ แทค; 2553.

คู่มือการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาและทักษะชีวิตในนักเรียนแบบบูรณาการ.—
นนทบุรี: สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย, 2558. 169 หน้า

แผนจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8

เรื่อง การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ผู้สอน สุพรรณษา สงงิม ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คาบ เวลา 50 นาที

สาระสำคัญ

การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นปัจจุบัน นอกจากมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นแล้วยังเป็นการแสดงออกที่เปิดเผย ดังนั้นการรู้จักป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศจึง เป็นการปิดโอกาสการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ดังนั้นลดผลกระทบจากการตั้งครรภ์ การทำแท้ง การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การถูกข่มขืน และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้ นักเรียนมีความรู้ความสามารถดังนี้

1. อธิบายโอกาสที่อาจเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้
2. เสนอแนวทางในการป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้

สาระการเรียนรู้

1. แนวทางในการป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
<p>ชั้นนำเข้าสู่ บทเรียน (5 นาที)</p>	<p>ผู้วิจัยให้นักเรียนทำสมาธิเพื่อตั้งสติ เตรียม เตรียมพร้อมที่จะเรียน</p>	<p>1. สื่อประกอบการ สอน Microsoft Office Power Point</p>
<p>ขั้นการจัดการ เรียนรู้ (40 นาที)</p>	<p>ขั้นที่ 1 ขั้นการเรียนรู้ (Learning)</p> <p>1. ให้นักเรียนจับคู่เสนอแนวทางการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ</p> <p>2. สุ่มเลือกนักเรียนมานำเสนอหน้าห้องเรียน</p>	<p>2. กระดาษ flip chart 3. รูปภาพที่ใช้ในการเรียน การสอน</p>
	<p>ขั้นที่ 2 ขั้นเปิดใจ (Openness)</p> <p>1. ให้นักเรียนแสดงความรู้สึเกี่ยวกับวิธีการ ป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่นำเสนอ</p> <p>2. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยน เรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ แนว ทางการแก้ไข การป้องกันปัญหาพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศ</p>	
	<p>ขั้นที่ 3 ขั้นเห็นคุณค่า (Value)</p> <p>1. แบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่มแต่ละกลุ่มจับฉลาก สถานการณ์ที่ผู้วิจัย กำหนดให้ดังนี้ สถานการณ์ที่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วันวาเลนไทน์ 2. งานปาร์ตี้วันเกิด 3. ไปเที่ยวต่างจังหวัด 4. เที่ยวสถานบันเทิง 5. อยู่สองต่อสองกับเพื่อนเพศตรงข้าม <p>2. แต่ละกลุ่มร่วมกันระดมสมองในการ ปฏิบัติตนในการป้องกัน และเขียนลงในใบ งาน พร้อมการป้องและหลีกเลี่ยงพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศจากสถานการณ์ที่กลุ่มตนเอง ได้รับ เพื่อแสดงให้เห็นคุณค่าของตนเองและ เพื่อน</p>	

3872160548

BUU_1Thesis 60920300 thesis / recv : 25042563 10:55:54 / seq: 17

	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	สื่อการสอน
	<p>ชั้นที่ 4 ชั้นเห็นคุณงามความดี (Excellence)</p> <p>ให้นักเรียนร่วมกันเขียนคำขวัญหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และร่วมป้องกันตนเองและผู้อื่นในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและเผยแพร่</p>	
สรุป (5 นาที)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายสรุปความรู้ในเรื่อง การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 2. ให้นักเรียนเสนอแนวทางการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ 	

การประเมินผลการเรียนรู้

1. สังเกตการณ์มีส่วนร่วม
2. การอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. การเขียนคำขวัญหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยง

ใบความรู้

เรื่อง การป้องกันและหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การหลีกเลี่ยงการป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์

การหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองจากพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์จากปัญหาและผลกระทบดังกล่าว นักเรียนจึงควรปฏิบัติตน ดังนี้

การปิดโอกาสต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

การปิดโอกาสต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การไม่เที่ยวเตร่ตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ การไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การไม่คบหาบุคคลแปลกหน้า การไม่เดินในที่เปลี่ยวและมีอันตราย การหลีกเลี่ยงสิ่งกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต การเลือกคบเพื่อนที่ดีเป็นต้น

การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงของตนเอง

การหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงของตนเอง เช่น การแต่งกายรัดรูป การเปิดเผยสัดส่วนในที่สาธารณะ ตลอดจนการแสดงออกทางด้านกิริยา ท่าทางที่ยั่ววนไม่เหมาะสม เช่น การถูกเนื้อต้องตัว โดยการโอบ การกอด การจูบ เป็นต้น

รู้จักทักษะการปฏิเสธ

การรู้จักการปฏิเสธ เป็นการช่วยลดความต้องการทางเพศได้ เช่น คำว่า “ไม่ หยุต อย่า” ทั้งนี้ต้องเป็นการปฏิเสธที่มาจากความตั้งใจจริงที่จะหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองมากกว่าการเสแสร้งยั่ววนหรือส่งเสริมอารมณ์ทางเพศมากขึ้น ดังนั้น ทักษะการปฏิเสธจะต้องทำด้วยน้ำเสียงที่สุภาพ เข้มแข็ง และมีความมั่นคง พร้อมทั้งการแสดงท่าทางในการหลีกเลี่ยงสถานการณ์ขณะนั้น เพื่อเปลี่ยนกิริยาท่าทางการแสดง หรือความรู้สึกทางเพศที่เกิดขึ้นให้ผ่อนคลาย หรือหมดไป

รู้จักทักษะการต่อรอง

การปฏิเสธเพียงอย่างเดียว บางครั้งอาจไม่เกิดผล การรู้จักการสื่อสาร การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีโดยรู้จักการต่อรองด้วยวิธีการต่าง ๆ อาจจะโดยเสนอกิจกรรมอื่น ๆ ที่ดีกว่า เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงเหตุการณ์เฉพาะหน้า เช่น การขอไปเปิดโทรทัศน์ขณะที่กำลังถูกเพื่อนชาย โอบกอด การหลีกเลี่ยงการอยู่สองคนตามลำพัง โดยการไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เป็นต้น

รู้จักการคุมกำเนิด

การคุมกำเนิดเป็นการป้องกันการตั้งครรภ์ได้ การคุมกำเนิดมีหลายวิธี การรู้จักเลือกวิธีในการควบคุมกำเนิดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมความสะดวกของแต่ละคน แต่การรู้จักการคุมกำเนิดโดยใช้ถุงยางอนามัย เป็นวิธีการที่สะดวกประหยัด ได้ผลดีทั้งการป้องกันการตั้งครรภ์ และการ

ปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์แต่ขณะเดียวกัน การรู้จักวิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้องก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะถุงยางอนามัยที่หมดอายุ และวิธีการใช้ไม่ถูกต้อง อาจก่อปัญหาขึ้นได้

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว

ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครอบครัว เป็นการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่สำคัญอย่างหนึ่งของวัยรุ่น ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลในครอบครัวจะสร้างความรัก ความผูกพัน ความเข้าใจ ซึ่งเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับวัยรุ่น ตลอดจนการยึดมั่นเรื่องการรักษานวลสงวนตัวก่อนถึงการแต่งงาน ก็จะช่วยลดพฤติกรรมที่เสี่ยงได้

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

อ้างอิง :

การมีเพศสัมพันธ์ที่รับผิดชอบและปลอดภัย [อินเทอร์เน็ต]. (ม.ป.ท.). [เข้าถึงเมื่อ 15 เม.ย. 2562]. เข้าถึงได้จาก:

http://www.aekitsystem.com/_portfolio/_sex/safesex.html

คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นเขตกาญจนบุรี การป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ และวิธีการคุมกำเนิด [อินเทอร์เน็ต]. 2555 [เข้าถึงเมื่อ 15 เม.ย.2562].

เข้าถึงได้จาก<http://5405g3.blogspot.com/2012/02/blog-post.html>

คณะอนุกรรมการและชมรมสุขภาพวัยรุ่นมหาวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย. เพศสัมพันธ์ความสุข หรือความเสี่ยง. ม.ป.ท.: ม.ป.ป.. (แผ่นพับ)

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

แบบสอบถาม

การจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามจัดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลการจัดการเรียนรู้เพศศึกษา โดยประยุกต์ใช้โมเดลเลิฟ เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
2. แบบสอบถามชุดนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำการศึกษานั้น คำตอบของนักเรียนไม่ว่าถูกหรือผิด จะไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอความร่วมมือนักเรียน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของนักเรียน และกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อ
3. ข้อมูลต่าง ๆ ที่นักเรียนตอบในแบบสอบถามจะถูกเก็บเป็นความลับ จึงไม่ระบุชื่อนามสกุล ของนักเรียนในแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในลักษณะของภาพรวม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ การดำเนินการจัดการสอนวิชาสุขศึกษา และการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในอนาคต
4. ขอความร่วมมืออ่านคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามแต่ละส่วน และแต่ละข้อคำถามให้เข้าใจ ก่อนตอบโดยแบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ
 - ส่วนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จำนวน 15 ข้อ
 - ส่วนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ
 - ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความ หรือเติมข้อความในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน และขอความร่วมมือตอบให้ครบทุกข้อ

1. ปัจจุบันนักเรียนมีอายุ.....ปี (อายุเต็ม)
2. เพศ
 1. ชาย
 2. หญิง
3. ค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน วันละ.....บาท
4. สภาพครอบครัวของนักเรียนเป็นอย่างไร
 1. บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน
 2. บิดาหรือมารดาเสียชีวิต หรือทั้งบิดามารดาเสียชีวิต
 3. บิดามารดาแยกกันหรือหย่าร้างกัน
5. ปัจจุบันนักเรียนพักอาศัยอยู่กับบิดามารดาใช่หรือไม่
 1. ใช่
 2. ไม่ใช่ พักอาศัยอยู่กับ โปรรระบุ.....
6. นักเรียนมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หรือไม่
 1. มี โดยเพื่อนสนิทมีพฤติกรรม
 - 1.1 มีเพื่อนสนิทที่เคยมีเพศสัมพันธ์
 - 1.2 มีเพื่อนสนิทที่สถานเริงรมย์
 - 1.3 มีเพื่อนสนิทที่คู่อีลามกอนาจาร
 - 1.4 อื่น ๆ (ใช้สารเสพติด/ (บุหรื,สุรา.....))
 2. ไม่มี
7. นักเรียนสูบบุหรี่หรือไม่
 1. สูบ
 2. ไม่สูบ
8. นักเรียนดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่
 1. ดื่ม
 2. ไม่ดื่ม

ส่วนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

แบบประเมิน“พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ” ของวัยรุ่น

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในตารางที่ตรงกับการปฏิบัติในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา
ของท่านเพียงช่องเดียว

ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง นักเรียนมีการปฏิบัติ 6-7 ครั้งต่อสัปดาห์

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง นักเรียนมีการปฏิบัติ 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง นักเรียนมีการปฏิบัติ 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง นักเรียนไม่มีการปฏิบัติเลย

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
1.	ฉันอยู่กับเพื่อนต่างเพศสองต่อสองในที่ลับตาคน				
2.	ฉันเที่ยวสถานที่ต่าง ๆ ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศ				
3.	ฉันดูสื่อต่าง ๆ เช่น วีดีโอ ภาพยนตร์ คลิปวีดีโอ อินเทอร์เน็ตที่น่าเสนอเรื่องเกี่ยวกับความรักและการมีเพศสัมพันธ์				
4.	ฉันยินยอมให้เพื่อนต่างเพศจับมือ โอบกอดหรือลูบไล้ตามร่างกาย				
5.	ฉันใช้สารเสพติดบางอย่าง เช่น บุหรี่ กัญชา ยาเลิฟ ยาอี ยาบ้า ยาไอซ์				

ข้อ	รายการ	ระดับการปฏิบัติ			
		ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
6.	ฉันดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพื่อให้มีความสุขสนุกสนานมากขึ้น				
7.	ฉันพูดคุยเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ				
8.	ฉันไปนอนค้างบ้านเพื่อนเป็นประจำ				
9.	ฉันชอบแต่งกายแบบเปิดเผย เช่น สวมเสื้อสายเดี่ยว เกะอก กระโปรงสั้น ใส่กางเกงขาสั้น ตามแฟชั่นทันสมัย เป็นต้น				
10.	ฉันพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศทางอินเทอร์เน็ต				
11.	ฉันไปเที่ยวกับคูร์กสองต่อสอง				
12.	เมื่อมีปัญหาฉันเลือกจะปรึกษาเพื่อนมากกว่าปรึกษาพ่อแม่				
13.	หาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศทางอินเทอร์เน็ต				
14.	ฉันและเพื่อนเพศตรงข้ามจะไปเที่ยวเตร่ที่ศูนย์การค้า เวลาหลังเลิกเรียนหรือพลบค่ำด้วยกันตามลำพัง				
15.	ฉันชอบพาเพื่อนต่างเพศมาบ้านเมื่อผู้ปกครองไม่อยู่				

ส่วนที่ 3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 1 แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา

แบบวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านคำถามและเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงที่แสดงว่าเพศชายเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น
 - ก. มีหนวดเครา
 - ข. หน้าอกใหญ่ขึ้น
 - ค. มีมัดกล้ามเนื้อมากขึ้น
 - ง. มีเสียงแตกห้าว

2. ข้อใดไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงที่แสดงว่าเพศหญิงเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น
 - ก. ไหล่กว้างขึ้น
 - ข. มีหน้าอกใหญ่ขึ้น
 - ค. มีใบหน้าที่สดใส
 - ง. การมีประจำเดือน

3. อวัยวะที่ทำหน้าที่ผลิตเซลล์สืบพันธุ์และฮอร์โมนเพศชาย คือข้อใด
 - ก. อัณฑะ
 - ข. องคชาติ
 - ค. ต่อมอสุจิ
 - ง. ถุงเก็บน้ำอสุจิ

4. การมีประจำเดือนครั้งแรกจะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับข้อใด
 - ก. อายุ
 - ข. พันธุกรรม
 - ค. สภาพอารมณ์และจิตใจ
 - ง. สภาพความสมบูรณ์ของร่างกาย

5. ผื่นเปื่อยมีความหมายตรงกับข้อใด .
 - ก. มีการหลั่งน้ำอสุจิออกมาขณะหลับในวัยรุ่นชาย
 - ข. เมื่อมีการผื่นเปื่อยแสดงว่าวัยรุ่นชายสามารถมีบุตรได้แล้ว
 - ค. การผื่นขณะนอนหลับกลางคืน
 - ง. การมีน้ำลายไหลขณะหลับ

6. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของเพศหญิง
 - ก. ล้างอวัยวะเพศทุกชั่วโมง
 - ข. พรมน้ำหอมที่อวัยวะเพศ
 - ค. ล้างอวัยวะเพศทุกชั่วโมง
 - ง. ไม่สวมกางเกงในที่ใหญ่และหลวมล้างอวัยวะเพศด้วยน้ำสะอาด ควรเปลี่ยนผ้าอนามัยทุก ๆ 3-4 ชั่วโมง

7. ข้อใดมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบันมากที่สุด
 - ก. เพื่อน
 - ข. ครอบครัว
 - ค. สถานบันเทิง
 - ง. สื่อ เทคโนโลยี

8. บุคคลในสถานการณ์ใด เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากที่สุด
 - ก. กิ่งไปเที่ยวสถานที่เรีงรมย์
 - ข. นกไปชมภาพยนตร์ด้วยกันกับแฟน
 - ค. ปลายอมให้แฟนหนุ่มถูกเนื้อต้องตัวบ้าง
 - ง. มดอยู่ในหอพักด้วยกันกับแฟนสองต่อสอง

9. ข้อใดเป็นพฤติกรรมที่ฝ่ายชายควรปฏิบัติต่อเพื่อนหญิง
 - ก. หาโอกาสอยู่ตามลำพังเพื่อหาเรื่อง
 - ข. ปฏิบัติตนอย่างสุภาพบุรุษให้เกียรติและจริงใจต่อเพื่อนหญิง
 - ค. แสดงความสนิทสนม โดยจับมือถือแขนและถูกเนื้อต้องตัว
 - ง. แสดงความเป็นผู้ชายด้วยการเอาใจผู้หญิงทุกคนที่คุยด้วย

10. ข้อใดเป็นวิธีการป้องกันการเกิดปัญหาทางเพศในวัยรุ่นที่ดีที่สุด
- ไม่คบเพื่อนต่างเพศ
 - เรียนรู้วิธีการคุมกำเนิดที่ถูกต้อง
 - อย่าซิงสุขก่อนห้าม รักนวลสงวนตัว
 - ทำตัวตามสบาย เมื่อเกิดปัญหาต้องหาทางแก้ไข
- 11.วัยรุ่นควรปฏิบัติตนอย่างไรหากมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น
- ดูภาพยนตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ
 - การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
 - เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมนันทนาการ
 - ชักชวนเพื่อนต่างเพศไปเที่ยว
12. พฤติกรรมของบุคคลใดเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
- แพรวา บอกพ่อกับแม่ทุกครั้งที่ออกจากบ้านว่าตนจะไปที่ไหน
 - นิด คี๋มสุราจนไม่ได้สติ
 - พลอยจันทร์ สวมใส่เสื้อผ้ามิดชิด
 - กัลยา ไม่ยอมไปไหนกับผู้ชายสองต่อสอง
13. ด.ญ.เนตรนภา เรียนอยู่ชั้น ม. 1 ได้รับคำชวนจากเพื่อนนักเรียนชายให้ไปดูภาพยนตร์ด้วยกัน สองคน เนตรนภาควรทำอย่างไรเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
- ชวนเพื่อนไปกันหลาย ๆ คน
 - ปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าติดธุระ
 - ผลัดผ่อนว่าค่อยไปวันหลัง
 - ถูกทั้งข้อ ก, ข และ ค

14. ข้อใดฟังปฏิบัติเพื่อความปลอดภัย เมื่อนักเรียนถูกคนรักชวนไปเอาสมุดงานที่ลืมไว้ที่หอพักช่วงหลังเลิกเรียน
- ตอบรับ “ได้ แต่เราขอคืมน้ำก่อน”
 - ปฏิเสธ “วันนี้เราไปไม่ได้ เอาไว้พรุ่งนี้นะเราจะไป”
 - ตอบรับ “ได้ แต่เราไม่ขึ้นไปจะรออยู่ข้างล่างหอพักนะ”
 - ปฏิเสธ “พรุ่งนี้เธอหยิบมาให้ก็แล้วกัน วันนี้เรามีการบ้านที่ต้องรีบทำ
15. บุคคลใดใช้ทักษะการปฏิเสธในการป้องกันตนเองเรื่องเพศไม่เหมาะสมหรือมีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกล่อลวง ต่อได้ หากแฟนขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย
- กึ่งปฏิเสธว่า “ถ้ารักฉันจริง อย่าบังคับฉันเลย”
 - กึ่งปฏิเสธว่า “เอาไว้วันหลังนะ ตอนนี้ฉันมีประจำเดือน”
 - ดาวปฏิเสธว่า “ถ้าขึ้นทำ เราเลิกคบกัน ฉันจะแจ้งความ”
 - ดวงปฏิเสธว่า “ฉันรักเธอนะ แต่ยังไม่ถึงเวลาที่เหมาะสม ไว้รอแต่งงานก่อนนะ”
16. การป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในข้อใดถูกต้องที่สุด
- มีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักหรือไว้ใจได้เท่านั้น
 - มีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย โดยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง
 - ไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
 - รักษาความสะอาดของร่างกายและอวัยวะเพศอย่างสม่ำเสมอ
17. การวางตัวต่อเพศตรงข้าม หมายถึงข้อใด
- การที่ชายหญิงวางตัวต่อกันตามบทบาทหน้าที่ของตน
 - การที่ชายหญิงสร้างความสัมพันธ์ต่อกันเพื่อคบหาดูใจกัน
 - การที่ชายหญิงแสดงความรักให้ฝ่ายตรงข้ามชอบ
 - การที่ชายสามารถ โอบกอด ฝ่ายหญิงเป็นเรื่องธรรมดา

18. หากนักเรียนถูกคุกคามหรือถูกล่วงละเมิดทางเพศ ข้อใดที่นักเรียนไม่ควรปฏิบัติ
- ก. ตั้งสติแล้วโทรแจ้ง 191
 - ข. รีบกลับบ้าน ทำความสะอาดร่างกายให้มากที่สุด และเก็บเรื่องไว้เป็นความลับ
 - ค. จดบันทึกเหตุการณ์ รีบไปสถานีตำรวจหรือโรงพยาบาล เพื่อตรวจร่างกาย
 - ง. สอบถามคนอื่น ๆ ว่าเคยประสบปัญหาเดียวกันหรือไม่และร่วมมือกันหาทางแก้ไขปัญหา
19. แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางเพศที่สำคัญ เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ ถูกต้องคือ ข้อใด
- ก. สอนเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้อง
 - ข. ตักเตือนเมื่อเด็กมีพฤติกรรมทางเพศไม่ถูกต้อง
 - ค. ช่วยเหลือแก้ไข เมื่อพบว่า เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน
 - ง. พ่อแม่ควรรับฟัง ให้ความรักและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก
20. ปัจจุบันเด็กผู้หญิงและผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่สำคัญที่ควรป้องกันหรือแก้ไขโดยเร็ว การป้องกันปัญหาดังกล่าวควรปฏิบัติอย่างไร
- ก. ออกกฎหมายบังคับ
 - ข. สอนเพศศึกษาให้กับพ่อแม่
 - ค. สอนเพศศึกษาในโรงเรียนให้ถูกต้อง ให้เห็นถึงคุณค่าของตนเอง
 - ง. ให้พ่อแม่อบรมสั่งสอนลูก

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในตารางที่ตรงกับความคิดเห็นที่แท้จริงของท่านเพียงช่องเดียว

แบบวัดเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
1.	ผู้หญิงมีสิทธิที่จะปฏิเสธเมื่อไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์				
2	บทบาทของผู้ชาย และผู้หญิงในปัจจุบันนั้นควรมีความเท่าเทียมกัน				
3	การพูดคุยเรื่องเพศกับคนในครอบครัวเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่น่าอาย				
4	นักเรียนควรได้รับการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาแบบครอบคลุม				
5	การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นความผิดปกติทางเพศ				
6	การจัดการอารมณ์ทางเพศด้วยการช่วยเหลือตัวเองในเพศหญิงเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม				
7	เรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอาย ไม่ควรปรึกษาพ่อแม่ ครู แต่ควรปรึกษาเพื่อนมากที่สุด				
8	การทำกิจกรรมนันทนาการช่วยผ่อนคลายความรู้สึกทางเพศได้				

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
9.	การเข้าถึงสื่อทางInternet/ Facebook/ Line โดยไม่พิจารณา เป็นปัจจัยเสี่ยงของการมี เพศสัมพันธ์				
10.	การมีเพศสัมพันธ์โดยสวมถุงยาง อนามัย จะช่วยป้องกันโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ ได้				
11.	การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ ความรู้สึกทางเพศลดลง				
12.	การที่จะรักใคร่สักคน ต้องยอม แลกความรักด้วยร่างกาย				
13.	การจำหน่ายถุงยางอนามัยใน สถานศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น				
14.	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเพียง ครั้งเดียวก็อาจทำให้ตั้งครรภ์ได้				
15.	การยอมให้เพศตรงข้ามโอบกอด ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหายแต่อย่างใด				
16.	หากมีการตั้งครรภ์ในวัยเรียน จำเป็นต้องทำแท้งเท่านั้น				
17.	วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันมากขึ้น เป็นเพราะวัยรุ่นไม่ได้รับการเรียน การสอน เรื่องทักษะชีวิตและรู้ไม่ เท่าทันอารมณ์เพศตนเอง				
18.	การใช้ถุงยางอนามัยเป็นการ ป้องกันการคุมกำเนิดแบบยั่งยืน				

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยมากที่สุด
19.	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สามารถหายขาดได้แม้ไม่ต้องไปพบแพทย์				
20.	การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนแสดงให้เห็นถึงความสามารถในความเป็นชายหรือหญิง				

3872160548

ภาคผนวก ค

ค่า IOC

3872160548

BUU.ITthesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของโปรแกรมการจัดการเรียนรู้
เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้โมเดลเลิฟ

กิจกรรม ที่ 1	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การ จัดการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการ เรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.90	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 2	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การ จัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการ เรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.96	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 3	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.90	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 4	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.93	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 5	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	0	1	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.96	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 6	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								1	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 7	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								1	ใช้ได้

กิจกรรม ที่ 8	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปล ผล
		ท่าน ที่ 1	ท่าน ที่ 2	ท่าน ที่ 3	ท่าน ที่ 4	ท่าน ที่ 5			
	1. สาระสำคัญ	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	2. วัตถุประสงค์การจัดการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	3. สาระการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
	4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	5. สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
	6. การประเมินผลการเรียน	1	1	1	1	1	5	1	
								0.96	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม ของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
2.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
3.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
4.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
5.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
6.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
7.	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
8.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
9.	-1	1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
10.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
11.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
12.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
13.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
14.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
15.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
							0.6	ใช้ได้

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้าน
ความรู้

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4.	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
5.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
6.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
7.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
8.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
9.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
12.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
13.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
14.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
15.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
16.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
19.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
20.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
							0.93	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านเจตคติ

ข้อที่	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมของ คะแนน (ΣR)	ค่า IOC	แปลผล
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ท่านที่ 4	ท่านที่ 5			
1.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
2.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
3.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
4.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
5.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
6.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
7.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
8.	1	1	0	1	1	4	0.8	ใช้ได้
9.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
10.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
11.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
12.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
13.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
14.	1	0	0	1	1	3	0.6	ใช้ได้
15.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
16.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
17.	1	1	1	1	1	5	1	ใช้ได้
18.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
19.	1	-1	1	1	1	3	0.6	ใช้ได้
20.	1	0	1	1	1	4	0.8	ใช้ได้
							0.79	ใช้ได้

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)
(สำหรับผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่าง)

รหัสโครงการวิจัย :

ชื่อโครงการวิจัย : การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 ของวัยรุ่น

เรียน ผู้ปกครองของเข้าร่วมโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงจิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเชิญเด็กในการปกครองของท่าน เข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ก่อนที่เด็กในปกครองของท่าน จะตกลงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ของเรียนให้ท่านผู้ปกครองทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมและเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หากเด็กในการปกครองของท่านเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้นี้ ข้าพเจ้าขอความร่วมมือให้เด็กในการปกครองของท่านเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 8 สัปดาห์จำนวน 8 แผนการสอน ทำกิจกรรม 2 ครั้งต่อสัปดาห์และทำแบบสอบถาม ก่อนทำกิจกรรม หลังทำกิจกรรม และหลังร่วมกิจกรรม 4 สัปดาห์ (ระยะติดตาม)

การเข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นไปด้วยความสมัครใจ เด็กในการปกครองของท่านสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

โดยข้อมูลต่าง ๆ ของเด็กในการปกครองของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีการเปิดเผยชื่อของเด็กในการปกครองของท่านการนำเสนอข้อมูลจะเป็นในภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของผู้วิจัยเท่านั้น ส่วนเอกสารจะถูกเก็บไว้ในตู้เอกสารที่ใส่กุญแจไว้เป็นระยะเวลา 1 ปีหลังจากเผยแพร่ผลการวิจัยและจะถูกนำไปทำลายหลังจากนั้น

3872160548

BUU_1Thesis_60920300_thesis / rev: 25042563 10:55:54 / seq: 17

หากผู้ปกครองมีคำถามข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา
สงนิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร 093-0758229 ข้าพเจ้า
ยินดีตอบคำถาม และข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสาร
ชี้แจงผู้เข้าร่วม โครงการวิจัยสามารถแจ้งมายัง สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
ระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หมายเลขโทรศัพท์ 038-102745

เมื่อผู้ปกครองพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมในการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในใบ
ยินยอมร่วม โครงการที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

3872160548

BUU-IThesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)
(สำหรับผู้ปกครองกลุ่มเปรียบเทียบ)

รหัสโครงการวิจัย :

ชื่อโครงการวิจัย : การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 ของวัยรุ่น

เรียน ผู้ปกครองของนักเรียนผู้เข้าร่วม โครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงจิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเชิญเด็กในการปกครองของท่าน เข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ก่อนที่เด็กในปกครองของท่าน จะตกลงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าว ของเรียนให้ท่านผู้ปกครองทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมและเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หากเด็กในการปกครองของท่านเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้นี้ ข้าพเจ้าขอความร่วมมือให้เด็กในการปกครองของท่านเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 8 สัปดาห์ เป็นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนในรูปแบบปกติตามแผนการสอนของโรงเรียนทบทวนความรู้เดิมที่นักเรียนเคยเรียน มาแล้ว หรือใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ ของนักเรียน

การเข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นไปด้วยความสมัครใจ เด็กในการปกครองของท่านสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ได้ทุกเมื่อ โดย ไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

โดยข้อมูลต่าง ๆ ของเด็กในการปกครองของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีเปิดเผยชื่อของเด็กในการปกครองของท่านการนำเสนอข้อมูลจะเป็นในภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของผู้วิจัยเท่านั้น ส่วนเอกสารจะถูกเก็บไว้ในตู้เอกสารที่ใส่กุญแจไว้เป็นระยะเวลา 1 ปีหลังจากเผยแพร่ผลการวิจัยและจะถูกนำไปทำลายหลังจากนั้น

หากผู้ปกครองมีคำถามข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา
สงนิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร 093-0758229 ข้าพเจ้า
ยินดีตอบคำถาม และข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสาร
ชี้แจงผู้เข้าร่วม โครงการวิจัยสามารถแจ้งมายัง สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย
ระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หมายเลขโทรศัพท์ 038-102745
เมื่อผู้ปกครองพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมในการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในใบ
ยินยอมร่วม โครงการที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)
(สำหรับนักเรียนกลุ่มเปรียบเทียบ)

รหัสโครงการวิจัย :

ชื่อโครงการวิจัย : การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของวัยรุ่น

เรียน นักเรียนผู้เข้าร่วม โครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงฉิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเชิญนักเรียน เข้าร่วม โครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ก่อนที่นักเรียนจะตกลงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวขอเรียนให้นักเรียนทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมและเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หากนักเรียนเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้นี้ ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 8 สัปดาห์จำนวน 8 แผนการสอน ทำกิจกรรม 2 ครั้งต่อสัปดาห์และทำแบบสอบถาม ก่อนทำกิจกรรม หลังทำกิจกรรม และหลังร่วมกิจกรรม 4 สัปดาห์ (ระยะติดตาม) การเข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นไปด้วยความสมัครใจ นักเรียนสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

โดยข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีการเปิดเผยชื่อของนักเรียน การนำเสนอข้อมูลจะเป็นในภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของผู้วิจัยเท่านั้น ส่วนเอกสารจะถูกเก็บไว้ในตู้เอกสารที่ใส่กุญแจไว้เป็นระยะเวลา ๑ ปี หลังจากเผยแพร่ผลการวิจัยและจะถูกนำไปทำลายหลังจากนั้น

หากนักเรียนมีคำถามข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงฉิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร 093-0758229 ข้าพเจ้ายินดีตอบคำถาม และข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจง

ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถแจ้งมายัง สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หมายเลขโทรศัพท์ 038-102745
เมื่อนักเรียนพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมในการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในใบ
ยินยอมร่วม โครงการที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

3872160548

BUU :Thesis 60920300 thesis / recv : 25042563 10:55:54 / seq: 17

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
(Participant Information Sheet)
(สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง)

รหัสโครงการวิจัย :

ชื่อโครงการวิจัย : การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 ของวัยรุ่น

เรียน นักเรียนผู้เข้าร่วม โครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงฉิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเชิญนักเรียน เข้าร่วม โครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ก่อนที่นักเรียนจะตกลงเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวขอเรียนให้นักเรียนทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษา เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมและเป็นแนวทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น หากนักเรียนเข้าร่วมการจัดการเรียนรู้ซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ 8 สัปดาห์จำนวน 8 แผนการสอน ทำกิจกรรม 2 ครั้งต่อสัปดาห์และทำแบบสอบถาม ก่อนทำกิจกรรม หลังทำกิจกรรม และหลังร่วมกิจกรรม 4 สัปดาห์ (ระยะติดตาม) การเข้าร่วมโครงการวิจัยการจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นไปด้วยความสมัครใจ นักเรียนสามารถปฏิเสธที่จะเข้าร่วมหรือถอนตัวออกจากโครงการวิจัยนี้ได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

โดยข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ และไม่มีการเปิดเผยชื่อของนักเรียน การนำเสนอข้อมูลจะเป็นในภาพรวม ทั้งนี้ข้อมูลจะถูกเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่านของผู้วิจัยเท่านั้น ส่วนเอกสารจะถูกเก็บไว้ในตู้เอกสารที่ใส่กุญแจไว้เป็นระยะเวลา 1 ปี หลังจากเผยแพร่ผลการวิจัยและจะถูกนำไปทำลายหลังจากนั้น

หากนักเรียนมีคำถามข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวสุพรรณษา สงฉิม นักศึกษาปริญญาโท คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทร 093-0758229 ข้าพเจ้ายินดีตอบคำถาม และข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจง

ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถแจ้งมายัง สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับ
บัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หมายเลขโทรศัพท์ 038-102745
เมื่อนักเรียนพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมในการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในใบ
ยินยอมร่วม โครงการที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

3872160548

BUU :Thesis 60920300 thesis / recv : 25042563 10:55:54 / seq: 17

**เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)**

รหัสโครงการวิจัย :

(สำนักงานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ออกรหัสโครงการวิจัย)

โครงการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้เพศศึกษาโดยใช้โมเดลเลิฟเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
ให้คำยินยอม วันที่..... เดือน..... พ.ศ

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้น ไม่มีผลกระทบต่อ การเรียนการสอน หรือผลการเรียน ที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในส่วนที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอมให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนามผู้ยินยอม
(.....)

ลงนามพยาน
(.....)

หมายเหตุ กรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้มียพยานลงลายมือชื่อรับรองด้วย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วลัย อิศรางกูร ณ อยุธยา
ภาควิชาสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ ทองนพคุณ
ภาควิชาสุศึกษา คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. อาจารย์นวรรตน์ ธัญญศิริ
กลุ่มวิชาสุศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ ดร.มิ่งขวัญ ศิริโชติ
กลุ่มสาระการเรียนรู้สุศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
เตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
5. อาจารย์จรัญชัย ลพพิน
กลุ่มวิชาสุศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนสระแก้ว

3872160548

BUU_1Thesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

ภาคผนวก ง
ภาพการจัดการเรียนรู้

3872160548

BUU.ITthesis 60920300 thesis / recv: 25042563 10:55:54 / seq: 17

